

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

HALKIN DİRLİĞİ

400 kuruş

28 ŞUBAT 1978

29

Ecevit hükümetinin ekonomik «tedbirleri»

HALKA DAHA DA YOKSULLUK, SEFALET GETİRİYOR

Ecevit hükümeti bazı ekonomik kararlar aldı, bütgeyi hazırladı, yakında yeni ve önemli ekonomik kararların açıklanması bekleniyor. Bu arada, bir yandan da, Amerikan heyetleri, büyük Amerikan bankaları ve Dünya Bankası ile yeni borçlanmalar için görüşmeler yapıyor, IMF (uluslararası Para Fonu) ile görüşmelere hazırlanılıyor.

Ecevit hükümetinin, açıkladığı ve almayı düşündüğü ekonomik kararlar, IMF'nin çoktan beridir gerçekleştirilmesi için başka yaptığı tedbirlerdir. Daha Aralık ayı başında "IMF'nin koşullarını kabul etmeyeceğiz" şeklinde sahte demeçler veren Ecevit'in, hükümeti devraldıktan sonra ilk işi IMF'nin dediklerini bir bir gerçekleştirmek olmuştur. Amerikan emperyalistlerinin kontrolünde olan, diğer emperyalistlerin de yer aldığı borçlandırma yoluyla soygun aracı olan IMF, aynı zamanda yarı-sömürge ülkelerin ekonomilerine emperyalistlerin menfaatlerine göre şekli vermek amacını gütmektedir. IMF, bu amaçla geçitli ülkelerin hakını sınıflarına baskı yapmakta, tedbirler tegetesi sunmaktadır. Ancak bunu gerçekleştiren devletler, IMF'den borç alabilmekte, kısıcasi görünüşte biraz feralamakta, gerçek te ise daha çok borçlanarak yeni faizler ödeyerek daha da fazla sömürtye maruz kalmaktadırlar. Tabii bütün bunların yükünü emekçi halk çekmektedir.

Ecevit hükümeti de IMF'nin emirlerini teker teker gerçekleştirmektedir. IMF, tarım ürünlerinin taban fiyatları değişik tutulsun dedi, Ecevit hükümeti titin taban fiyatlarını düşük tuttu. IMF, işçi ücretlerinin artmasının durdurulmasını istedi, hükümet bunu yapmaya, ekilli olduğu sendikalar vasıtasıyla işçi ücretlerini düşük tutmaya çalışıyor. Bütge IMF'nin istediği şekilde hazırlandı. İthalata ilişkin rakamlar dahi IMF'nin istediği gibi. IMF'nin istediği yeni zamlar kısa sürede bekleniyor; devalüasyon yapılması ise kesin; sadece devalüasyonun yüzde kaç oranında yapılacağı tartışılıyor.

Bütün bunlar Ecevit hükümetinin kimlerin yararına çalıştığını göstermektedir. Ecevit, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin, komprador patronların ve toprak ağalarının menfaatlerini korumakta, işçileri köylüleri, esnafı, memurları, zanaatkarları kısıcasi emeği ile yaşayanların tınınını ve millî burjuvaları emektedir.

Emperyalistler Ecevit hükümetinden özellikle hoşnutlar. Bunu emperyalistlerin geçitli temsilcileri açıklamışlar, Ecevit hükümetinin çalışmalarını takdirle karşıladıklarını belirtmişler, elerinden gelen "yardımı", daha doğrusu soygun amaçlı sözde yardım yapacaklarını söylemişlerdir. Ecevit, AFT ve Amerika ile ilişkileri düzeltmeye çalışacaklarını belirtirken ne yönde ilerleyeceğini ortaya koymuştur. Türkiye'ye çokça gelen emperyalist kuruluşların temsilcilerinin yanı sıra, Rus ve Bulgar heyetlerinin de ziyaretlerini sıklaştırması, sosyal-emperyalistlerin Türkiye üzerindeki baskılarını arttırması ve yeni sömürü bağlantıları yaratmak girişimlerini sergilenmektedir. Ecevit'in izleyeceğini açıkladığı Rusya'yla dostluk ve yakınlaşma politikası, sosyal-emperyalizme karşı tavırını belirtmektedir. Bütün bunlar, Ecevit hükümetinin emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin menfaatlerini savunduğunu bir defa daha ispatlanmaktadır.

Ecevit hükümeti, komprador patronları ve toprak ağalarını da fazlasıyla memnun etmektedir. Taban fiyatlarının ve, işçi ücretlerinin düşük tutulması, yapılması kaçınılmaz olan yeni zamlar ve devalüasyon komprador patronların ve toprak ağalarının menfaatlerine uygundur. Devlet Bakanı Mustafa Kılıç, Urfa'da toprak ağalarına yapılan

"haksızlıkları" güericici tedbirleri içeren yeni bir "toprak reformu tasarısı"nın Ecevit hükümeti tarafından hazırlanıldığını bildirdi. Bu olgu, Ecevit'in toprak ağalarının dostu olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Nazlı Ilıcak, Güneri Cıvaoglu ve Metin Toker gibi faşist yazarlardan, Nurullah Gezgin, Ertuğrul Sosyal gibi İstanbul Sanayi Odası yöneticilerine ve Ege Sanayi Odası'na kadar komprador burjuvazisinin temsilcileri, Ecevit hükümetinin politikasını hararetle desteklemektedirler. Bütün bu gevreler, tedbirlerin uzun süre devretilecektir.

Bütün bu gevreler, tedbirlerin uzun süre devretilecektir. Ecevit'in komprador patronların ve toprak ağalarının menfaatlerini savunduğunu göstermektedir. Örnekteki günlerde yeni zamlar ve devalüasyon birbirini ardı sıra ortaya çıkacaktır. İşçi sınıfının, köylülerin, memurların kısıcasi tüm ezilenlerin hayat seviyeleri daha da düşecektir. Bu durumda, emekçi halkımızın bu tedbirlere karşı sesini yükseltmesi, mücadelesi ni geliştirmesi kaçınılmazdır. Ecevit hükümeti bu gelişmeyi görmekte ve iki yolla bastırmaya çalışmaktadır. İlk yol, en az geçim indiriminin yükseltilmesi, vergilendirmede bazı değişiklikler gibi tedbirlerle devalüasyonun ve zamların götürdüğünün çok küçük bir kısmını emekçi halka geri vererek bunun yaygarasını koparmaktır. Ecevit aldığından çok küçük kısmını geri vererek bunun reklamını yapacak, buna yeni vaadler ekleyerek halkı uyutmaya çalışacaktır. İkinci yol ise, sendikalar ve tarım kooperatiflerinin gerici, özellikle de reformcu yöneticilerinden yararlanarak, işçi ücreti ve taban fiyatı artışlarını iyice sınırlamak, hatta döndürmeye çalışmaktır.

İşçiler, köylüler, emekçiler, hatta halkımız; Ecevit hükümetinin bizleri ezen, komprador patronlara, toprak ağalarına, emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere hizmet eden politikasına karşı duralım. Ecevit ve CHP'nin, komprador patronların ve toprak ağalarının Avrupa emperyalistlere bağlı kesimlerinin temsilcisi olduğunu, bundan dolayı da bu kuvvetlere hizmet ettiğini kavrayalım. Onların bizi aldatmak için kurtarıcı pozunda ortaya atınlıkları en az geçim indirimi gibi tedbirlerle yetimiyelim. Ücretlerimizin döndürülmesine veya az yükseltilmesine, taban fiyatlarında aleyhimize yapılan değişikliklere karşı duralım. AFT, IMF gibi emperyalist kuruluşlarla ve sosyal-emperyalistlerle yapılan ihanet anlaşmalarına karşı çıkalım. Ecevit'in sahtekarca sarfettiği, tatlı sözlerle, güller yüzü kamuyalım. Zamların, devalüasyonun, emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerle anlaşmaların getireceği yükü karşı kendimizi koruyalım. Direnişlerle, grevlerle, mitinglerle, yürüyüşlerle ve diğer yollarla bu kararlara karşı duralım.

Kardeşler bilelim ki, Ecevit gibi sahte kahramanlar, kompradorların ve ağaların temsilcileri bizi kurtaramazlar. Bizci ancak işçi sınıfımızın öncüsü marksist-leninist hareket önderliğinde, işçiköylü ittifakına dayanan millî demokratik halk devrimini kurtarır. Bizci ancak millî demokratik halk devrimini mücadelesi etrafında sıkıca birleşerek ve kararlılıkla ilerleyerek, komprador patron-ağa düzenini yıkmak ve halk demokrasisi düzenini kurmak kurtarır. Bu amaçla faşist diktatörlüğü yıkmak, sosyal-faşist gelişmeyi önleme ve demokratik halk iktidarını kurma mücadelesi safılarında birleşelim. Ecevit gibi kompradorların ve ağaların diğer gerici kesimlerini de ezip geçerek, halkımızın, düşmanlarına karşı zaferini sağlayalım.

TKP/ML DAVASI SONUÇLANDI:

MAHKUMİYET KARARLARININ HİÇBİR MEŞRU YANI YOKTUR

Askeri Yargıtay Dördüncü Dairesi, Türkiye Komünist Partisi (marksist-leninist) Davası hakkında İstanbul II. No.lu Sırtkay Mahkemesince verilen karar onayladı. Askeri Yargıtay'ın onayladığı İstanbul II. No.lu Sırtkay Mahkemesi'nin kararı, Muzaffer Oruçoğlu, Aslan Kılıç, Süleyman Yeşil, Sami Sarı, M.Zeki Şerif'in içinde yer aldığı beş kişi hakkında idam cezası öngörüldü. 1974'te çıkan af yasasıyla bu cezalar 24'er yıla indirilmişti. Askeri Yargıtay Dördüncü Dairesi beraat eden Feryal Sarıoğulları hakkındaki kararı da bozarak 146/1'den yargılanmasını karara bağlamıştır.

TKP (M-L), 12 Mart faşizmine karşı mücadele içinde kuruluş komünist devrimci bir örgüttür. 1972 yılında 12 Mart faşizminin halka yaptığı zulme ve teröre karşı mücadele etmiştir. O dönemde kahpece öldürülen onlarca yurtsever devrimci gibi TKP (M-L) nin mensupları da 12 Mart askeri faşizminin güçleri tarafından öldürüldüler. Kontr-gerilla ve MİT işkencehanelerinde vahşi işkencelere çekildiler. Yine o dönemde Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan gibi yurtsever devrimci idam edildi. TKP (M-L)'nin önderi İbrahim Kaypakkaya Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığında işkencece kahpece katledildi.

12 Mart askeri faşist diktatörlüğü öldürmekle, işkence yap

makla kalmadı. Onbinlerce komünist devrimciyi, yurtseveri, aydınları, işçileri, köylüleri, bilim adamlarını gözaltına aldı tutukladı. Halkı seven halk için mücadele eden herkesi sindirmeye çalıştı. Halkımızın bağrından doğan ve 12 Mart faşizmine karşı mücadele eden komünist ve yurtsever devrimci örgütlerine karşı terör açtı, bu örgütleri kendince mahkum (!) ederek dağıtmaya çalıştı. 12 Mart askeri faşist diktatörlüğün amacı, bütün komünistleri, devrimcileri ve bütün demokratları sindirerek komünist, devrimci ve yurtsever örgütleri ezerek, komprador patronlara ve ağalara huzur getirmektir. Çünkü, 12 Mart'ın faşist generallerinden Memduh Tağmaç'ın da belirttiği gibi "sosyal uyanış, ekonomik gelişmeyi aşmış"tı ve komprador patronlarla ağaların huzurunu bozmuştu. İşte TKP (M-L) davası, bu şartlarda 12 Mart faşizminin askeri mahkemeleri tarafından açıldı. Davanın savcılığında İbrahim Kaypakkaya'ya katledenlerden biri olan Yaşar Değeri görevlendirildi. TKP (M-L) davası sanıkları dönüklüğün kol gezdiği bir ortamda komünizmi, halkın ve devrim davasını kararlılıkla savundular ve faşizmin bu yargılamasına karşı çıktılar. Asıl yargılanması gerekenlerin 12 Mart faşist diktatörlüğünün elebağları olduğu ve halkımızın bir gün mutlaka bu yargılamayı yapacağını ve 12

Mart faşistlerinden hesap soracağını söylediler. Gerçekten de hesap sorulması mahkum edilmesi, cezalandırılması gerektirir. TKP (M-L) mensupları değil, 12 Mart faşizminin elebağları Tağmaç'lar, Sunay'lar, Erim'ler, Gürler'ler, Faik Türhün'ler, Ali Elverdi'ler, Nami Kemal Ersoy'lar, Yaşar Değeri'ler, Sancar'lardır. Çünkü halkımızın evlatlarını kahpece katledenler onlardır. Binlerce komünisti, yurtseveri, aydını, bilim adamını işkenceye çekenler, onbinlercesini göz altına alıp mahkum edenler onlardır. Faşist zulmü yapan onlar, asıl cezalandırılması gerekenlerdir.

İşte asıl suçlular halâ ceza landırılmıyorlarsa, hala yargıtaylarda faşist zulmün mahkeme kararlarını onaylıyorlarsa, faşizmin hükümranlılığı hala devam ediyor demektir. Mahkemeleriyle Kontr-gerillayla, MİT'yle faşizm devam ediyor demektir. Bu gerçekçi ne 12 Mart faşizminin sorumlularının tehditleri ne de onları koruyan Ecevit gizliye mez.

Askeri Yargıtay Dördüncü Dairesi'nin karara katılan mensupları Albay Hikmet Tavukcuoğlu (Başkan), Yargıç Albay Faruk Marşan ve Yargıç Feridun Boilatlıoğlu şunu iyi bilmeliler ki, Türhün'ler, Ali Elverdi'ler, Yaşar Değeri'lerin lanetlendiği gibi milyonlarca halk tarafından lanetlenmektedirler. Ve halıkımız 12 Mart faşizminden ve suç

ortaklarından yaptıklarının hesabını mutlaka soracaktır. Aynı dairesinin üyeleri Yargıç Albay Bahattin Sızıroğlu ve Yargıç Albay İsmet Onur bu karara katılmamakla ve karşı çıkarakla şüphesiz ki olumlu bir davranış içerisine girmişlerdir.

TKP (M-L) davası mensupları hakkında verilen mahkumiyet kararlarının hiçbir meşru yanı yoktur. Çünkü bu dava kan ve zulüm üzerine düzenlenmiştir. Bu davanın mensupları "zulmedenlerin saltanatının er veya geç yıkılacağına", halkımızın kurtuluşu için mücadele eden örgütlerin onunla yaşatılacağına" söylemişlerdir. Gerçekten de böyle olmaktadır. 12 Mart faşizminin zaımleri halkımız tarafından lanetlenmekte ve kimsenin yüzüne bakılmaktadır. Ama halkımız için başını veren Deniz'ler, Mahirler, İbrahim'ler ve diğer devrimci şehitler milyonlar tarafından şerefle anılmaktadırlar. 12 Mart faşizminin hükümlerleri göktü, Kontr-gerilla gibi faşist örgütler ise çürümektedir. Ama TKP (M-L) gibi komünist örgütler ve diğer devrimci örgütler halkımız tarafından yaşıtılmakta, yurdumuzun bereketli topraklarında boy atmaktadır. İşçi sınıfımız ve halkımız yaşadıkça örgütleri de yaşayacaktır. Bunu hiçbir gerici güç engelleyemez.

K. BOZOKLAR'A Yardım Kampanyasına Katılalım!

Biz, İskenderunlu bir grup Halkın Birliği sempozyumunu inşaat işçisiziz. Gazetemizin Kut siye Bozoklar için açtığı yardım kampanyasına katılıyoruz. Aramızda topladığımız büyük birayı banka hesabına yolluyoruz.

Kutsiye Bozoklar bacamızın devrimci fedakarlığı hepimize ve özellikle bütün emekçi analarımıza, bacalarımıza örnek olacaktır. O, biz emekçilerin kurtuluşu için çalıştı ve faşistlerin kurşununa hedef oldu. Tüm emekçileri proleter devrimci bacamız Kutsiye Bozoklar'a yardım kampanyasına çağırıyoruz.

İSKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULSUN!
KAROLUSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM, YAŞASIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI KAVGAMIZ!

İSKENDERUN'DAN BİR GRUPTA İNŞAAT İŞÇİSİ

Biz Aşağı Gülbahçe Köylülerimiz olarak köyümüzde Hıdırellezde kesilen kurbanların derilerini elde ettiğimiz 1.100 liralığı gazetemiz olan Halkın Birliği'ne gönderiyoruz.

Aşağı Gülbahçe (Közmeç)'den Halkın Birliği Taranatları. PERTEK-TUNCELİ

Devrim ve sınıf mücadelesinde, önemli bir yeri olan Halkın Birliği Türkiye devriminin gücünü sorularını çözmek, proleter devrimci yapın sorumluluğunu yerine getirmek, halkımızın kurtuluş davasını halkla beraber her türlü zorluğa göğüs gerecek ilerletmekte kararlıdır.

Bunun için biz, Erzincan Şeker Fabrikası işçileri olarak toplamış olduğumuz 770 liralığı geçitli milliyetlerden halkımızın gazetesine gönderiyoruz. YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

ERZİNCAN ŞEKER F.A. RİKASI'NDAN BİR GRUPTA DEVRİMCİ

Köyümüzde topladığımız derileri satarak sağladığımız 2600 TL, şunu derimize gönderiyoruz. İşçilerimiz, köylülerimizin uyanmasına hizmet eden derginiz Halkın Birliğine yardım etmekten kıvanç duyuyoruz. Derginize mücadelede başarılar dileriz.

KAROLUSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DÜZEN!
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

PAZARCIK-KOÇOLAR'DAN HALKIN BİRLİĞİ TARAFIARI KÖYLÜLER

ZEVNEPÖŞAĞI (KÜPELİKTİZ) KÖYÜ GENÇLERİ KAHRAMANMARAŞ

İSKENCEGİLER BULUNSUN!

SIVAS:

Biz aşağıda imzalarını bulunan Sivas'ın Yıldızeli kazası, Kaman köyüleri olarak, ilkenizde hakim sınıflar tarafından tüm halkımıza ve onun Pır Ahmet Solmaz gibi yigit savcularına uygulanan faşist ve sosyal-faşist baskı ve katliamları protesto eder ve er geç bu katliam ve işkencelerin hesabının sorulacağını belirtiriz.

YILDIZELİ-KAMAN KÖYLÜLERİNDEN 48 İMZA

İkars

İşkence ve katliam, sömürücü sınıfların acz içine düştükleri; sınıf hakimiyetleri tehlikeye düştüğü zaman baş vurdukları bir yöntemdir. Faşistlerin Pır Ahmet Solmaz'ı işkencece katletmeleri onların yıkılışa gittiğini gösterir.

Pır Ahmet Solmaz'ın işçilerin-köylülerin ve dar gelirli-lerin kurtuluşu için mücadele ederken faşist diktatörlük tarafından katledilmesini protesto ediyoruz.

SUSUZ HALKINDAN 102 İMZA

ANTALYA:

Aşağıda imzası bulunan bizler, faşist diktatörlüğün Elazığ'daki eli kanlı cellatları tarafından beş gün, beş gece işkence edilerek katledilen halkımızın yigit evladı Pır Ahmet Solmaz'ın katlini nefretle protesto ediyor ve eli kanlı faşist cellatların cezalandırılmasını istiyoruz.

ALANYA'DAN 56 İMZA

Pır Ahmet'in Katlini

Protesto Ediyoruz!

MƏZGİT (Bassu Köylüleri)	65	İmza
ERZİNCAN (Çayrılı Köylüleri)	55	"
TOKAN	83	"
SIVAS (Yıldızeli-Kaman Köyü)	48	"
ANKARA (YİDA, Akşam Pratik Sanat)	37	"
ANKARA	31	"
ANKARA	45	"
(Halide Bdiç Kız İli.)	60	"
ELAZIĞ	1250	"
MANİSA (Ahmetli)	34	"
KARS (Susuz)	102	"
YOZGAT	69	"
ANTALYA (Alanya)	56	"
KİRSEHİR (Taburoğlu Köyü)	150	"
PAZARCİK (Fanfas halkı)	127	"
KARS (Gıldır halkı)	150	"
İSTANBUL (Glyim işçileri)	904	"
İSTANBUL (Saftraköy halkı)	74	"
ERZİNCAN (Ulalar Köyü)	102	"
ADANA	130	"
GEÇEN SAVTIDA	19.091	"
YAYINLANAN	22.663	"
T O P L A M	22.663	"

MANİSA

Faşist diktatörlüğün Elazığ'daki eli kanlı cellatları tarafından işkenceyle katledilen halkımızın yigit evladı, Pır Ahmet Solmaz'ın katlini nefretle protesto ediyoruz.

MANİSA-AHMETLİ NAHİYESİNDEN 34 İMZA

Halkın Birliği: Haftalık dergi. Sahibi: Hayrabet Honca, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Güzel Aslaner, İdare Yeri: Kiodiferer Caddesi No: 25/12 Davanyolu-İST, Abone ve Yazışma Adresi: P.K. 1297 Sirkeci-İSTANBUL, Baskı: Daily News Web, Dizgi: OLMPIYAT İM, İstanbul Dağıtım: Bir-DA, Davanyolu Cad. Biçki Yurdu Sok. Artvin Apt. 6/4, Ankara Dağıtım: Fikri Niçiş, İmir Dağıtım: DA-UT, Ödemeler için Posta Çeki: Hayrabet Honca No:10287/3, Yurtiçi Abone Şartları: 3 aylık: 50 TL, 6 aylık: 100 TL, yıllık: 200 TL, Yurtdışı Abone Şartları: 6 aylık: 200 TL, yıllık: 400 TL.

İŞKENCELER DEVAM EDİYOR

Polis Selahattin Doğan'ı işkencede katletti

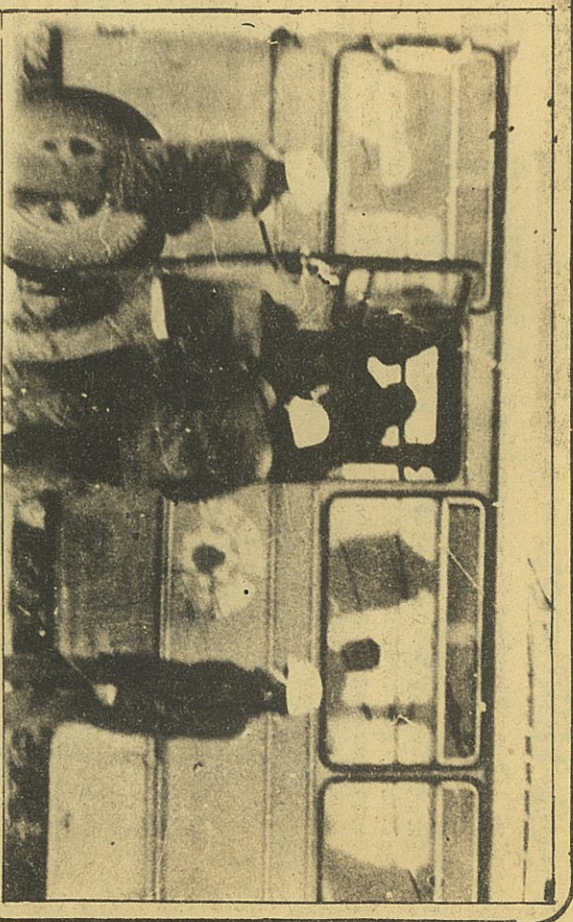
Faşist polis bir yurtseveri daha işkencede öldürdü. 2 Ocak 1978 günü banka soyguncusu olduğu iddiasıyla Selahattin Doğan adlı bir yurtsever İstanbul Bahçelievler'da polis tarafından ağzından kurşunlanarak göz altına alındı. Ve bir ay süre ile sürekli işkenceye tabi tutuldu. Sağmalcılar cezaevine nakle edildiğinde, işkence burada devam etti. Selahattin Doğan 6 Şubat'ta işkence ile öldürüldü.

Bu hunharca cinayet ülkemizde ilk değildir. Birçok komünist, devrimci ve yurtsever bu tür yöntemlerle katledilmişlerdir. İşte İbrahim Kaypakbay, işte Pir Ahmet Solmaz, işte Gökhan Edge ve niceleri. İşkence komprador patron-ağa devletinin zulüm düzeninin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu nedenle işkeneci katillere karşı mücadele komprador patron-ağa devletine karşı mücadeleye sıkıca bağlıdır. Gerici CHP hükümeti ve onun

başlı Ecevit bir taraftan can güvencesi, barış, kardeşlik naraneleri atarken, bir taraftan da işkenecilerin katillerinin yuvası Mir'i "İslah" etmekte, Kontr-gerilla'yı korumakta ve onu mesullastırmaktadır.

Can güvenliği, barış, kardeşlik, ak günler 3-5 ülkü ocakları yakalayıp halkın gözünü boya makla olmaz. Bugün can güvenliğini sağlamak için en başta işkence tezgahlarının parçalamak, Mir'i, Kontr-gerilla'ya, tüm faşist ve sosyal-faşist yuvaları dağıtmak, Tütün'lere, Elverdi'lere, Degerli'lere ve tüm onlar gibilere hakettikleri cezayı vermek gerekir.

Ysa Ecevit hükümeti bunu gerçekleştirerek karaktere sahip değildir. Bu, bugünden görülen bir gerektir. Halkı kandırmak, peşinden sürüklemek için bol keseden atılanlar palavraları, gerceklerin kayalarına çarparak parçalanmaktadır. Selahattin Do

ğan'ın işkencede katli bunun çarpıcı bir örneğidir. Selahattin Doğan'ın katli Ecevit hükümetinin vaadlerinin ne kadar sahte olduğunu gösteriyor. Bu olay Ecevit hükümetinin de işkenceye baş vurduğunu gözler önüne serdi.

Öte yandan Selahattin Doğanın cenaze törenine katılan halka polis MC döneminin aratmaya kaç tarzda saldırdı. Bu, şimdiye kadarki cenaze törenlerinindeki saldırıların en alçakçasıydı. Polis cenazeye katılan yurtseverlere, devrimcilere, demokratlara ve özellikle de kadınlara hunharca saldırdı. Kadınları yerlerde sürükledi. Birçok kişi yaralandı ve gözaltına alındı. Bu saldırı da Ecevit hükümetinin

ECEVİT'İN TOPRAK REFORMU:

ağaların uğradığı haksızlık (?) giderilecek

Ecevit seçim meydanlarında bol bol "toprak işliyenidir", slogan atardı. Gerçek 1974'de hükümete geldiğinde, gerekse şimdi sesi sedası kesilir oldu. Toprağa işliylene vermek bir yana, kendi hükümetinin devlet bakanı toprak ağası Mustafa Kılıç'ın açıklamasına göre hükümet tarafından toprak sahiplerinin uğradığı haksızlığı (!) giderici bir tasarı hazırlanıyor. Zaten başka türüstü de beklenemezdi. 1973'de üzerinde ki örtünün kaldırılmasını istediği Kontr-gerilla'ya bugün ise "Kontr-gerilla diye birsey yoktur" diyen Ecevit hükümetinden ancak toprak ağalarını mağduriyetten kurtarmak beklenir.

Yeni hükümetin devlet bakanı Mustafa Kılıç Urfalı büyük bir toprak ağasıdır. Geçen günlerde Yankı deyrışinde çıkan bir röportajında sadece "reform" kapsamına giren topraklarının miktarının 6-7 bin dönüm olduğunu söylemekte ve dönübaşı verilen para miktarının az olduğunu yakınmaktadır. Röportajın son kısmında da yeni hükümetin bu haksızlığı (!) düzeltecek bir tasarı hazırlanmakta olduğunu belirtmektedir. Görünüz mü Ecevit'in "toprak işliyenidir" palavrasının gerçek yüzünü. Haksızlığa uğrayan şu zavalı toprak ağalarının hakkını vermekle uğraşmıyız. İşte Ecevit'in gerçek yüzü budur. Ecevit lafta köylüden yanadır ama gerçekte toprak ağalarının hizmetindedir. Ecevit lafta faşizme karşıdır ama gerçekte faşizmi halktan korumaya çalışmaktadır. Laf ta lafıdan fuhara halktan yandıran sağlığına komprador patronlardan yanadır. Ecevit lafta zamlara karşı olduğunu söyler du-rurdu. Fakat şimdi yani gerçekte aldığı tedbirlerle yeni zam-lar getirmeye hazırlanmaktadır.

Kümetinin gerçek yüzünü ortaya koymaktadır. Sırın gözükenek halkın tepkisini törpüleme, mücadlesini boğazlama çabaları ağığa çıkmıştır.

Fakat Ecevit hükümetinin bu canlıyane planları iflas etmeye mahkumdur. Halkımız tüm işkenecileri, katilleri, onları kol tuğunun altında saklayan Ecevit gibileri affetmeyecektir. Hep-sinden hesap sorulacaktır. Faşizme, sosyal-faşizme karşı demokratik halk iktidarı mücadele si Ecevit hükümetini de ezerek zafere ulaştacaktır.

İŞKENCEYE SON!
İŞKENECİ KATİLLERDEN HESAP
SORULACAKTIR!

Zaten Ecevit'in siyaseti de hal-kımızı boş vaatlerle aldatarak bugünkü komprador patron-ağa düzeninin ayakta kalmasını sağlamaktadır. Bu siyaseti Ecevit'in komprador burjuvazi ve toprak-ağalarının Avrupa emperyalistlerine bağlı kesimlerinin menfaatinin savunmasından gelmektedir.

Fakat ne toprak ağalarının zulmü, ne de Ecevit'in halkı aldatma çabaları, yoksul ve toprak-sız köylülerimizin mücadelesini engelleyemeyecektir. Her-biri on binlerce dönümü bulan ağa toprakları, yıllarca kahır-ın geçen kurtuluş savaşında uğruna canını veren hergün ölümler dökken köylülerimizdir. Ağa topraklarının halkı ve ger-çek tek sahibi köylülerdir. M'stafa Kılıç'lar, Mehmet Bucak'lar, Fahri Tannan'lar o toprak-larda tek damla ter dahi dökmemişlerdir. Ağaların binlerce yıldır sürdürdükleri safahat, kurdukları saltanat, yoksul köylülerimizin alınteri üzerine-dir. Ağaların bu saltanatı yı-kalmalı, topraklar köylünün ol-malıdır. Fakat şimdiye kadar bütün hükümetler ağaların menfa-atini korudu, şimdiki Ecevit hükümeti de ağaları koruyacak-tır. Yoksul köylülerimizin menfa-atine tam uygun tek siyaset proleter devrimci hareketin si-yasetidir: toprak ağalarının ve büyük toprak sahiplerinin topl-raklarına tazminatsız el konul-malı, yoksul ve topraksız köylü-lere dağıtılmalıdır. Hazine toprakları yoksul ve topraksız köylülere dağıtılmalıdır.

Yoksul köylülerimizin topra-ğa kavuşmasının tek yolu, bu si-yasetin ışığında, toprak ağala-rının, komprador patronları ve emperyalist sömürçü yitkacak ml-i demokratik halk devrimine katılmaktır.

KAHROL SUN AĞALIK, TOPRAKLAR
KÖYLÜ ÖZÜN!

Zulme karşı halkımız bağırına basacaktır

Demirel'in, Türkeş'in dema-gojileri, Ecevit'in çabaları zulüm ve cinayet örgütü Kontr-gerilla'yı gizlemeye yetmiyor. Demirel, Türkeş ve Kontr-gerilla-lacı paşaların amacı işledikleri-ri suçların ortaya çıkarmasıydı. Bunun için bir sürü demagojiyle yırtınıp durdular. Onlar Kontr-gerilla'nın sorumluları ve işlenen cinayetlerin kaynağıdır.

Kontr-gerilla'nın işlediği suçların bir diğer ortağı da Sancar'dır. 12 Mart döneminde Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı yaptığı sırada can güvenlikleri kendisi sorumluluğu altında olan sanıklara Kontr-gerilla ve MİT tarafından işkence yapılmıştır. Zaten Ecevit'in Kontr-gerilla'nın üstünü örtmesinin nedeni de budur. Ecevit, Sancar kılığıyla kurduğu dostluğun borcunu, Kontr-gerilla'ya ve işkenecileri ör-terek ödemektedir. Hatırlanacak olursa 1974'te de sünger çeke-rek ödemişti.

Kontr-gerilla örgütüyle iş-birliği yapanlar bir bir gün ışığına çıkıyorlar. Hem de kendi ayaklarıyla. Demirel, Türkeş, Tütün ve Ali Elverdi'ler zaten kendi ağızlarıyla itiraf ediyorlar. Yine Kontr-gerilla örgütü-nün eğitimi için "Gerilla'ya Giriş" adlı gizli bir kitap yazan Cahit Vural'ın emekli olduktan sonra MHP'li eski Ticaret Bakanından danışmanlığa getirilmesi gösteriyor ki, MHP ile Kontr-gerilla arasında örgütsel bir bağ vardır. Zaten gazetelerde çıkan geçitli haberler, Kontr-gerillaclarının. Türkeş'in komandolarını eğittikleri ve "su altındaki gizli depolarıdan" silah, bomba verdiklerini gösteriyor.

Ecevit Hükümeti tütün üreticisi emekçi köylüleri daha da yoksulluğa mahkum etti

Geçtiğimiz günlerde Ege ekici tütün piyasası açıldı. Büyük ölçüde küçük üreticinin yer aldığı bu alanda Ecevit hükümetinin tutumu, daha önceki hükümetlerden farklı değil. Geçtiğimiz yıl için Komprador burjuvazinin temsilcileri dahi %40 civarında bir enflasyonun gerçekleştiğini, yani paramın %40 oranında değer kaybına uğradığını kabul ediyorlar. Bunun anlamı emekçilerin satın alma gücünün bu oranda azaldığıdır. Bu şartlarda tütün fiyatlarının %40 arttırılması halinde dahi, tütün üreticisi emekçi köylüler ancak geçen yılki geçim seviyesini koruyabileceklerdir.

Oysa hükümet, tütün fiyatına %15 civarında bir zam yaptı. Bu zam emekçi köylülerin kayıplarının yarısını bile bulamamaktadır. Kapıda bekleyen yani zarar ve beklenen devalüasyon (paramın resmi değerinin yabancı paralara göre düşürülmesi), geniş köylü kitlelerini yoksulluğa ve sefalete daha da fazla itecektir. Böylece emperyalistler, sosyal-emperyalistler, komprador burjuvalar ve toprak ağaları, içine düştükleri buhranın yükünün ağır bir bölümünü köylülerin sırtına yıkacaklar, diğer kısmını ise işçilere ve diğer emekçilere yükleyeceklerdir. Kendileri ise kârlarına kâr, servetlerine servet katacak, keselerini ve göbeklerini şişireceklerdir.

Bir de tüccarlar var. Bunların oğu tütün dış ülkelerle satılır. Tabii ihracat yapıldığı için bol bol teşvik edilirler, devlet arpalığından yararlanırlar. Tütünü yetiştirenler, emek verenler soyulup cezalandırılırlar böyleleri teşvik edilir. Köylüden yok pahasına kârları tütünden etkipleri kâr vermiyormuş gibi, devlet tarafından milyonlar ceplerine konur. Hele bir de bu yıl olduğu

gibi devalüasyon yapılsa bu tüccarların sömütleri katmerleşir, keyiflerine diyecek yoktur. Çünkü paramın değeri düşünce, elerindeki tütünlere daha fazla değer kazanır, daha yüksek fiyatlara satarak fazladan milyonlar vurmak imkânı doğar. Yoksul köylü ise, bir yıllık emeğinin karşılığında aldığı paramın, yükselen fiyatlar karşısında kat gibi eridiğini, satınalma gücünün düştüğünü görür. Telefeciye ödlediği yüksek faiz de işin tuzu biberi dir.

Tabii emperyalistler ve sosyal-emperyalistler de durumdan memnundur. Böylece onlar yurtdumzun tütününi daha düşük fiyata kapatma imkânına kavuşurlar. Tekellerini kârı büyür. Ama,ükemeze satılmaları malların fiyatlarını durmadan arttırırlar. Böylece ucuzca alıp, pahalıya satarak soğunlarını artırıyorlar. Zaten IMF, bunun için taban fiyatlarını düşük tutun diye uşaklarına emir verip duruyor.

Haluk Dillov, "Ege tütün piyasasında baş fiyatın 57 lira olarak tesbitini, politik değil, fakat ekonomik bir davranış olarakolumlu karşılıyoruz"diyerek Ecevit'in politikasının alkışlıyor. Bütün kompradorlar Ecevit'in bu davranışından övgüyle söz ediyorlar.

İşte, bize "umut" olarak yutturulmak istenen Ecevit'in gerçek yüzü budur. Ecevit komprador patronların ve ağaların menfaatine çalışmaktadır ve bu sı-nıfların Avrupalı emperyalistlerle uşaklık eden kesiminin temsilcisidir. Bu gerçeğin bilincine vararak, bizi kurtaracak olanın gültü kollarımız olduğunukavramalıyız. İşçi, köylü, esnaf, zanaatkar ve bu yüzden zarar gören milli patronlar olarak birleşmeli, sesimizi yükseltmeliyiz. Bilmeliyiz ki, bu yüzden yıkılıp halk iktidarı kurulmadan bizim kurtuluşumuz mümkün değildir. Ecevit gibi sahte kurtarıcıları da ezecek olan kav-gamıza faşizme ve sosyal-faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesini esas almalıyız. Acılarımız, sıkıntılarımız bu mücadeleden başarsıyızla kurulacak halk demokrasisi düzeninde son bulacaktır.

Tütün üreten küçük köylüler; birleşelim ve mücadeleye atalım. Taban fiyatlarını protesto edelim. Daha iyi şartlar için, alınterimizin karşılığını almak için mücadelemizi yükseltelim. Ama bilelim ki, bu düzen yıkılmadıkça bize kurtuluş yoktur. Tüm ezilenlerle birleşerek kendimizi düzenimiz olan halk demokrasisini kurmak için birlik-mücadele-zafere şarıyla ileri atalım.

HAFDAMAL YOKSUL ARAP KÖYLÜLERİ ÜZERİNDEKİ JANDARMA ZÜLMÜNE SON

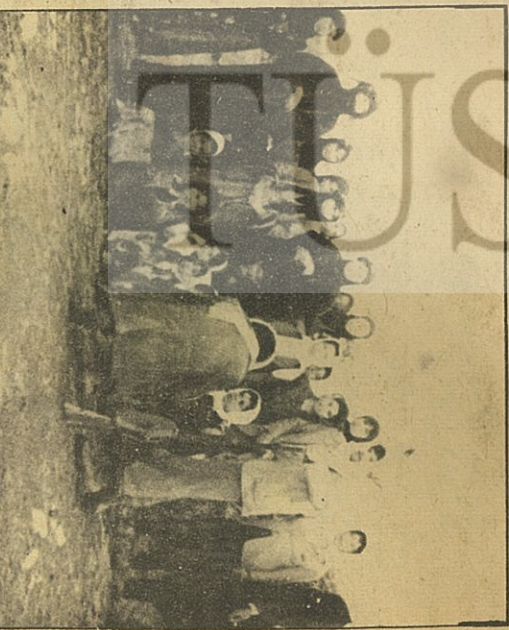
Viranşehir'in Hafdamal köylüleri Arap milliyetine mensup az topraklı ve topraksız yoksullardır. Hafdamal bir muhtarlığa bağlı üç mezradan oluşmaktadır. Yıllardan beri yoksul Arap köylüleri komprador patron-ağa devletinin irkiği, göven baskılarına maruz kalmıştır. Hakim sınıfların, köylüleri uyutmak, sömürü, zulüm ve haksızlıkla dolu düzenlerinin devamı için uğurdıkları Toprak Reformu, yoksul köylüleri toprağa kavuşturmamış, giderek ağılaşın, sefaletin darda fazla düşmüşlerdir. Bu yemiyormuş gibi, en küçük bir olay bahane edilerek, köylüler gencinden, yaşlısına kadar, kadın, çocuk demeden, jandarma ve komando zulmüne maruz kalmışlardır ve kalmaktadırlar. Köylüler yağmalarını sürdürmek, gouluk, çocuklarını geçindirmek için, keşakçılığa, hırsızlığa ve benzeri yollara baş vurmaktadırlar. Yoksul Arap köylüleri, bir işe bir parça

toprağa sahip olma özlemi içindedirler. Bunun bulamayan köylüleri, zorunlu olarak bu tür yollara baş vurmaktadırlar.

Faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü bu günkü şartlarda milli zulüm, sömürü, baskı daha da katmerleşmekte ve bu tür olaylar her gün artmaktadır. Bunun bir örneğini de, jandarmamızın bir hırsızlık suçunu bahane ederek, hiç yok yere yoksul Hafdamal köylülerini üzerinde uyguladığı haysızca zulüme görüyoruz.

Faşist diktatörlüğün, Kürt millleti, Arap milliyeti ve diğer milli azınlıklar üzerindeki uyguladığı milli zulüm ve sömürü onları yok olmaktan kurtaramayacaktır.

Çeşitli milliyetlerden Türkkiye halkımızın birleşerek, omuz omuza verecekleri mücadale komprador patron-ağa devletini yıkacak, demokratik halk iktidarını kuracaktır.

H.B.- Adınız, soyadınız?
- İde Yüzüci.
H.B.- Bu olay nasıl oldu?
İ.Y.- Benim, kocam bir yıl önce hırsızlık suçundan dolayı hapis hane-

sonra bırakmışlar. Bunun üzerine kaynım korkudan kaçtı. Daha sonra savcıya posta kanalıyla bir dilekçe vermiş. Bu dilekçe de "Kardeşim kaçmışsa yakalayın, bizim ne suçumuz var. Bize niye zulüm ediyorsunuz. Adalet yok mudur?" diye yazmış. Bunun üzerine savcı onu çağırarak tevkif etmiş, hapishaneye atmış. Ondan sonra 10-15 gün aralıkla siz bir şekilde erkeklerimize bir tuşuk çeşitli kararollara götürüp falakaya yatırmışlardır. Jandarmamızın bu zulmünden dolayı, köydeki erkeklerimiz köyü terkemişlerdir. Sadece, köyde iki gözünden kör olan kaynım Mahmut kaldı. Bu sefer onu da köyden alıp Karakuzu karakoluna götürerek elleri ve ayakları için ceze kadar dayak atmışlar. Kaynım kocamın yeri ni bilmediğinden, ağzından bir laf alamayınca, gece saat 12'de Viranşehir Dörtöyl mevkiine pe-

rişen bir şekilde atıp gimişler. Karakola götürülen erkeklerimiz de şunları söylemişlerdir : "Siz eğer kaçan adamın ne rede olduğunu söylemezseniz, sizi sınara götürüp öldüreceğiz. Yanınıza 5-6 kilo da çay bırakarak, bunları kaçağı öldürük için çarışmada öldürüldükler diyeceğiz."

Beni iki defa karakola götürdüler. Adı, na musuzca küfürler ederek dövüldük. Köyden, Viranşehir jandarma karakoluna kadar yaya götürdüler. Yol çamur olduğundan yürüyecek takatım kalmadı. Bunun üzerine beni dipçikleyip yerde sürüklediler. Karakolda bana "kocaman yerini söyle, sen biliyorsun, nerde kalıyor bize söyle. Gece yarıyında yatmış, sen biliyorsun. Eğer yerini söylemezsen, seni diktatöre götürüp mayyene etkireceğim. O zaman belli olur. Seni öldürtürüz" dediler. Halbuki bizim hiç

bir suçumuz yok. Biz nerede olduğunuzu bilmiyoruz. H.B.- Adınız, siz de bu durumu anlatır mısınız?
- Adile. Beni de karakola götürdüler. "Senin köylüydür, yerini söyle yoksa seni öldürürüz." dediler. Ben bilmiyorum, götmemişim dediğimde, beni dövüp küfür ettiler bana, "sizi adi, ağağı-lık, hırsız, soyguncu Araplar. Sizin kökünüzü kazıyacağız. Sizi yola getirtmesinizi biliriz biz" dediler. Yedigim dayak yüzünden hala hasta yarı taktta yatıyorum. Evimizi aradılar, silah nerede getirin, sizlerde silah var diyerek, beni duvara yattırdılar, kapıyı kırarak içeri girdiler. Göcükarım korkudan neredeyse gıdıracaklardı. Evimizin içinde her şeyi, ununu, bulguru, buğdayı bir birine kattılar. Bunlar, bize zulüm etmek için gelmişlerdi. İsmeti'ni aramaya gelmemişlerdi. Çünkü

onun için gelselerdi niçin silah arasınlar. Bunlar zulümkarlardırlar. H.B.- Adınız, Sen de onlanızı anlatır mısınız?
- Hide. Evimizi aradılar, beni kolumdan tutup, mağaralara götürdüler, dipçikleyip, alçakça küfredip, hakaret ettiler. "Sen, bu mağaraları biliyorsun, nerededir söyle" dediler. Bunlar da namus, vicdan yoktur. Bunlar namussuzdurlar. Biz fakir olduğumuzdan, kimsemiz olmadığımızdan, bize bunları yapıyorlar.

H.B.- Son olarak halkımıza ve devrimcilerimize söyleyecek bir şeyiniz var mı?
Hide- Bizler, her zaman sizlerin yanınızdayız. Ölünceye kadar her şeyimizle sizlerin yanında mücadeleye vermeye hazırız.

YAŞASIN

ÇİFTLİK HALKININ
ŞANLI DİRENİŞİ

Gegen Pazar günü Küçükköy'e bağlı çiftlik semtinde oturan halkın sorunlarının çözümlenmesi için yaptığı yığıt bir direnişe tanık olduk. Çiftlik, 50 bin nüfuslu yeni kurulumuş bir belediyeye geçti. Halkın çoğunluğunu Vartolular, Hanıslılar, Erzurumlular, Vanlılar, Tunceliler, Sivaslılar oluşturuyor. Bursa ne belediye otobüsü işlemektedir, ne bir sağlık ocağı vardır. Ne suyu, ne elektrigi ne de doğru dürüst bir yolu. Çiftliğin sorunları üst üste birikmiş değ gibi olmuştur. Bir kanalizasyonu bile olmayan çiftlik'te koleradan 2 kişi ölmüş, sarılık ve zehirli ishâl yaygın hale gelmiştir. Son olarak da yakınlarda bulunan taş ocağının (8 ton gücünde dinamit patlatılı) dinamiğin patlamasına, yüzlerce evin yıkılmasına, yüzlerce evin hasar görmesine yol açmıştır. İşte bu son durum barınma sorununu da gündeme getirmiştir. Bunun üzerine proleter devrimci halkın önderliğinde toplanan çiftlik halkı bu sorunlarını halletmek için belediyeye yürütme karar vermişlerdir. Önce 1000 tane imza toplayan proleter devrimciler daha sonra belediyeye gitmek için 4 yaşlı amca ve 1 devrimciden heyet oluşturmuşlardı. Giden heyete belediye yetkilileri şöyle cevap vermişlerdir: "Patlamanın olduğu yer, sınırlarımız dahilinde değil saha görülmektedir. Kanunen kurulu, kanunun bildiği evler yoktur orada. Onun için yeni patlama olabilir. Yine kanunen müteahhit orada taş ocağı olabilir." Bu duruma şaşırarak heyet "Biz yaşar-yaşamaz mıyız; oysu, askerlik, vergi zamanı yaşıyoruz?" diyerek geri döndüler. Ve sevelerini duymak için yürüyüş yapmaya karar verdiler.

19 Şubat sabahı 300-400 kişiyle başlayan yürüyüş, çok kısa bir sürede iki misline çıktı. Yollarda sık sık "halkımız saflara", "Yol, su, elektrik is teriz", "taş ocağı kapansın, hasarlar ödensin" vb. sloganları atıldı. Kahvelerde ve yollar da propaganda yapılarak halkın yürüyüşüne katılımı sağlandı. Devrimci şoförler de minübüsleri direnişe geçirdiler. 20'inci üstünde minübüs halkın arkasından korna çalarak yürüyüşe katıldı. Halk azimli ve kararlıydı.

Çiftlik'in bitim yeri olan

Kemer mevkine ulaşıldığında 15 jandarma yürüyüşçülerinin yolunu kesti. Başgavuş çok sinsice hal ki kandırıp geri döndürmeye çalıştı. Fakat halk uzatılmayı bitim oyunlarını ağıza çıkarak yürüyüş yapmaya kararlı olduklarını belirttiler. Ve "Ölümek var, dönmek yok" diyerek ilerlemeye ve barikadı yarmaya çalıştılar. Bu sırada jandarmalarınla iyi bir diyalog kurarak ve onların kendilerinden olduğunu, ellerindeki silahı aslında patronlara, ağalara ve onların uşaklarına gevirmek gerektiğini anlatarak halk, jandarmaları saldırmada kararsızlığa düşürdü.

Bu durumdan etkilenen bir jandarma göyle diyor: "Ben ne yaşıyorum, alın siz beni vurun (sizi-

lahı uzatarak)", bir diğeri ise "Ben de terhis olunca su,yol elektrik sorunlarım için sizin yaptığınız gibi yürütüm, hakkımı ararım" diyordu. Minübüslerle birlikte halk jandarma barikadını kağıt gibi yırtarak ilerlediler. 500-600 adam ilerlemişti ki, yeni bir ceme, 2 kamyon (büyük) jandarma yine geldi. Aniden halkın üstüne saldıranak yakaladıklarını cemeye tıkmaya başladılar. Tıkırıkları da dövdüler. Bir şoför arkadaşın başını dipçikle yaraladı, ayağı sakat bir arkadaşın yerlere düşürülmesi öfkeyi iyice artırdı. Halk hep birlikte slogan atarak, cemeye alınanların bırakılana kadar mücadelelerine devam edeceklerini haykırdı. Bu kararlı direniş başgavuşa geri adım ettirdi. Yakaladıklarını bıraktılar. Halk tekrar sraya girdi.

"Yaşasın Çiftlik direnişimiz", "Yol, su, elektrik hakkımız, söke söke alalım", "Ne Amerika, Ne Rusya Başsız Demokratik Türkiye", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm" vb. sloganlar atarak geri döndüler. Yürüyüş başgavuşa ulaştı. Meydanda Halkın Birliğinden arkadaş çıkıp; yürüyüşün başgavuşa ulaştığını, bir dahaki sefer daha güçlü geleceklerini, savagta geri çekilmenin yanlışlığı olacağını, zafer için gerekli olduğunu, bu mücadelenin burada bitmediğini, komprador patron-ağa devleti yıkılana, ve halk demokrasisi kurulana dek süreceğini belirtti. Daha sonra Halkın Kuruluşu'ndan bir arkadaşın konuşması ve gene Halkın Birliği'nden bir arkadaşın and içirmesiyle toplantı son buldu. İlgisi, emekçisi, devrimcisi demokratlarıyla çiftlik halkının yaptığı bu eylem halk düşmanlarının yürütme korku saldı. Eylenenden sonraki günler jandarmabaskıyı artırdı, isim listeleri getirerek aramalara girişti, halka gözdeği vermeye çalıştı. Bu baskı hala sürmektedir.

Öte yandan bu mücadele sonun da grayderler yolu yapılmaya başlandı. Bu da bir kere daha "hak verilmaz, alınır" gerçeğini ispatladı. Gene bu eylem çiftlik halkının Alevisini, Şihsini bir araya getirdi, hal-kin birlikte mücadele vereceği gerçeğini ispatladı. Bu mücadele sahne halkçıların yüzünü ağığa çıkardı, CHP'ye bağlanan mutantların yanlışlığını ortaya koydu.

Bu mücadele çiftlik halkına kurtuluşumuzun birleşip, mücadele vermekle, komprador patron ağa devletini yıkmakla gerçekleşeceğini gösterdi.

Kardeşler!

Mücadele bitmedi. Gün mücadele devam etme gündür. Yol, su, elektrik, tapu, kanalizasyon, sağlık hizmetleri sloganımız doğrultusunda mücadeleimiz faşist diktatörlüğü yıkmak, sosyal-faşist gelişmeyi engellemek, demokratik halk iktidarı için kurma mücadelesine tabi kılalım. Mücadeleye var gücümüzle omuz verelim. Birlik, MÜCADELE, ZAFER diyerek harekete geçelim.

YAŞASIN ÇİFTLİK DİRENİŞİMİZ!

Halk

direnisi anlatıyor

H.B. - İsminiz? Yürüyüşe niçin başladınız?

- N.G. Bizim Çiftlik gece-kondularının yol, su, elektrik vs. sorunları vardır. Son olarak da taşocağı açılmak istendi bunun için dinamit atıldı. Her taraf sallandı, hepimiz dışarı çıktık. Çocuklardan bayılanlar bile oldu. Bunlar bizi galeyana getirdi. Biz bu sorunların altında en çok ezilenleriz. Yani biz kadınlar. Mesela, suyu biz taşırız, hem de dizimize kadar gamurlara girerek. Öküz boyunca durma vurulur misali, suları omuzlukla getiririz. Bunca zahmet içinde taşıdığımız suları, kaynatılmamıza ise, üzerini ve altını bir sürü pislik kaplıyoruz. Doktorlar içilemez kullanılmamaz diyor ama biz hem içiyoruz, hem de kullanıyoruz. Tan kenden almaya... Kalksak ayda 500 600 lira vermeyiz lazım, hem de o da aynı pislik içindedir. Taş ocağı patlayınca, emeklerimiz belediyeye, kaynakama gittiler. Biz ikinci patlamada buradan süreceğizmiş. Biz de toplanıp yürüdüük.

H.B. - Yürüyüşe çok kadın katıldı mı?

N.G. - Hayır. Devrimci bacularla birlikte birkaç kadın ancak katıldı. Hepimiz 7-8 kadındık.

H.B. - Kadınların azlığı mücadeleye zarar verdi mi? Ne kadar fazla kadın, çocuk katıldı?

N.G. - Kodam beni bile getirmiyordu. Ben onu zorladım. O ise "Nolay filan olursa arada ezilirsin" dedi. Ancak ben geldim. Bunun nedeni, Kocalarımızın ve da ha birçok kadınlarımızın, devrimci mücadelede kadının gücünü bilmemeleridir. Mesela kadınlar çokça gelseydi; birinci ve ikinci barikatta yaklaşık 2-2,5 saat bekledik. Sonra 2 kamyon, 1 ceme jandarma yine geldi. Ama dediğim gibi çokça olsaydı, bu beklem olmazdı ve belediyeye giderdik. 7-8 kadın olmamıza rağmen 1. barikatta özellikle biz zayıflatıldık. Ve yarıldı.

H.B. - Bu mücadelede ne dersler kazdınız?

N.G. - Bu mücadelede 3 büyük ders çıkardık: Birincisi, kanunların jandarmaların kimlerden yana olduğunu öğrendik. En haklı isteklerimizde komprador patron ağa devletinin jandarmalarının tüfekleri üzerimize çevrildi. Bir kardeşimizin kafası parlatıldı bir arkadaşın kulüğünü patlattılar, 4-5 kişiyi cemede dövdüler. 90 yaşındaki bir amcanın sırtına dipçik vurdular. Biz direnince tutuklanmalar salındı. İyice öğrendik burada, polis, jandarma, kanun, devlet bizim değil, vatan haini patronların, tefecilerin ağalarıdır. İkincisi, kadınlar katıldılar. Devrimci basarıya ulaşamayacağın öğrendik. Bir daha yumruğum kaldırdık mı kadın, çoluk, çocuk, erkek, yaşlı hekimiz kaldırmalıyız. Üçüncüsü, "hak verilmaz, alınır" sözünün doğruluğunu öğrendik. Pazar günü direndik, Pazartesi 2 dozer yol yapımına geldi. Ancak bu göz boyamadır. "Ölümek var, dönmek yok" diyenlerin ağzına zalimlerin elinden ki bal küpünden (o da korkulardan) bir parmak uzatmaktır. - Yağlı bir amca ise şöyle anlattı:

ECEVİT

HÜKÜMETİNİN

"ÇOK YÖNLÜ"

DIŞ POLİTİKASI

Ecevit hükümetinin kurulduktan sonra yoğun girişimlerde bulunduğu meselelerden biri de dış ilişkiler oldu. Bir yandan Uluslararası Para Fonu (IMF) ile temaslar sürerken ve yeni ekonomik tedbirler hazırlanırken diğer yandan geçen hafta ülkemize gelen Amerikan emperyalizminin dışişleri Bakanlığı heyetiyile görüşmeler başladı. Görüşmelerde Türkiye ile ABD arasındaki anlaşması "ve geçitli ekonomik alanlardaki işbirliği ele alınmaktadır.

Yine Ankara'ya gelen üç kişilik bir Sovyet Rusya heyetiyile Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku konferansıyla ilgili konular üzerinde görüş alışverişini yaptıklarıdır.

ABD'nin hakimiyetindeki Dinya Bankası heyetiyile borç almak için görüşmelerde sitemektedir.

Bir yandan Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal-emperyalizmiyle temaslar yoğunlaştırılmıken, diğer yandan Libya vs. gibi devletler de ihmal edilmemek te ve Ecevit hükümeti bölgelekle "çok yönlü" olmaya çalışmaktadır.

Ecevit hükümeti geçen haftalarda dış politikasını başına açıkladı. Batı'yla yani Amerikan emperyalistleri ve NATO'yla ilişkilerin devam edeceğini fakat bunun yanında Rusya'yla da ve geliştirmek olan ülkelerle de ilişkileri geliştireceklerini belirtti.

İşte Ecevit'in "çok yönlü" dış politikası budur. Amerika ve Rusya'dan ne zaman onunun gücü baskın çıkarsa onunla ilişkileri sıklaştırmak. Bir yandan diğerine ilişkileri sıklaştırmak için de "çok yönlü" ilişkileri sürdürmek. Avrupa emperyalistlerini işbirlikçilerini temsil eden Ecevit'ten başka türüstü de beklenemez. İşte fasılma uzlaşarak kurulan hükümetin dış politikası da böyle olur elbette. Ama halkımızın menfaatleri Amerikan emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı başgavuş Türkiye'den, emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı mücadele eden halklardan ve sosyalist ülkelerle ilişkilerin geliştirilmesinden yanadır.

2 senedir yolsuz, susuz, elektriksiz yaşıyoruz. Koleralanın, sarılgın, ishahin yaygın olduğu bir yerde yaşıyoruz. Taş ocağı açılınca da bizi burdan sürececekler. Biz de onlara bize bir yer bulun buradan çıkalım dedik. Belediyeye kadar yürümek istedik.

500-600 kişi kemere kadar slogan atarak indik. Jandarmalar önümüzü kestiler. Biz haklıyız. Bizim gitmemiz, belediye yürütmemiz niye suç olsun? Çocuklardan 2'sini yaraladılar. Dövdüler. Biz kaçmadık. Sonuna kadar direndik. Çocukları geri aldık.

H.B. - Yürüyüşten ne öğrendiniz? - Biz kanunu, polisi, jandarmayı bizim yanımızda değil, patronların, ağaların, paraba-baların yanında gördük. Onlar bize hizmet etmiyorlar. Devlet halk düşmanlarındır. Ben önceden bu halk birleşemez diyordum, ama, halk çok kısa bir zamanda ayaklandı ve birleşildi. Birleşirse herşey olur.

İşçilerinin direnişi

Meysu ve Meybuz fabrikaları yanyana ve aynı patronların hizmetinde olan fabrikalardır. Bu iş yerinde 500'e yakın işçi çalışmaktadır. Sendika TÜRK-İŞ'e bağlı, başında faşistlerin göçkelenildiği TEK GIDA-İş Sendikası'dır. Tabanın çoğu nu demokrat ve devrimci işçiler oluşturmaktadır.

Kayseri'de işten atılanlar, Simerbank Pamuklu Dokuma, Birlik Mensucat fabrikalarından sonra, Meysu-Meybuz fabrikasından da başlamıştır. Patronlar işçilerin büyük bir kesimini yarım maaşla izine ayırmakta, maaşları geç vermekte, ikramiyeleri vermemektedir. Bütün bunlara karşın, sendikandan başına göçkelenen faşistler, işçilerin talepleri karşısında "Elimizde bir şey" yok, bekleyin veriler" vb. şekilde işçileri aldatarak, her geçen gün kompador patronlara usaklık ruhunu sergilemektedirler.

Yukarıdaki gerçeklerden dolayı, özellikle de 2,5 aydan beri ikramiyelerinin verilmemesi üzeri ne, Meysu-Meybuz işçileri sendikayı işgal ettiler. Taleplerini tekrar öne sürdüklerinde sendikann usaklık rolünü devvam ettirmesi üzerine, bir erkek işçi arkadaş, "Aldığınız, zehir zakkım olsun. İşçilerden aidat alıyorsunuz, işçileri patronlara satmanız mı gerekir?" diyerek sendika başkanının üzerine yürüdü. Daha sonra bütün işçi arkadaşlar sendika ağalarını teşhir ederek "Biz hakkımızı söke söke alıyız, sizi de bu koltukta bırakmayacağız" dediler ve sabahleyin açlık grevine girdiler. Bunun üzerine şef denen adam "Bugün tavuk var, gelin yemeklerinizi yiyin" demesine karşılık, işçilerin kararlı birliğini görünce korkup patronuna çıktı. Bundan sonra patron işçi temsilcilerini çağırarak "Yücesse nin şerefini düşürüyorsunuz, biraz bekleyin" dedi. Bu sözler üzerine, Halkın Birliği sempati-zanı kız arkadaşın "Hakkımızı alana kadar direnacağız. Burada hergün keyif çattılıp, viski içiliyor, spor kılıpleri ne 6 milyon yardım ediyorunuz da neden işçilerin hakkı olan ikramiyeleri vermiyorsunuz, kapıları kırık, soguk havada çalışmaktayız", kapılar neden yapılmıyor" şeklinde karşı çıkması ve işçilerin kararlı direnişi karşısında patron öne sürülen talepleri kabul etmek zorunda kalmıştır. İşçilerin önerdiği ayın 26'sında ikramiyeleri dağıtmış, kapıları taktırmıştır.

Halkın Birliği taraftarı Meysu-Meybuz işçileri bu eylemlerinde şunu daha iyi kavradıkları-

Tunik işçileri

Yenilgiden

ders çıkartıyor

İSTANBUL

Satırköy'de bulunan Tunik fabrikasında, MHP yanlısı faşist Türk Metal-İş Sendikası hakimdir. Faşist Türk Metal-İş, fabrikada yetki aldığından bu yana patronla strekli işbirliği yapmaktadır. Patron ve faşist sendika işçilere baskı yapmaktadı, istemedikleri işçileri atmakta faşist komandolar vasıtasıyla işçileri tehdit etmektedirler.

İşçilerin bu baskılara karşı birleşmeye başlamaları üzerine, patron ve faşist sendika baskılarını arttırdılar. 31.1.1978 günü patron 8 saatlik iş süresini uzattı. Bunun üzerine 35 işçi elbiselerini giyip dışarı çıktı. İçeride kalan ve 16-18 yaşlarındaki genç kızlardan oluşan işçilerden baskı yaparak zorla çalıştırıldılar, müdahale etmek isteyen dışarıdaki işçileri ise Türk Metal-İş'in faşist beslemeleri tehdit ettiler. Patron direniş yapan 35 işçiyi işten attığını söyledi.

Ertesi gün atılan işçiler fabrika bahçesinde toplanarak işe alınmalarını halinde direneceklerini bildirdiler. Bunun üzerine bir mühbüs, MHP'li faşist beslemeler gelenek işçilere baskı yaptılar. Ancak işçiler direniş sürdüler, fabrika içindeki işçiler de işi bıraktılar. Bu sırada faşist sendikacılar geldiiler. Patronla aynı saf ta işçilere karşı yer aldılar. İşçilere "sonra 17. maddeden tutar atarız; bunu yapmadan tazminatınıza alın çıkın" dediler. Bunun üzerine direniş kırıldı ve 35 işçi atılmış oldu.

Tunik fabrikasından atılan devrimci işçiler ni yenilginin nedenlerini şöyle belirtmektedirler: "1. Esas hatamız arkeşgularımızla beğimizi sağlamlaşdırmayışımızdır 2. Kısa vadeli çıkarları uzun vadeli çıkarların önüne geçirdik; 3. Sendikal mühalefeti uzun vadeli olarak kavramadık."

Tunik'ten atılan devrimci işçiler, bu hatardan dersler çıkarak mücadele etmek ve bu tür ekonomik mücadeleyle, faşist diktaörlüğü yıldıma sosyal-faşist gelişmeyi önleme ve demokratik halk iktidarını kurma mücadelesine tabi kalarak yürütme gerektüğünü belirtmektedirler.

İGİD Kuruldu

İstanbul Giyim İşçileri Derneği (İGİD) kuruldu. İGİD İstanbul'da örgütsüz giyim işçilerini örgütlemek, onların menfaatlerini savunmak amaçladır.

Bir yıl kadar önce, revizyonistlerin yönetimine geçeklendiği İlerici Giyim İşçileri Derneği içinde devrimci bir mühalefet doğmuştu. Bu mühalefete önderlik eden 7 giyim işçisi, bu derneğin karşı-devrimci yönetime tarafından demekten ihraç edilmişti. Bu 7 arkadaştan 4'ü yeni kurulan İGİD içinde görev almış bulunmaktadır.

Bundan sonra, devrimci mühalefet tabanın büyük çoğunluğunu topladığından İlerici Giyim İşçileri Derneği'nden ayrılarak yeni bir dernek kurma çalışmalarına girişti. Bu çalışmalar sırasında Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun olumsuzluklarını anlatan bir yazı daha önce derginizde yayınlanmıştı. Bu yazıda anlatılmıyız burjuva oyunlarını nedeniyle, kurulan Yurtsever Devrimci Giyim İşçileri Derneği mesruluk taşımayan, giyim işçileri kitlesini temsil etmeyen bir dernek olarak doğdu.

Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik'in tek keci gerçekleri gizlemek isteyen tutumunu belirterek geçelim. H.K.Yolunda Gençlik'in iddia edidiği gibi seçimler düştürce yapılmamıştır. Bu seçimde Halkın Kurtuluşu'nun öğrencileri giyim işçisi olarak tanıtıp oy kullandığı tespit edilmiştir. (Seçim günü orada bulunan DP'den bir arkadaş bunu ortaya çıkartmıştır) Derneğin yönetimine habersizce bir arkadaşın alınması (evraklarının kendisinden izin alınmadan kullanılması) ve ortak hazırlanan bildirinin tahrif edildiği iddiaları aynı gerici tutumun diğer örnekleridir. Bu durumda ısrarla yapılan hatalarını düzeltme ve tabanın seçtiği yönetimin işbaşına gelmesi önerisine, H.K.Y. sırt çevirince, bu gecekondu derneği mesru saymayarak giyim işçileri tabanın çoğunluğunu temsil eden İstanbul Giyim İşçileri Derneği'nin kurulması zorunluluk haline aldı.

İGİD, yayınındağı kuruluş bildirisinde, birleşerek sömürü ve baskıya karşı mücadeleye atılmak gerektiğini belirtmiş, Giyim dalında işçilerin uzun işgünleri, kötü sağlık şartlarındaki işyerlerinde, sigortasız çalıştırıldığını anlatmıştır. İGİD bildirisinde eşit işe eşit ücret verilmediğini, iş güvenliği olmadığının işveren atmalarının sık görüldüğünü, çıraqlara daha da fazla baskı uygulandığını ortaya koymuştur.

İGİD, bildirisinde bütün bunlara karşı birleşerek mücadele etmenin haklarımızı almanın tek yolu olduğunu belirttikte ve başlıca şu talepler savunulmaktadır.

- Eşit işe eşit ücreti;
- 8 saatlik işgünü;
- Sendika, sigorta hakkı;
- Çıraklar üzerindeki baskının kalkması; İGİD bildirisi şöyle sona ermektedir: "İGİD tüm giyim işçilerinin derneğidir. İGİD'ne üye olalım, üye yaptıralım. Bu, tüm yurtsever giyim işçisi arkadaşların görevidir. İGİD'nin görevi değinik olan giyim işçilerini birleştirerek onların ekonomik ve demokratik haklarını kazanmak için mücadele etmektir. Bernegimiz ekonomik ve demokratik talepler uğruna yürüttüğü mücadele style, demokratik halk iktidarını kurma mücadelesine hizmet edecek, milli demokratik halk devrimi mücadelesinde kendi biriminde mücadeleden aracı olacaktır"

İstanbul Giyim İşçileri Derneği'nin adresi şöyledir: Gedikpaşa Caddesi Tekten İşhanı Kat:1 BEYAZIT.

Pancar Motor işçileri

Maden-İş ağalarına karşı direnmekte kararlıdır

DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası'nın sosyal-faşist ağaları, her fırsatta "karar ve söz tabanıdır" ilkesini söylüyorlar. Ama yine her fırsatta bunu bizzat kendileri çiziyorlar. Sözde tabanın olan karar ve söz, pratikte İGD'li Rus uşağı beslemelerin oluyor. Pancar Motor fabrikasındaki son gelişmeler, sosyal-faşistlerin yüzlerini sergilemiş, onların suratlarına sosyalist maskesi takmış faşistler olduğunu bir daha göstermiştir. İşçilere karşı söylemiş oldukları "barış, özgürlük, demokrasi, ilerleme, sosyalizm" sözlerinin, "son söz taban da biter" sözlerinin ne kadar alçakça bir demagoji, ne kadar alçakça sahtekarlık olduğunu ortaya koymuştur.

Maden-İş I. bölgeye bağlı, anti-faşist, anti sosyal-faşist işçilerin yoğunlukta olduğu Pancar Motor fabrikasında sendikal mücadele ta 1970'lerde başlamış ve halen sürmektedir. İşçilerin kararlı, azimli, fedakar mücadelesi faşist patronun ve sarı sendika Türk Metal-İş'in oyunlarıyla bir çok defa engellenmiştir. İki kez yetki Maden-İş'e verilmiş, oyunlarla tekrar yetki bozulmuştur. Pancar Motor'daki işçilerin tutarlı mücadelesi tüm oyunları bozmuş ve faşist sendika Türk Metal'i kovmuştur. Bir buçuk gün direniş, bir gün yemek boykotu yapan işçiler, patronu dize getirmişlerdir.

Faşist patron, faşist sendika elele tezgahlar düzenken Maden-İş ne yapıyordu? Onlar da kafalarını faşistler gibi, mücadeleyi önlemeye çalışmışlar, sinsice arkadan

vurmaya çabalamışlar, işçilerin DİSK'e geman isteklerine kayıtsız kalmışlardır. O zaman I. bölge başkanı olan, azılı Rus uşağı sosyal-faşist MURAT TOKMAK ve I. bölge yönetimi Pancar Motor işçilerinin mücadelesi için "Maocular, gogisistler, sapık fikirtiler var olursa bu iş yürümez" dediler ve bir iş de "yürüttük" dediler. Ancak işçiler boğdurmadılar, 4 sene gibi uzun bir uğraşın sonra "yürümezen" işleri "yürüttük". Patrona maden-İş'i, zorla kabul ettirdiler. Maden-İş'i de zorla fabrikaya getirdiler. Rus uşağı MURAT TOKMAK gibi hainlerin yüzünü ağıza getirdiler. Faşist temsilci İBRAHİM ÇORAL toruna atelyesinde işçilere "Sizleri sendikada tutacağız" diyordu. Bu itim fabrikadan atılması ise çok hazin! olmuştur. Bir temiz dövizlen, 9 mm.lik tabancası her iki kaba etinin arasına sokulan faşist köpege işçiler hak ettiğini fazlasıyla ödettirmişlerdir.

1977 senesinin dokuzuncu ayı Pancar Motor işçilerinin mücadelesinin boy attığı, geliştiği bir aşamadır. Artık mücadelelerin boyutları gelişmiş, önceden faşistleri hedef alan mücadele şimdi faşist ve sosyal-faşist uşakları hedef merkezine oturmuştur. Düşman tek değil çifttir ve yeni düşman sinisi, hain, kurnazdır.

Pancar Motor fabrikasını zorla üye fab-

riını belirtiyorlar:

"Faşist ve sosyal-faşist sendika ağalarının yıkılması ve işçiler sendika yönetimine geçirilmesi her yerde mücadele edilmesi gerekliliğini ve mücadeleye edilmediği sürece komprador patrona karşı bile hak alamayacağımızı öğrendik.

İşçilerin kararlı birliği ve dayanışması olmasa iş süreci, sendika ağalarının yıkılmayacağına, bu düzeni muhafaza yapamayacağına kavradık. Grevler, direnişler nihai kurtuluşumuz değil savaş okulumuzdur."

rika olarak kabul eden sendika ağaları ilk oyunlarını temsilcilik seçimlerinde sergilediler. İşçileri kendi sattılmış emellerine aler etmek için İGD'li tosunlarını temsilci yapmak istedikler. Böylece "sapık,maocu, gogisist fikirtileri önliyeceklerdi." Fakat "yürümez" işlerin yürüttüğü gibi bu da sayın ağaların istediği gibi olmadı. İGD'li beslemeciler maalesef kazanamadılar.

Bu votka içmekten pembeleşmiş yanaklarını Pancar Motor işçilerinin ilk şamarıydı. 1978'in I. ayının 9'unda işçilerin tarafları zorlamasıyla toplu sözleşme başladı. Görüşmelerden sonuç alınmayınca yine zorlamayla grev kararı alındı. Faşist patron hemen oyuna başladı ve 450 sahte imzayla karar itiraz etti. Grev oylamasına giden işçiler, 106 hayıra karşı 966 evet oyuyla ezici bir çoğunlukla aldığı kararı perçinlediler. Günlerce fabrika önünde toplanarak "grev.. grev.. grev.." diye bağırıyorlardı. Devrimci marşlar, ağutlar, sloganlar söyleyip, alması oldukları grev kararını hoşkuyula kutladılar.

İşleri güçleri namussuzluk, sahtekarlık, olan, işleri güçleri işçileri satmak, uzlaşmak, patrona peşkeş çekmek olan sosyal-faşist sendika ağaları grevi başlatmadılar, işi bile yavaşlatmadılar. "Karar ve söz tabanıdır" ilkesini çiğneyip utanmadan şöyle dediler "Sendika yönetim kurulu toplantı karar verecektir". 20-25 gün kararın üstünden geçtikten sonra anlaşılıyor.

20 Şubat günü, sosyal-faşist Murat Tokmak Pancar Motor temsilcilerini I. bölgeye çağırda ve işçileri TÜS-DER, İGD-İKD, TOB-İDER'in yapacağı yazılılamaya çıkarmalarını istedi. İşçi temsilcileri bunu kabul etmeyince Murat Tokmak'tan "DİSK'in ilkelisine uymadıkları" cevabını aldılar. Temsilciler fabrikaya döndüklerinde görevden alındıklarını öğrendiler. Yerlerine atanan İGD'liiler, işçilerden korktuklarından görev kabul etmediler. Bunun üzerine I. Bölgenin yeni başkanı Suat Bey gelerek, yemekhanede bir konuşma yaptı. İşçiler Suat'ı yuhalayınca, Suat "bu karar yönetim kuruluna aittir; bana ait değildir" diyerek iki yüzü bir tavır gösterdi, gerilemek zorunda kaldı.

Pancar Motor işçileri, Maden-İş gerçek temsilcileri görevi geri getirmedikleri takdirde, direnmekte kararlı olduklarını bildirmişlerdir.

Pancar Motorlu İşçi Kardeşleri:
KARROL SUN SENDİKA AĞALARI!
VAŞASIN DİSK!
KAHROL SUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

Temsilci seçimini yurisever adaylar kazandı

Kayseri Belediye Ekmeç Fabrikası Belediyenin mülkiyetindedir. 160 işçinin çalıştığı bu fabrikayı CHP'li belediye yönetmektedir. Fabrikada Genel-İş Sendikası örgütlenmiş durumdadır.

Ekmeç Fabrikası'ndaki devrimci işçiler, gerici CHP yönetiminin ve senesini ruhlu bazı CHP gençlik kolları üyelerinin baskı ve zulümüne maruz kalmaktadırlar. Devrimci işçileri tehdit etmek, kışkırtmak, işçiyönlenmek ve hatta dövmek bu baskılar arasındadır. Devrimci bilinç yayan işçiler işten atma tehdidiyle korkutulmak, sindirilmek istenmektedir.

Özgürlük ve demokrasiden başka söz etmeyen gerici CHP'li sendikacılar, işçilerin demokratik haklarını ayaklar altına alarak, iki gericiyi tepeden sendika temsilcisi ola-

Erdemir işçileri sosyal-faşist

sendika

ağalarına

darbe

vurdu

Maden-İş yönetimindeki Rus uşağı sosyal-faşist sendika ağaları MBSS grevinde en önemli maddeleri ayaklar altına alınca Maden-İş tabanında huzursuzluk arttı. Bunların ilki 14. Bölgede T.D. Döküm'de İGD'li sosyal-faşistlerin kapı dışarı edilmesiyle başladı. Arkasından 9. bölge olan Ereğli Şubesi'nin Maden-İş'ten ayrılması geldi.

Gazetelerdeki haberlere göre; şube yönetimi, grup toplu sözleşmesini kabul etmediği için, sözleşmelere bizzat kendileri girdikleri için, Maden-İş yönetiminin MBSS'le imzaladığı haklardan daha ileri haklar aldıkları için bu hakları almak için gözünü kırpanadan greve gittikleri için bağıra şube başkanını Sükrü Özbayrak olmak üzere sosyal-faşist sendika ağaları tarafından görevden alındılar.

Bunun üzerine Erdemir işçisi, sosyal-faşist yönetimin bu çirkin oyununa dur diyerek onların kararını tanımadıklarını ve "Devrimci Maden-İş Sendikası'nı kurduklarını" ilan ettiler. Bu durum Maden-İş yönetimindeki sosyal-faşistlere indirilmiş bir tokat oldu. Bu, işçi düşmanı sendika ağalarına karşı indirilmiş bir darbe oldu. Bu durum 4. ve 14. bölgedeki zaten sallanan tahtlarının daha da sallanmasına neden oldu.

Ve bu kez ağır dolusu Küfür kararlarıyla Erdemir işçilerini kötüllemeye koyuldular. Ve utanmadan "grev silahını gereksiz yere ve daha da kötüsü kendi özel çıkarları için kullanmak, işçi sınıfımızın mücadele geleneklerine ters düşen, sendikamız ilkelilerini hiçe sayan çirkin ibir davranış." vs. diye beyanlar verdiler.

Bey Türkler, grev silahını da, işçi aiddatlarını da işçi sınıfının mücadeleye geleceklerine ters düşerek kendi özel çıkarları için kullanmada sizinle yarış edecek pek az kişi çıkar. Bunlar da olsa olsa, ancak faşist sendika ağaları ve senin çeşitli kafaların olabilir.

Erdemir işçisinin tavırı haklı bir tepkinin sonucudur. Ve sosyal-faşist sendika ağaların indirilen bir darbedir.

Anoak bilinçli Erdemir işçisinin önünde-ki görev; bilinçli işçi sınıfı erlerinden oluşacak bir yönetim oluşturmaktır. Bunun yolu da her türden sendika ağasının defterini düzmekle olur.

Yoksa bu haklı mücadelemiz başka tip işçi emeği gangasterlerinin bende akan, he-der olur. Bugün Erdemir işçilerinin özellik le CHP'li sendika ağalarının teritiplerine karşı uyanıklığı korumaları özel önem taşımaktadır.

Erdemir'in bilinçli proleterleri uyanıklıklarının korumak ve sendika yönetimlerini ellerine alma mücadelesini bir an savsaklamamalıdır.

Yaşasın, Erdemirli bilinçli proleteryanan fasizme, sosyal-fasizme, iki şipşer devlete ve sendika ağalarına karşı birliği, mücadelesi, zaferi.

Yoksa bu haklı mücadelemiz başka tip işçi emeği gangasterlerinin bende akan, he-der olur. Bugün Erdemir işçilerinin özellik le CHP'li sendika ağalarının teritiplerine karşı uyanıklığı korumaları özel önem taşımaktadır.

Erdemir'in bilinçli proleterleri uyanıklıklarının korumak ve sendika yönetimlerini ellerine alma mücadelesini bir an savsaklamamalıdır.

Yaşasın, Erdemirli bilinçli proleteryanan fasizme, sosyal-fasizme, iki şipşer devlete ve sendika ağalarına karşı birliği, mücadelesi, zaferi.

Halkın Kurtuluşu yazarları son zamanlarda yeni bir yöntem geliştirdiler. Değişime "bütünlüklü çizgilerini" doğru göstermek için, marksist-leninist görüşlere "Hç Dünya Teorisi"nin etkisi yaftası asmak, Bölgelekle onları anti-marksist çizgilerini aklıyabileceklerini, marksist-leninist çizgiye karşı galabieceklerini düşündüler. Aslında bu tür yönlemler Halkın Kurtuluşu yazarlarının uluslararası yeni oportünist akıma, onun ülkemizdeki temsilcisi TIKP oportünistlerine karşı mücadele etme yeteneğine sahip olmadıklarını pratikte en kör gözün bile görebileceği bu geçiş- göden gizliye- mez. Çünkü oportünizme göğüs germek, mücadele etmek ancak doğru bir ideolojik-siyasi çizgiye sahip olunursa mümkündür. Gerisi boş laftır.

Ama Halkın Kurtuluşu yazarları bu geçiş- gi bile kavrayabilmiş değildiler veya kavramak işlerine gelmiyor. Onlar bu sebeple bizi eleştiren son broşürlerinin ilk sayfasında marksist-leninist hareketin "PDA ağzıyla konuşmuş kaba suçlamasında bulunuyorlar. Ve daha da ileri giderek bizim Aydınlanık'la özünde aynı sınıf işbirliği tezlerini savunduğumuzu, tek farkın Aydınlanık'ın bunu pratiğe uyguladığı, bizimse "bir ölçüde" böyle yapmadığımızı söylüyorlar. Her ağzıların ağıtlarında "ciddiyet" ve "sorumluluk" dem vuran Halkın Kurtuluşu yazarlarının bu ciddiyet ve sorumluluk numunesi derin tahlilleri neyin, hangi gerici gabanın ürünüdür? Açıkta ki bu, ideolojik siyasi if-laslarını gizlemek, devrimci kadroların marksist-leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşmelerini önlemek için pür telaş ortaya atırları "bütünlüklü çizgi" yaratma faaliyetinin bir parçasıdır.

Halkın Kurtuluşu yazarları keyiflerince tahrifat yaparak gerçekleri gizleyebileceklerini zannediyor, uyarılarına rağmen bu yolda ilerliyorlar. Utanmasalar nedeyse kardi kabul etiketleri geçmişteki bazı kaba hatalarını bile, "haklı", "doğru" diye ilan edecekler. Revizyonizmle uzlaşma çizgileri-ni haklı göstermek için büyük bir çaba sarfetmelerinin, bu eleştirinin "Aydınlanık"ın dümen suyunda ilerlemenin neticesi" ortaya arıldığını iddia etmelerinin nedeni budur. Hafızaları zayıf değilse kendilerini "Paşizme Ölümlü, Halka Hükriyet" sloganında ifade-sini bulan revizyonizmle uzlaşma çizgisinin Mihri Belli revizyonisti ile elele, omuz omuz getirdiğini Halkın Kurtuluşu yazarları hatırlayacaktır. Revizyonizmle uzlaşmada ayak direyenlerin bu yolda ilerlemesi kaçınılmazdır. "Aydınlanık oportünizminin dümen suyunda seyretme" suçlamasına gelince bunun muhatapları ancak, Aydınlanık oportünistlerini "proleter devrimci" ilan edenler, Aydınlanık oportünistleriyle "proleterlere par-tisi" kurmak için harekətli girişimlerde bulunanlar, ilkesizce kollarını sıvayanlar olabilir. Bize böyle bir şamur alma girişimi ise, kendi ayıbını küçük-burjuvaca örtme tavrıdır sadece.

Halkın Kurtuluşu yazarları anti-marksist görüşlerini bir takım "sol" laflarla şirin gösterme çabasıdadırlar. Halkın Yolu yazarları da bir süre böyle yapmaya çabalamaşlardı. Halkın Kurtuluşu yazarları onlara bakarak bu yolun sonunu görebilirler. Marksist-leninist hareket "sol" gevezeliğe râğbet etmeyecek, onun gerçek niteliğini bıkrıp usanmadan ortaya serecektir.

HALKIN KURTULUŞU YAZARLARI HAKKIN SINIFLARI YEKPARE GÖRÜŞLERİ.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının ülkemizde ki hakim sınıfların çeşitli emperyalistlere bağlı kesimleri, klikleri olduğu gerçeğini reddeden komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfını yekpare gören anlayışları vardır. Bizi eleştiren son broşürlerinde bu demeye çama görüşün örnekleri vardır. Bizim gibi yarı-sömürgeelerde hakim sınıfların geniş emperyalistlere bağlı kesimlerin oluşu karakteristik bir olgudur. Bu anlaşılmasınan ülkemizde hakim sınıflar içindeki gelişki ve çatışmalar anlaşılmasın, doğru tahlil edilmez. Hakim sınıflar içindeki gelişki- ler emperyalistler arasındaki gelişki-lerle, çatışmalarla bütünlük içinde ele alınmalı, tahlil edilmelidir. Bu yapılmadan da doğru sonuçlara varılmaz.

Halkın Kurtuluşu yazarları ise öncelikle Avrupalı emperyalistlerin işbirlikçileri diye birşey olamaz görüşlerini öne sürüyor ve gerçeğe olarak da Avrupalı emperyalistlerle işbirliği yapanların en önde gelenlerinin ABD'nin "önde gelen işbirlikçileri olan Koçlar, Sabancı'lar vs." olduğunu yazıyorlar.

H. KURTULUŞU'nun CHP, MİLLİ BURSA İTTİFAK KONUSUNDA ANTI-MARKSİSTLERİN

Daha sonra ise hakim sınıfları yekpare gören anlayışlarını şöyle dile getiriyorlar:

"Ama ister Amerikan, ister Rus, ister Alman Japon vs. hangi emperyalist olursa olsun bunların tümü komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla iş görmekte ve asgari müşterekleri olarak bu sınıfların hakimiyet sistemi olan faşist diktatörlüğü desteklemekte birleşmektedirler" (Halkın Birliği'nin Baş Gelişki, Faşizm ve İttifaklar Anlatısının Eleştirisi, s.60)

Emperyalistlerin ülkemizde dayandıkları sınıfların komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfı olduğu bir gerçektir. Fakat bu gerçeği, hakim sınıfların farklı emperyalistlere bağlı kesimleri olduğu gerçeğinin karşısına ancak teori peşinde koşan dar kalfalılar koyabilir. Koç'ların, Sabancı'ların Avrupa emperyalistleriyle de işbirliği yapması, ABD emperyalistlerine bağlı hakim sınıf kesimleri olduğu gerçeğiyle gelişmez. Bu, Amerikancı işbirlikçilerin Rus sosyal-emperyalistleriyle de işbirliğine yanaşmalarını, girişimleri olgusunda da kendisini göstermektedir. Fakat Halkın Kurtuluşu yazarları bunu bile hakim sınıfları yekpare gören anlayışlarına acemice destek yapmaya çalışıyorlar. Evet hangi emperyalist devlet olursa olsun ülkemizde dayandığı sınıf temelini komprador burjuvazi ve toprak ağalarıdır. Ama bundan kalkılarak farklı emperyalistlere bağlı hakim sınıf kesimleri olduğu "red ve inkar edilebilir mi? Böyle yapıldığında hakim sınıflar içindeki gelişki ve çatışmalar tahlil edilebilir mi? Halkın Kurtuluşu yazarlarının yukarıya aktardığımız pasajındaki anlayış, emperyalistlerin hakim sınıflara dayandığı gerçeğinden kalkarak, bunların farklı emperyalistlere bağlı kesimleri olduğu gerçeğini reddeden bir anlayıştır. Bu pasajda somutlanan anlayış, hakim sınıflar içindeki gelişki ve çatışmaları izah etmektен aciz bir anlayıştır.

Diğer taraftan bu alıntıda ortaya konulan görüş, bizim gibi yarı-sömürgeelerde hakim sınıfların tek hakimiyet biçimi faşist diktatörlüktür, anti-marksist safesatıdır. Ülkemizde ve genel olarak yarı-sömürgeelerde hakim sınıfların tek hakimiyet sistemi faşist diktatörlük değildir. Dünyaya şöyle bir bakan bunu kavrayabilir. Bu sebeple bütün emperyalistler faşist diktatörlüğü desteklemekte birleşirler görüşü de yanlıştır. Emperyalistler komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletinden yandırlar. Fakat ülke egemen olmak isteyen her emperyalist devlet kendi işbirlikçilerinin suyun başında olmasını ister. Faşist diktatörlük her şart altında bir emperyalist devletin menfaatlerine uygun olmayabilir. Örneğin, Amerikancı faşist diktatörlük, Rus sosyal-emperyalizminin menfaatlerine tam manasıyla uygun değildir. Bu nedenle Rus sosyal-emperyalizmi Amerikancı faşist diktatörlükten yana değildir. Onun isteği sosyal-faşist diktatörlüktür. Elbette Amerikancı faşist diktatörlük yerine, sosyal-faşist diktatörlüğün geçmesi iktidarın sınıf niteliği değişmez. Bu durum ise Halkın Kurtuluşu yazarlarının hakim sınıfların tüm kesimlerini faşist, dolayısıyla yekpare gören anlayışlarını haklı çıkarmak için başvurdukları kaba demagoginin aksine, hakim sınıfların bazı kesimlerinin anti-faşist, ilerici vs. olduğu anlamına gelmez. Halkın Kurtuluşu yazarlarının vaazettiğinin aksine tüm emperyalistler ülkemizde Amerikancı faşist diktatörlükten yana değil, genel olarak komprador burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarı dan yanadır. Bu sınıfların iktidarı da her zaman, her şart altında faşist diktatörlük değildir.

Emperyalist devletlerin "asgari müşterekleri faşist diktatörlüğü desteklemektedir" tezi sürekli faşizm tezidir. Bu tez, bizim gibi ülkelerde faşizmle, emperyalizm arasında ki bağ yanlıştır. Elbette, daha doğru bir ifadeyle faşizmle emperyalizmle olan bağ diktatörlük ele alarak, her deride deva "faşist diktatörlük" teorisi yaratmanın ürünüdür. Ve bu tez emperyalist devletlerin "asgari müşterekleri komprador burjuvazi ve toprak ağalarının hakimiyetini desteklemektedir" doğru teziyle taban tabana zıttır. Bu aynı zamanda emperyalistler arası gelişki-leri, onların ülkeye hakim olmak için daşmalarını red ve inkar eden bir tezdir. Halkın Kurtuluşu yazarlarının yukarıki tezleri ABD emperyalistleriyle, Rus sosyal-emperyalistleri ve diğer emperyalistler arasında cereyan eden ülkemiz üzerinde hegemonya kurma mücadelesini, özellikle de iki siper devlet ve onların işbirlikçileri arasında cereyan eden çatışmayı ve uzlaşma gelişki-leri örtbas etmeye, Rus sosyal-emperyalistlerinin ve sosyal-faşistlerin kendi hakimiyetlerini kurma çabalarını gözlerden gizlemeye hizmet ediyor. Öyle ya, ülkemizdeki Amerikancı faşist diktatörlüğü desteklemek ABD emperyalistleriyle, Rus sosyal-emperyalistlerinin ve diğer emperyalistlerin "asgari müşterekleriyle" azamisinin ne olduğu meşhul değil. İşbirlikçileri için hiçbir sebep kalmıyor. Kardeş kardeş geçinip giderler pekala.

HALKIN KURTULUŞU YAZARLARININ CHP TAHLİLİ- Rİ ANTI-MARKSİSTTİR.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının son broşürlerinde bu meseleyle ilgili olarak ortaya koydukları anti-marksist bir görüşleri de şöyle:

"Halkın Birliği, ayrıca 'Avrupa emperyalizmini' de, tıpkı emperyalist bir devlet ya da entegrasyona uğramış bir grup emperyalist söz konusuymuş gibi ele alıyor. Buna göre, ülkemizde Amerikancı işbirlikçileri, Rus işbirlikçileri vs. nin yanında bir de 'Avrupa emperyalizminin işbirlikçileri' vardır ve bunlar Avrupa mali sermayesine bağımlıdırlar." (agv. s.8)

Halkın Kurtuluşu yazarları daha sonra bizden alıntı yapıyorlar. Aynen aktarmakta yarar görüyoruz:

"Avrupa emperyalizminin işbirlikçilerinin ve onların siyasi temsilcileri CHP'nin ..." (Halkın Birliği, s.2)

"... son kurultayda alınan bir kararla CHP'nin sosyalist enternasyonale katılması, Avrupa emperyalistlerine bağlılığın bir göstergesi olmuştur." (Halkın Birliği, s.2)

"Sosyalist enternasyonal partileri esas olarak Avrupa mali sermayesine bağlıdır." (Halkın Birliği, s.2)

"... sosyalist enternasyonal iki süper devletle rekabet içinde kaybettığı mevzilerin kazınmaya çalışılan Avrupa emperyalistlerinin menfaatlerini savunmaktadır." (Halkın Birliği, s.2)

Mischewski (Alman Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı):

"Alman Sosyal-Demokrat Partisi yıllardan beri Cumhuriyet Halk Partisi ile dostane ilişkiler sürdürmektedir. Ecevit, birkaç kez Almanya'ya gelmiş ve partimizin ileri gelenleri ile görüşmüş, yakın bağlar kurmuştur. Onun yaptığı görüşmelerde ben de bulundum, siyasal, sosyal görüşlerimiz ve hançları mız arasında yakınlık vardır. Partiler arasındaki dostluğun ve yakınlığın, etkilerini öteki alanlarda da göstermesi doğaldır."

Halkın Kurtuluşu yazarları bu marksist-leninist görüşlere katılmadıklarını, gerçeklerin "başka" olduğunu yazıyor ve demagogiye sapsıyorlar. Avrupa emperyalistlerinin entegrasyona uğramış bir grup emperyalist olmadıkları üzerine bir yığın gereksiz boş laf etmeleri bunun kanıtıdır. Bizim anti-marksist "entegrasyon teorisiyle" ilgili görüşlerimize, AET ile ilgili, "Avrupa birleşik devletleri" ile ilgili görüşlerimiz gün kadar açıktır ve Halkın Kurtuluşu yazarları bunu bilmektedirler. Ve onlar aynı zamanda Avrupa emperyalistleri de-ğinde entegrasyona uğramış bir grup emperyalistin değil, Batı Avrupa'daki emperyalist devletlerin anlaşılacağına çok iyi bil-tiler. Buna rağmen demagogiye sepmaları ac-zin ifadesidir. Bu hakim sınıfları yekpare gören, bütün kesimlerini faşist olarak de-ğerlendiren anlayışlarının ve anti-marksist, küyrukçu, kitlelerde yanlış ve zararlı ha-yaller yayan CHP tahlillerinin iflasını gizleme çabasıdır. Aslında "entegrasyon teori-si" ne yakınlığı olanlar ABD emperyalistle-rinin şu veya bu ölçüde denetimci var diye Avrupa emperyalistlerinin ülkemizde işbir-likçileri olmayacağını savunmaktadır. Avru-pa emperyalistlerinin güçleri oranında sü-per devletlerle rekabet etiketleri ve çeşit-li ülkelerde bağımlılık ilişkileri kurdukları- nı sinsice red edenlerdir. Yukarıya aktardığımız ve Halkın Kurtuluşu yazarlarını sözümona eleştirdiği CHP ve

BURJUVAZİ VE MİLLİ BURJUVAZİYLE BUNDAKİ GÖRÜŞLERİ ARKSİSTTİR

Sosyalist Enternasyonal'le ilgili görüşlerimiz tamamen doğru ve dünyadaki gerçek marksist-leninistlerin savunduklarıyla tam bir uygunluk içindedir. AEP MK organı Zeri i Po pullit'in "Sosyalist Enternasyonal Emperyalist Burjuvazinin Bir masası" adlı makalesinde sunlar belirtiliyor:

"Sosyalist Enternasyonal'in belkemiği Avrupa sosyal-demokrasisidir. Bu sebeple onun menfaatleri özünde Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmiyle rekabet içinde Asya, Afrika, Latin Amerika ülkelerinde yitirdiklerini geri kazanmaya çalışan Avrupa tekelci sermayesinin menfaatleridir. Sosyalist Enternasyonal'in önderleri, bu örgütün saflarına geliştirmekte olan ülkelerin partilerini almışlardır." (abç.) (Bu makale Tiran Radyosu'nun 12 Ocak 1977 tarihli Türkçe yayınında yayınlanmıştır.)

"Sosyalist Enternasyonal partileri Avrupa sermayesine ve Amerikana emperyalizminin Atlantik siyasetine yakinen bağlıdır." (aynı yerde) (abç.)

Halkın Kurtuluşu yazarlarına göre herhalde AEP entegrasyon teorisini savunuyor ve Avrupa'daki emperyalistleri tek bir devlet gibi ele alıyor. Fakat gerçek asla böyle değildir, bunu ancak marksizm-leninizmin cahilleri veya art niyetliler iddia edebilir. Yukarıki alıntılar CHP'nin sınıf nefelğini, NATO'ya bağlılık yeminlerinin özünü ortaya seriyor kabaatındeyiz. Aynı şekilde CHP'yi milli burjuva olarak değerlendirmek onları ikericilik atfeden, "Avrupa emperyalizmi" zetine bir sürü boş laf eden Halkın Kurtuluşu yazarlarının anti-marksist görüşlerinin kofluğu da gözler önüne seriliyor. Bu aynı zamanda Halkın Kurtuluşu yazarlarının bizim CHP'yi Avrupa emperyalizminin işbirlikçilerinin siyasi temsilcisi olarak değerlendirmemizin "Uç Dünya Teoris'i"nin etkisi olduğu yolundaki iddialarının gültüğü ve sağmasapan olduğunu daha iyi kavratıyor. Marksist-leninist hareketin CHP konusundaki görüşleri yeni değildir, eskiden beri aynı şeyleri savunmaktadır ve tamamen doğrudur.

Gerçeklerin ortaya koyduğu gibi günümüzde hain Sosyalist Enternasyonal'in partileri kapitalist ülkelerde tekelci burjuvazinin, bizim gibi ülkelerde komprador burjuvazini ve toprak ağaları sınıfının menfaatlerinin sadık savunucularıdır. Ve bu partiler esas olarak Avrupalı emperyalistlerin menfaatini savunmaktadır. Sosyalist Enternasyonal partileri bir yandan kendi ülkelerinde işçi sınıfı ve halkın mücadelesini söndürmek isterken, uluslararası çapta iki süper devlete karşı uzlaşıcıdır. Bu ABD emperyalizminin batı Avrupa'daki etkisinden ve modern revizyonizmle sosyal-demokrasi arasındaki ortak ideolojik kökeni gelmektedir. Bu nedenle eskiden olduğu gibi Sosyalist Enternasyonal'in son kongresinde de katılan partiler iki süper devletin yaydığı yunuşma, silahsızlanma, kolektif güvenlik vs. gibi aldatmacaları hararetle desteklemişlerdir. Günümüzde sosyal-demokrasi tekelci burjuvazinin bir emkiyet sibobudur. Stalin'in de belirttiği gibi "semaye kitleleri ölüştürce ezmek ve söndürmek kendisi için artık uygun, kârlı ve yararlı olmadığı bir zaman bu hükümetlere ihtiyaç duyar" (Leninizmin İlkeleri), Sosyalist Enternasyonal partilerinin vazettiği söde reformculuk çoğukere hakim sınıfların işçi sınıfı ve halkı söndürmede tercih ettiği bir silahtır. Halkın Kurtuluşu Yazarları bu gerçeklerle ilgilenmedikleri ve CHP'yi sadece bir kısım pa lava vaadlerine bakarak değerlendirdikleri için ona "milli" yaftası asmakta, anti-faşist, ilerici görmekte, sözde ne derlerse desinler onun hakkında hayalî beslemekte, kitlelerdeki bu yöndeki zararlı hayalleri beslemektedirler. CHP her alanda komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının menfaatlerini savunmakta ve temsil etmektedir. Onun bütün çırpınışı bu sınıfları esenliğe çikartmaktır. Ama o bunu sahte vaadlerle kitleleri kandırarak, peşine takarak daha rahat yapabileceğini düşünmekte, temsil ettiği sınıfların hakınımetinin, söndürü ve soygunun daha inceltmiş, şirin görünümü biçimlerini gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Bu nu aynı zamanda yükselen halk mahalefini ezenlerin bir yolu olarak da görmektedir. Diğer taraftan CHP'nin temsil ettiği hakim sınıflar kesimi "milli" değil, işbirlikçidir. Avrupalı emperyalistlerin, özellikle Batı Alman emperyalistlerinin menfaatlerinin pervasız savunucusudur. CHP'nin Avrupalı emperyalistlerin menfaatini savunan Sosyalist Enternasyonal'e katılma kararı, bu kuvvetlere bağlanmanın göstergesi olmuştur. Şimdiki Ecevit hükümetini en başta bu kuvvetlerin desteklemesi de bunu göstermektedir. Elbette nasılı ki, ABD emperyalistlerinin Avrupa'daki etkisi ve denetimi oranında bu emperyalistler ABD'ye karşı uzlaşıcıdır, saldırgan NATO Paktnı destekleyip ayakta tutuyorlarsa, CHP ve Ecevit'te aynı şekilde ABD emperyalistlerine karşı uzlaşıcıdır. NATO'ya bağlılık üzerine nutukları da, bu kavranılırsa gayet anlaşılabilir bir şeydir.

nuflar kesimi "milli" değil, işbirlikçidir. Avrupalı emperyalistlerin, özellikle Batı Alman emperyalistlerinin menfaatlerinin pervasız savunucusudur. CHP'nin Avrupalı emperyalistlerin menfaatini savunan Sosyalist Enternasyonal'e katılma kararı, bu kuvvetlere bağlanmanın göstergesi olmuştur. Şimdiki Ecevit hükümetini en başta bu kuvvetlerin desteklemesi de bunu göstermektedir. Elbette nasılı ki, ABD emperyalistlerinin Avrupa'daki etkisi ve denetimi oranında bu emperyalistler ABD'ye karşı uzlaşıcıdır, saldırgan NATO Paktnı destekleyip ayakta tutuyorlarsa, CHP ve Ecevit'te aynı şekilde ABD emperyalistlerine karşı uzlaşıcıdır. NATO'ya bağlılık üzerine nutukları da, bu kavranılırsa gayet anlaşılabilir bir şeydir.

Muallah Geçgin (İstanbul Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı):

"Maliye Bakanı'nca açıklanan önlümler, genel çizgileriyle olumludur. Bunlar bizim uzun zamandan beri önerdiğimiz tedbirlerdir. Bu tedbirlerin alınmaktada olduğunu görmek bizce nisbet karşılanmıştır."

Ertuğrul Soysal (İstanbul Sanayi Odası Meclis Başkanı):
"Alınmakta olan önlümler fevkalade olmaktadır."

Bir de utangaç bir dile Amerikan emperyalizminin değişen ölçülerde nüfus ve denetimi var gerekçesiyle ülkemizde Avrupa emperyalistlerine bağlı hakim sınıf kesimleri olduğunu reddetmek isteyen Halkın Kurtuluşu yazarlarına bazı gerçekleri hatırlatalım ve saldırgan NATO paktnın Avrupa'daki baş danyanğı Federal Almanya'ya ele alalım. Bugün Bonn intikamcılığı emperyalist etkilerini göstermek için, ekonomik yayılmayı var gücüyle gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Federal Almanya bugün kapitalist ülkeler içinde en fazla altın ve döviz rezervine sahip olmaktadır. AEP içindeki 9 ülkenin toplam üretiminin % 32,2 si ona aittir. Son 25 yıl içinde yabancı ülkelere yatırılan toplam Alman sermayesi 131 milyar Mark'tır, Batı Alman tekelileri, bankaları ve işletmeleri dünyanın 100 çeşitli ülkesine sermaye ve şubelerini yaymışlardır. Sadece 1976 yılının ilk yarısında Bonn'un diğer ülkelere yatırımları % 23 artmıştır. Bunun 1 milyar 30 milyon markı, yani % 37'si sömürge, yarı-sömürge ülkelere akmıştır. Bunun yanı sıra Bonn intikamcılığı durmadan silahlanıyor, ekonomiyi askerileştiriyorlar, silah ticaretine hız veriyorlar. Bonn intikamcılarları bir dizi ülkelere anlaşmalar, askeri mukaveleler imzalamıştır. Endonezya, Tayland, Birmanya, Arjantin, Brezilya ve başka ülkelerde askeri fabrikalar inşa etmiştir. Son olarak Brezilya'nın faşist rejimiyle 10 milyar doları aşan, onun bu bölgedeki etkisini artırmaya hizmet eden bir nükleer anlaşma imzalamıştır. Biz burada ülkemizle olan ilişkilerine değinmeyeceğiz.

Peki bu genel gerçeklerin ışığında, ABD emperyalizminin şu veya bu derece etkisi var diye Avrupalı emperyalistlerin bizim gibi ülkelerde kendilerine bağlı işbirlikçiler oluşturulmasını sağlayacakları söylenebilir mi? Bu nu iddia etmek halis saçmalaktır.

Avrupalı emperyalistler de bugün Asya, Afrika, Latin Amerika ülkelerinde yeni pazarlar ve nüfus alanları elde etmek, burarlardaki hammaddeleri, zenginlik kaynaklarını yağmalamak için iki süper devletle rekabet içindedirler. Elbette güçleri oranında. Onların iki süper devletle boy ölçüşmeyecek durumda olmaları bu gerçekçi değıştirmez.

HALKIN KURTULUŞU YAZARLARI MİLLİ BURJUVAZİ KAVRAMINI VE MİLLİ BURJUVAZİYLE İTTİFAK MESELESİNİ CARPTIYORLAR.

CHP'ye millilik, ilericilik, reformculuk anti-faşistlik atfeden Halkın Kurtuluşu yazarları bazı kavramları "bütünlüklü çizgi" uğruna çarpıtmaktan da geri durmuyorlar. Onların orijinal bir tezleri de "Milli burjuvazinin varlığını sürdürmesinin esas olarak emperyalizmin varlığına borçlu" olmasındır. "Bütünlüklü çizgi" oluşturmak uğruna Kemalizmle ilgili anti-marksist tezlerini marksist-leninist hareket ve TİKP oportünistlerinin ortasını bulmaya çalışarak inceltirken bu harika görüşü ileri sürüyorlar. Her men belirteyim Halkın Kurtuluşu yazarlarının Kemalizm tahlilleri esas olarak TİKP'nin cephaneliğinden alınmıştır. Kemalizmin

sınıf niteliğini milli burjuva ilan eden Halkın Kurtuluşu yazarları, bu konuda çok zantmet çekiyorlar. Ve nihayet bir "kurtuluş yolu" bularak, bu milli burjuvazinin varlığını esas olarak emperyalizme bağlı olduğunu tezne sarılıyorlar:

"Tefeci-ticaret burjuvazisi karakteri içcaba, milli burjuvazinin emperyalizme, feodalizmle en sıkı bağları sahip, hatta varlığını büyük ölçüde bu güçlerin varlığına bağlı kesimini oluşturur." (Halkın Kurtuluşu s. 86) (abç.)

"Bu sınıf (milli ticaret burjuvazisi-HB) bir ölçüde burjuvalaşmış olmakla birlikte, pre kapitalist bir karakter taşımaktadır ve varlığını sürdürmesini esas olarak emperyalizmin varlığına borçludur." (Halkın Kurtuluşu, s.86) (abç.)

Biz bu konuda vaazdedilen diğer anti-marksist görüşlere şimdilik değinmeyeceğiz. Ama cımsız sadece "milli burjuvazi" konusunda yanlıs anlaşıya sahip olduğumuzu iddia eden H. Kurtuluşu yazarlarının çok "marksist" görüşlerini göstermek. Milli burjuvazinin emperyalizme ve feodalizmle bağları elbette yok değildir. Ancak milli burjuvazi varlığı emperyalizme bağlı burjuvazi değildir. Varlığı emperyalizme bağlı olan burjuvazi komprador burjuvazidir. Milli burjuvazi emperyalizmin ve feodalizmin baskısından zarar gören bu kuvvetlerle gelişki olan burjuvazidir. Milli burjuvazinin belli zamanlarda belli ölçüde devrime katılmasının nedeni budur. Milli demokratik devrim bu sınıfı hedef almaz. Bu sınıf devrimin sallantılı, yalpalayan, güvenilmez bir müttefiklidir. Onun yalpalaması devrimin yükseldiği şartlarda daha açık görülür. Bu sınıf cepheye kazanmaya çalışmalı, en azından tarafsızlaşımalyız. Karşı-devrimle birleştiği ölçüde ise mcedete etmeliyiz. Halkın Kurtuluşu yazarları ise devrim "iç gericiliği hedef aldığında milli burjuvaziyle ittifak olmaz" anlaşındadırlar. Bu anti-marksist görüşü şöyle özetliyorlar:

"Orta burjuvazi denetimi altına almayacağı için çoğu zaman -özellikle devrim esas olarak iç gericiliği hedef olarak al-dığında- devrime karşı çıkar; ama yine de belirli durumlarda kendi iradesi dışında gelişen devrime onu kontrol altına alabilmek için bile olsa katılmayacağı anlamına gelmez. Bu durum özellikle de emperyalist işgal şartlarında söz konusudur." (Halkın Kurtuluşu, s.88)

Murat Bayrak:
"MHP iktisadi politikası açısından CHP ve Ecevit'in süt kardeşidir."

Metin Tokeri:

"Halk o kadar güc iki temel sorun varken her şeyin bir anda dözelmelerini beklemek hayaldir. Ama, her şeyin de bir başlangıcı vardır ve başlımaktan bitmek daha büyük hayaldir. Yeni iktidar iyi başlayora benziliyor."

Görüldüğü gibi devrim "iç gericiliği hedef aldığında" milli burjuvazinin kontrol altına alamayacağı için devrime katılmayacağı dolayısıyla ittifak kurulmayacağı, milli devrim şartlarında ise ittifak kurulabileceği görüşü dile getiriliyor. Böyle bir genelleme marksizme aykırıdır. Milli burjuvazi devrim "iç gericiliğe yönelmiş devrim rime katılmaz, dolayısıyla ittifak olmaz" diye genel bir kural yoktur. Şüphesiz bu şartlarda milli burjuvaziyle ittifak kurmak güç olabilir ve bu sınıfın genel olarak devrim dalgası kabardığında yalpalaması bir kesiminin karşı devrimle birleşmesi olağan bir gelişmedir. Ancak bundan kalkılarak, devrim "iç gericiliği hedef aldığında" milli burjuvaziyi baş düşmanlardan ayırarak, cepheye gelme siyaseti izlemekten vazgeçmek, hele bu vazgeçme işini Halkın Kurtuluşu yazarlarının vazettiği gibi "çok güc olduğundan" yapmak, marksist siyaset yerine "sol" gevezeliği koymak olur. İşte örneği:

"Yine bu dönemde, güçlerin mevzilenmesi soranunu inceleyen bu mücadelenin karakteri gereği (abç), bir yandan iç gericiliğin bütünümlü hedef alırken, aynı zamanda onunla sıkı bağları olan milli burjuvazinin devrimci saflara kazanılmasının çok güc olacağını dikkate almalı ve özel stratejik planımızı milli burjuvazinin tarafsızlaştırılması üzerine kurmalıyız." (Halkın Kurtuluşu, s.87)

Halkın Kurtuluşu yazarları karakteri içcaba demokratik devrimde milli burjuvaziyi cepheye kazanmak siyaseti izlenemeyeceğini, "çok güc olduğunu dikkate alarak" (!)- ancak "tarafsızlaşım" planı kurmak gerektiğini söylüyorlar. Oysa karakteri içcaba milli burjuvazinin devrimden menfaati vardır, onun

HALKIN KURTULUŞU

yalpalayan bir güç oluşu, istikrarlılığı bu nu değiştirmeye. Biz bu sınıftan özellikleri- ni dikkate alarak onu düşmana karşı mücade- leye çekmeye çalışırız. Dostlarımızı etrafı mızda toplamak, düşmanı tecrit etmek, güve- nilmez de, istikrarlı da olsa müttelikleri cepheye çekmek, halk güçlerini birleştirmek her dönemde proletaryanın siyasetidir. Bu- nun aksi küçük-burjuva "sol" kapalı kapıcı- lık siyasetidir. Hele bir güçle ittifak kur- manın gültünlüğüne dikkate alarak (!) ittifak- tan, cephe kurmaktan vazgeçmek, devrime za- rar veren çocuklukçudur. Proleter siyaseti uy- gulama yeteneğine sahip olmamaktır. Şüphesiz bizim ittifak siyaseti; cephe siyaseti izlememiz cephenin hemen gerçekleşeceği an- lamına gelmez. Bizim söz konusu ettiğimiz izlenecek siyasettir. Milli burjuvaziye cep- heyeye kazanmak siyaseti, bu sınıf karşı-dev- rimde ulaştırıldığı devrime karşı çıktığında onunla mücadele etmeyi dışalamaz. Aksine bu doğru cephe anlayışının, siyasetinin ay- rılmaz bir parçası ve gereğidir. Halkın Kur- tuluşu yazarları bu doğru anlayışa sahip ol- madıklarından ve devrim "ıç gerici"liğe yö- nelmiş millî burjuvaziyle ittifak ol- maz" anti-marxist görüşünü savundukları- dan, millî burjuvaziye cepheye çekmek siya- seti değil de "tarafsızlaştırılmak" siyaseti izliyorlar. Yani marxist siyaset yerine "bütnüklük", "sol" gevezeliği koyuyorlar.

HALKIN KURTULUŞU YAZARLARININ CHP TAHLİLLE- Rİ REVİZYONİSTLERİNİKİYLE UYUM HALİNDEDİR.

Bir de meseleye değişik bir açıdan yak- laşalım. Halkın Kurtuluşu yazarları CHP'yi millî burjuva partisi olarak değerlendire- rek, onu devrim ve halk saflarına koyuyor, onun gerici karşı-devrimci niteliğini ka- rartıyorlar. Onun devrimin hedefleri arasın- da olduğunu örtbas ediyor, bizim CHP'yi an- ti-faşist-görüştüğümüz iftirasını atarak, Ken- dilerinin böyle gördüğünü gizleyebilecekle- rini sanıyorlar. CHP ve onun temsil etti- ği sınıflar millî demokratik halk devrimi- nin hedefidir. Bizî sınıf işbirliği tezleri savunmakla suçlayanlar, bu gerçeği reddede- rek asıl kendileri sınıf işbirliği tezleri- ne sarılmaktadırlar. Çünkü CHP'yi "millî" ilan edenler lafta ne söylediler söylediler, onunla ittifakı öngörüyorlar demektir. Kes- kinlik olsun diye "tarafsızlaştırılma" vaaz- ları bu gerçeği karartabilir mi? Asla! Çün- kü Halkın Kurtuluşu yazarları Avrupalı komp- radörlerin ve toprak ağalarının siyasi tem- silcisi CHP gibi kıymetli bir dost ve mü- tekiflerini "tarafsızlaştırılmaya" çalışıyor- lar. İşte bu noktada "sol" gevezeliğin sağ- ci özü açıkça kendisini gösteriyor. Halkın Kurtuluşu yazarlarının CHP tahlilleri bilu- mum sosyal-faşistlerin, revizyonistlerin CHP

Faşistler devrimci erlerin mücadelesini engellemeyez

Türk ordusunun bütnünde si- lah altına alınan yoksul halk çocuklarına zulüm uygulamakta, faşist eğitim verilmekte, angar ya gördürülmektedir. Halk çocuk ları hakım sınıfların menfaat- lerini korumak için halkın üzeri- ne ştrülmektedir. Özellikle devrimci fikirler taşıyan erler ve küçük ritübelli subaylar her türlü başkaya, zulme hedef ol- maktadırlar. Gölcük Deniz Gar- nizonu'nda askerlik yapan dev- rimci erler üzerindeki zulüm bunun sadece bir örneğidir.

Gölcük Deniz Garnizonu'nda bulunan faşistler, gerek görev alanlarında, gerekse de Ana Üs Ko- mutanlığı'nda devrimci erler ü- zerinde terör estirmektedirler. En adi küfürler yanında, devrim cilere en ağır işler gördürül- mektedir. Faşistler, dört günde bir defa nöbet tutması gereken devrimci erlere, gecede iki kez nöbet tutturmakta ve sabahlara kadar çalıştırmaktadırlar.

Faşistler Halkın Birliği temin etmek için çıkan erleri ve bir başka devrimci eri falan- kaya yatırması, küfretilmiş, Hal- kın Birliği sayılarını yırtması-lardır. Kovma ve hapishaneye at- ma tehditlerini de savurmışlar-

tahlilleriyle tam bir uygunluk içindedir. On- lar da CHP'yi "Millî burjuva", "tekel dışı burjuvazi", "sağ sosyal-demokrat" vb. gibi değerlendirmiyor, faşizme karşı bir güç (sal- lanmış) olsa da) olarak ele alıyor. İttifak kurmaya en azından tarafsızlaştırılmaya çalış- tırıyorlar. Ecevit hükümetini tıpkı Halkın Kurtuluşu yazarları gibi "millî burjuvazi- nin", "tekel dışı burjuvazinin", "sağ sos- yal-demokratların" vs. "büyük burjuvaziyle" emperyalizmle uzlaşması olarak değerlendi- riyorlar. Bu durum Halkın Kurtuluşu yazarla- rının CHP tahlillerine kinderin ışık tuttu- ğunu ortaya koyuyor.

CHP bugün de devrimin hedefidir. Baş düş- manı olmaması bu gerçeği değiştirmez. CHP, anti-faşist, demokrat, ilerici değil, gerici bir karakterdedir. Bugün esas darbeyi baş düşmanlara indirirken, CHP'yi de teşhir ve tecrit etmeliyiz. Yani ikinci darbeyi in- dirmeliyiz. Ona karşı siyasetimiz dost ve müttelik bir güç olarak görüp "tarafsızlaş- tırmak" değildir, olamaz. Bu olsa olsa kit- leleri CHP'nin kuyruğuna takmaya, sahte u- mutları pekiştirmeye, devrimi zafda uğrat- maya hizmet eder. Halkın Kurtuluşu yazarla- rı CHP'yi devrimin hedefi görmüyerek, ona karşı düşmanlarla ulaştırıldığı için mücade- lede "tarafsızlaştırılmaya" çalışarak, aslında işte bunu yapıyorlar. CHP yle ilgili keskin lafları ise bu saçtı özü perdeleme çabası- dır.

SAHTE İYİ NİYET GÖSTERİLERİYLE DEVRİMCİ KAD- ROLARIN GÖZÜ KÖLLENEMEZ.

Bir de şu noktaya değinelim. Halkın Kur- tuluşu yazarları son broşürlerinde "Üç Dün- ya Teorisini" reddetmemizin "firsatçılık", "aldemace" olduğunu yazıyorlar. Bunun an- lamı nedir? Açıkta ki, bu, marxist-len- nist hareketin ülkemizde yeni oportünist akıma karşı marxizm-leninizm bayrağını ka- rarıllıkla yükselmesini karalamak amacıyla taşıyor. Bu, marxist-leninist hareketin TİKP oportünistlerine karşı dişe diş müca- delesine, onların karşı-devrimci yüzlerini açığa vurnmasına kara çalmak gayesini güdü- yor. Fakat bu gaba boştur, gericiidir. Sahip lerine umdukları, yararı hiçbir zaman getir- memiştir, getirmez. Oportünizm karşı müca- dele etmek yeteneğine sahip olmayanların bu suçlaması küçük-burjuva rakabetçi anlayış- larının ürünüdür. Bu anlayış bir süre ö- rnektek birini vermek gerekirse, Halkın Kur- tuluşu'nun 83. sayısında ülkemizde yeni o- portünizm karşı yürütülen mücadeleye katıl- dıklarını yazıyorlar, 84. sayıda "Halkın Kur- tuluşu.. bu mücadeleyi ulusal planda baş- latmıştır." diye yazmalarında da görmek müm- kündür.

Geçen sayıya yayınlanan eleştirilerimiz- le ilgili olarak Halkın Kurtuluşu'nun 96. sa- yıısında bir yazı yayımlandı. Bu yazıda Hal- kın Kurtuluşu yazarları sözümüne ne kadar i- yi niyetli, sorumluluklarına müddrik, ciddi-

yetle ve birlik arzusuyla dolu, grupçuluk- tan azade olduklarını anlatıyorlar. Ne var- ki, yazının her satırından söylenenlerin is- marlama ve samimiyetten uzak olduğu sırtı- yor. Bu yazı belki ülkemizin gereklerinden uzak olanlar için göz açartıcı olabilir, a- ma bizim için değil. Marxst-leninist ha- rekete kara çalmaya yetenekleri, uluslara- rası yeni oportünist akıma karşı mücade- lenin ardına gizlenmeye çalışarak "sol" geve- zeliklerle ayakta durmaya çabalayanlar, par- lak, gözünü küllüyle onların marxist-len- nist hareketin doğru çizgisi etrafında bir- leşmelerinin önüne barikat kurmaya girişen- ler, her alanda var güçleriyle grupçuluğu körtükleyenler, marxist-leninist hareketin PDA ağzıyla konuştuğu, Aydınlık'la aynı sı- nıf işbirliği tezlerini savunduğu, "Üç Dün- ya Teorisi"ni reddetmesinin ve ülkemizde marxizm-leninizm bayrağını yükseltesinin firsatçılık, aldemace olduğu, Aydınlık'ın dümen suyunda ilerlediği iftiralarını aca- lar, kalkıp da hiç sıklımadan iyi niyetten ciddiyyetten ve birlik arzusunun dem vurur- larsa bu herhalde samimiyet niğanesi götü- lmez. Halkın Kurtuluşu yazarları boş yere böyle göstermelik, sahte iyi niyet gösteri- leriyle tabandaki devrimci unsurların gözü- nü boyamaya çalışmıyorlar, çünkü görünen köyü, kılavuz istemiyor.

Halkın Kurtuluşu yazarları "birliğin te- meli bugün açıktır" diyorlar. Biz de aynı kanaatteyiz. Bu Halkın Birliği'nin marxist leninist çizgisidir. İşte biz bu nedanle Halkın Kurtuluşu yazarlarının anti-marxist "bütnüklük çizgilerini" eleştiriyoruz. Ve bunu yerine getirmeyi geciktirdiğimiz bir görev olarak ele alıyoruz. Marxizm-leninizm ve aykırı her türden sapmalar, görüş ve çizgilere karşı amansızca savaşılmadan dev- rimcilerin marxist-leninist hareketin çiz- gisi etrafında birleştirilemeyeceğini gayet iyi biliyoruz. Halkın Kurtuluşu yazarları anti-marxist sapmalara, görüş ve çizgile- re karşı müsamaha, dostluk ve hoşgörünün bizden uzak olduğunu bilmeliler. Biz mark- sizm-leninizme, devrim davasına, halkımıza ve uluslararası komünist hareketin çizgisine sadakati, böyle ele alıyoruz, bu- nu sorumluluğumuzun gereği sayıyoruz. Yan- lış yolda ayak direyenlerin ve ucuз taklik- lere başvuranların kalem değil ne tutarlar sa tutsunlar hiçbir işe yarayacaklarına söy- lüyoruz.

Halkın Birliği partii ve birlik meselesi- ni, dışındaki siyasi akımların ve geminin değerlendirilmesi meselesini yeniden ele al- dı. Ve bu konudaki görüşlerini gözden geçi- rerek bir sonuca vardı. Bu Partinin" Yolu dergisinin 2. sayısında derli toplu ortaya konacaktır. Marxst-leninist hareket marxizm-leninizm dışı her tüttün akıma kar- şı mücadeleyi ısrarla ve kararlılıkla sür- dürecektir. Partii görevine sıkı sarılmak bu nu gerektiriyor.

Askeri cezaevinde faşist baskılar

Türk ordusunda uygulanan fa- şist baskılar askeri cezaevle- rinde daha ağır bir şekilde yü- rütülmektedir. Faşist disiplinle uymama başta olmak üzere, ge- şitli bahanelerle cezaevlerine atılan askerler, ağır zulüm al- tında ezilmektedirler. İskende- run Askeri Cezaevi'ndeki mahkum lar da bu ağır zulme maruz kal- maktadırlar.

KARS

Yakınsu kasabası halkı müca- delesinde örgütlenmenin önemi ni kavrayarak YAKINSU KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ'ni kurdu. Der- neğin açılışında yapılan tören de konuşmalar yapıldı. Konuşan arkadaşlar, "kitlelere güvenme- nin ve birleşmenin" önemini an- latı. Kitle mücadelesinin ge- ricilere indireceği darbeleri an- latı.

Yakınsu kasabası halkı faşiz- me, sosyal-faşizme, iki şüphe devlete ve her türlü gericiliğe karşı mücadeleye örgütlenerek ye- rini alacaktır. Yakınsu halkı- nın gabaşı ve mücadelesi, hal- kımızın bağimsızlık ve demokra- si mücadelesine güç katacaktır. Hiçbir gerici güç bunu önliye- mez.

YAKINSU KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ YASIVACAĞIRI, DEMOKRATİK DERNEKLER KAPATILAMAZ! KAHROL SUN FAŞİZM, SOSYAL-FASHİZM VE İKİ SUPER DEVLET!

Bir süre sonra devrimci er- ler bunun hesabını faşistlerden sorarak gereken derisi vermiş- lerdir. Bunun üzerine devrimci erlere birer hafta ceza veril- miştir. Faşistler, devrimci erlere tecrit siyaseti uygulamakta, yeni gelen erlerle konuşmaları- na önlemekte, ayrı yerlerde ya- tırmakta, aynı görevlere verme- mektedirler. Devrimcilerden ya- na olan bir eri dövmüşler ve a- sılsız şeylerle disiplini ver- mişlerdir. Ama bu baskılar, da- ha geniş bir kitlenin faşistle- re nefret duymasına ve karşı çıkmasına yol açmıştır. Faşistler devrimci erleri, gazetelere, polise ve garnizon karakoluna ihbar etmişlerdir. Ancak bütün bunlar devrimcile- rin mücadelesini durduramamış- tır ve durduramayacaktır. Gölcük Garnizonu'ndaki dev- rimci askerler, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin saltaneti- nin, millî demokratik halk dev- rimiyale yıkılacağına belirtiyor ve proletaryanın sembolü kızıl bayrağa olan bağlılıklarının bil- direcek, hiç bir baskının ken- dilerini yıldıramayacağını vur- guluyorlar.

İskenderun

Türk ordusunda uygulanan fa- şist baskılar askeri cezaevle- rinde daha ağır bir şekilde yü- rütülmektedir. Faşist disiplinle uymama başta olmak üzere, ge- şitli bahanelerle cezaevlerine atılan askerler, ağır zulüm al- tında ezilmektedirler. İskende- run Askeri Cezaevi'ndeki mahkum lar da bu ağır zulme maruz kal- maktadırlar.

İskenderun Askeri Cezaevi'in de, idare faşistlerden oluşmuş- tur. Müddir MHP'lidir. Gardiyan lar da MHP'lilerden ve dini ge- riciliğin etkisindeki kimseler- den oluşmuşlardır. Faşist ida- re, faşist kurullar koymuştur. Bununla da yetinmeyip mahkumlar arasına İspiyoncular yerleşti- rilmiştir. İspiyoncuların ihbar larına göre, falaka, hücre ceza sı, yemek, ekmeک ve su yasağı, acık havaya çıkma yasağı veril- mektedir. Zaten verilen ekmeک ve yemekler azdır ve hava al ma süresi 15 dakikadır. Bunlar da cezaıyla ortadan kaldırılmakta- dır. Hücrelerde insanlık dışı bir yaşam ştrülmektedir. Bir mahkum uzun sürede hücrede kal- masının sonucu hastalanmış, ö- lümünden zor dönmüştür.

Mahkumların, dış dünyayla bütün ittibatları kesilmek is- temektedir. Bunların dışında her türlü ağır iş mahkumlara gördürülmektedir.

TEORİ PRATİK İÇİNDİR

"ZİYARRI" GRUBUNUN ÇÖKERTİLMESİ VE ÜYELERİNİN EĞİTİLMESİ HAKKINDA, ARNAVUTLUK KOMÜNİST PARTİSİ KORÇA BÖLGE KOMİTESİNE MEKTUP.

7.Mart.1943

KORÇA

BÖLGE KOMİTESİNE MEKTUP

ENVER HOCA

Sevgili Yoldaşlar,
Size aşağıdaki bilgilerinizi veriyoruz. Tama-
myla talimatlarla göre davranın. Söz konusu
"Ziyarri"-Grubudur.

"Ziyarri"-Grubu kayıtsız şartsız Partiyeye
katıldı. Bu şu yüzden oldu; çünkü bu grubun
üyeleri liderlerine baskı yaptılar ve çünkü
onların çalışmasının fraksiyoncu bir çalış-
ma olduğu açığa çıktı. Grup olarak varlık-
ları, onları bir çöktüğe götürdü. Diğer yan-
dan bu Parti için bir başarıdır, çünkü grup
ları çöktü ve yanlış yolu terkeditip iyi komü-
nistler olabilmek için, komünistlerin safı-
rına katıldılar.

Sizinle daha çok "Ziyarri" Grubu hakkın-
da konuşacağız. Bu grup, çeşitli nedenler-
den hem siyasi ve hem de örgütsel bakımdan
gerçekten yanlış bir çizgiye sahipti, ama
hepsinden önce de doğru bir faaliyetin nasıl
yürütülebileceğini bilmiyorlardı.

"Ziyarri" (Zisi Andrea), Grubu içine yan-
lış fikirler taşıdı ve o diğerlerinin yan-
lı sıra, milli Kurtuluş Mücadelesi hakkında da
siyasi olarak ağır hatalar işlemeye başla-
dı. O konuşmuş bir milliyetçilik maskesi ar-
kasına gizlenmek istiyor ve Mustafa Kruija'y-
la bağ kurmayı deniyordu. O, örgütsel hat-
larına sebep olan, bu tarz diğer hatalar iş-
lemeye de başlamıştı. Bununla birlikte o, başın-
sız, namussu kalmayı istemeyerek sepi ve
Mustafa Kruija'yla bir uzlaşma yaptı. Milli
Kurtuluş Mücadelesi hakkında bu yanlış ba-
kış açısından dolayı Grubunda "Balli Komb-
etar" hareketinin kuyrukçu yaptığı ve bunları;
bizzet kendisinin söylediği gibi; "Balli Kom-
betar"ın kuruluşunun suç ortakları haline
getirdi.

"Ziyarri", eğer aslı varsa (Yunanistan
Komünist Partisi'yle) kendisi tarafından
baştan çıkarılmış bazı yoldaşlarla bağ kur-
du. O, Mustafa Kruija'yla kurduğu ilişki-
de olduğu gibi, kendi karanlık amaçlarına eri-
şebilmek için onları yozlaştırdı. "Ziyar-
ri"nin Yunan Partisi'yle bağı da, başkaları
nı aldatılabilmek için, gerçekte sadece kafa-
sının içinde var olan, kendi uydurduğu bir-
şeydir.

"Ziyarri"nin ilişkisi olan ve çizgisine
inanılan yoldaşlar hatalar yapmaya başladır-
lar.
a) Arnavutluk Komünistlerinin birliği me-
selisinde. Hem Parti ve hem de Gruplar² bir-
liği istiyorlardı, fakat onu "Ziyarri" (Z.
Andrea) sabote ediyordu. O, bizden³ üç yol-
daşla temas kurdu. Onlar Parti ve Grup ara-
sında bağı ayakta tutacak bir kişi saptadı-
lar. Burada iki taraf da hata yaptı.

İlişkinin ve faaliyetin bu biçimi tümü-
yle yanlış ve Merkez Komitesi bu tarzla sür-
dürmeyi reddetti, fakat yoldaşlar "Ziyarri"
Grubuna bu kararı bildirmediler. Böylülikle
onlarla olan her türlü bağ kesildi.

b) Milliyetçilerle işbirliği çizgisinde.
Milli Kurtuluş Mücadelesi içinde birlik is-
teyen namussu milliyetçilerle işbirliğine
engel olma konusunda objektif
olumalıdır. Onlar "Balli Kombetar"ın kuru-
lusuna, namussu milliyetçilerle Parti ara-
sındaki işbirliğinin gerçekleştirilmesinin so-
nucu yardım ettiler. Bunun yanında Komünist

lerde iki tarz görüş ortaya çıktı: Şiddetle
mücadele eden Komünistler ve barışçı Komü-
nistler. Dolayısıyla da, komünist ilkelere
sag milliyetçiliğin dümen suyunda yürümeye
terkedildi. Onlar önceden Arnavutluk'da var
olan gerçek halk ordusunu temsil eden Parti
zan Müfrezeleri içinde zamanla kendi müfrez-
elerini oluşturdular. Çeşitli milliyetçi
sloganları benimsediler ve tamamıyla hatalı
bir tarzda yayın çıkardılar. Bir Merkez Ko-
mitesi, Bölge Komiteleri ve üç Hücre oluş-
turdular. Bunların tümü de yanlışlaştı, çünkü
zaten Lenin'in ve Stalin'in ilkelerine göre
bir Parti vardı.

Partiyeye alacağımız bu yeni yoldaşlar kar-
şısındaki tutumumuzun daima nasıl olacağı ve
onları nasıl birleştireceğimizi konusunda
yoldaşlar yukarıda söylediklerimizi devamlı
düşünelimdirler.

Her şeyden önce bu çalışmada eski tecrü-
belerimize başvurmalıyız. Bize gelecek olan
gruplardan yoldaşlara karşı her safhada grup-
ları zamanındaki gibi olacağız.

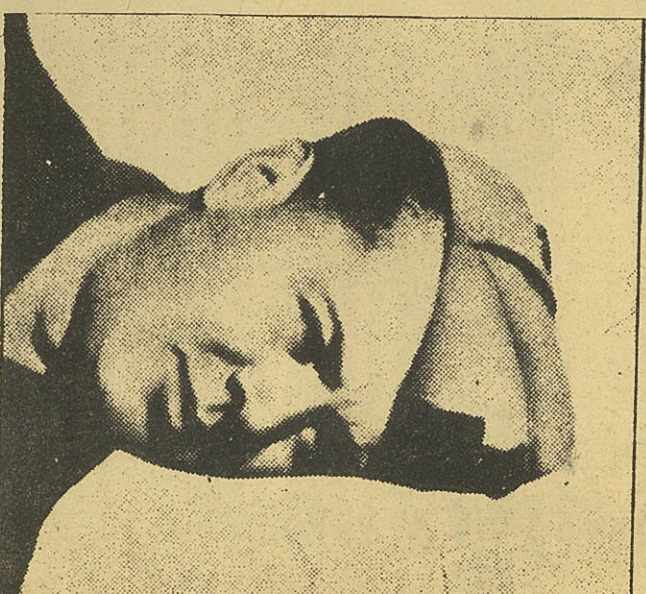
Partimiz bu hastalıktan kurtuldu ve yol-
daşlar yeni yoldaşların durumunu da iyileş-
tirmeye ve bir düzeye yükseltmeye çalış-
ıyorlar. Çünkü bu yoldaşlar, kendileriyle
mücadele edilmiş bir gruppın üyeleri-
dir. Onlar siyasi ve örgütsel olarak çok düşük
bir seviyededirler. Onlar hatalar yaptılar
ve Parti'nin ne olduğunu ve onu sevmenin ne
anlama geldiğini bilmiyorlar. Ama onların
çoğunluğu Komünizmden yanadılar, komünis-
tler ve Partiyeye sehp çıkıyorlar.

Yoldaşları yakalandıkları grup hastalık-
larından kurtarmak için, Parti hangi silah-
ları kullandı? İlkın; Parti, anlatma ve ilk-
na metodlarıyla çalıştı. Yoldaşların kalbin-
de Parti sevgisi yandırdı ve yoldaşlara di-
siplini ve gizliliği telkin etti, şahsi
işkilenden zararlanılmasına önledi. Örgüt
sel bakımdan gözlerini açma, bölümlikle Par-
tiye hiç bir tehlikeli unsurun ayağını eka-
mamasını sağlama sorumluluğunu edindiler.
Son olarak da, tüm sallantılı Parti düşmanı
fraksiyonist unsurlar ve hizipçilik taraf-
ları partiden arıldılar.

Biz aynı şekilde yeni yoldaşlara da, her
ağıklamayı her nasıhatı ve her yardım yap-
malıyız. Yeni yoldaşlara sürekli, Parti'nin
disiplininin, gizliliğinin, hücrenin, örgütsel
bagların ne olduğunu ve Parti çizgisini,
Milli Kurtuluş Mücadelesi çizgisini ve Komü-
nist Enternasyonal'in direktiflerini açık-
lamalıyız. Bunu, büyük açıklıkla, büyük sa-
birle, tüm inanca yapmalıyız. Çünkü bu yol-
daşların şimdiye kadar, örgütsel çizgileri
nasıl yanlışsa, fikirleri de o kadar yanlış
tı. Onlara, teorik ve siyasi ilerlemeleri
için her olanak sağlanmalı, öğretilenler-
leri, tüm Parti materyalleri emirlerine ve-
rilmelidir. İkna edilmeli, ikna edilmeli ve
bir kere daha ikna edilmelidirler. Ama her
şeyden önce yoldaşlar gözlerini açmalıdır-
lar. Partiyi gözbebekleri gibi sakımalılar,
Partinin birliğini ve safılarının temizliği-
ni korumaları için ve her hastalığın nüks-
mesini önlemek için devamlı tetikte olmalı-
dırlar.

Yeni yoldaşlara iş vermeliyiz, onlara
nasıl çalışacaklarını göstermeliyiz ve ay-
rıca dışarıya bir şeyin sızmasını onlar-
dan istemelisiniz. Tek kelimeyle; onlara gü-
venilir önderler ve gerçek komünistler ol-
malısınız, bunun için iyi yoldaşları kazan-
maya, hata yapanları düzeltmeye ve Parti
düşmanlarını saf dışı etmeye çabalamalısınız.
Yukarıda da belirtildiği gibi, bu grup
"Balli Kombetar"ın suç ortağı idi ve üyele-
rinin bir kısmı milliyetçilik maskesi altın
da faaliyet gösterdi.

Peki biz şimdi ne yapmalıyız? "Balli Kom-
betar" içinde bulunan gruptan yoldaşlar,
"Balli Kombetar" içinde fraksiyon olarak ça-
lışmayı sürdürdüler. Bu fraksiyon "Balli
Kombetar"ın devrimci milliyetçi kesimiyle
ortaklaşa, bunlara Partiyeye sıkı işbirliği-
ni ve Milli Kurtuluş Komsejlerine katılmayı
kabul ettimemi bağamalı, bunun için Parti-
nin, "Balli Kombetar"ın, tüm namussu Parti-
siz milliyetçilerin katılacağı büyük bir
konferans yapılmasını savunmalıdır. Fakat
her şeyden önce bizim fraksiyonumuz, "Balli
Kombetar"ı etkisine almalı ve onu ılgallıla-
re karşı direkt mücadeleyle katılmaya zorla-
malıdır. O, "Balli Kombetar" içindeki tüm
uzlaşmacılarla mücadele etmeli, şüphelileri

ve korkakları tarafsızlaştırmalı ve her du-
rumda bizim müfrezelerle "Balli"nin Müfrez-
elerinin kardeşliğini sağlamalıdır. O, "Bal-
li"de, Milli Kurtuluş Mücadelesi için tek
bir komuta oluşturulmasında ısrar etmeli-
dir. O, ordu ve jandarma kurulması hakkında
"Balli Kombetar"daki gericiilerin görüşleri-
yle mücadele etmelidir, çünkü Halk Ordusu ve
Halk Jandarması dağlarda oluşturulacaktır,
faşist kaşlalarda değil. Fraksiyonumuz ora-
da, bu şekilde faaliyet göstermelidir, ça-
lışma normal devam ettiği için diğer şey-
ler üzerine tekrar söz söylemeye gerek yok-
tur.

Grupları nasıl kabul edeceksiniz? Şimdi
onların sözde Merkez Komitesinden yol-
daşlar hiç bir şey ifade etmiyor. Bölgele-
r bu durumdan kendi sorumluları vasıtasıyla
haberdar edildikten sonra onlar bize her yer
deki ilişkilerinin listesini verecekler.
Bunun takiben size, bölgenizin grup sorum-
lularıyla temas kurabilmeniz için sonucun
bildireceğiz.

Bu sorumlular size, silahları ve bağıli-
leriyle (x) birlikte "ordusu"nu teslim ede-
cek. Eğer bizim yoldaşlardan biri onların
hücrelerine girer ve bunları tasfiye ederse
çok iyi olur, ama bunun için, onlarla temas
kuracakları ikna etmek gereklidir. Aksi tak-
dirde, size teslim edecekleri yoldaşların
listesini özenle inceleyin. Nerede şüphe e-
diliyorsa onunla yada onlarla konuşun, dava-
nın daima daha iyi ilerlemesi için niceliğe
değil, niteliğe bakmaya onları ikna edin
çünkü kararsızlar eğitim gruplarında kala-
bilirler ve eğer onlar iyi olursa hemen Par-
tiye alınabilirler. Sorumlulara, bir yolda-
şın uzun süre eğitim gruplarında tutmanın,
onu partiden atmak zorunda kalmaktan daha
iyi olduğunu söyleyin. Diğer yandan ona yol-
daşları tanıdığı için sorumluluk taşıdığını
anlatmalısınız. Size gelen bu yoldaşlarla
altı-yedi kişilik hücreler oluşturun, ama
yukarıda gösterdiğimiz gibi çalışmalarını i-
çin, bizden iki yada üç iyi ve kararlı yol-
daş aralarına girmelidir.

Size gelen yeni yoldaşları, eski hücre-
lere sokmayın.

Öyleyse şimdi, onlara karşı mücadeleye
ve onları eleştirmeye son verin ve onlarla
Partiyeye alınana kadar kardeşçe geçinin.

Hiç bir hata yapmamamız için mektubu dik-
katlice okuyun.

Doştça Selamlar

Selami⁴

ENVER HOCA YOLDAŞIN SEÇME ESERLERİNİN I. CİLTİ
DİNDEN, ALMANCA'DAN ÇEVİRİLMİŞTİR.

dipnotlar

(x) Bağlı (Originalde İtalyanca): teğhi-
zatlar.

(1) "Ziyarri" Grubunun üyeleri.

(2) "Ziyarri" Grubu.

(3) AKP ile "Ziyarri" Grubu temsilcileri a-
rasında birliği müzakere için ilk buluş-
ma 1943 Ocak ayında olmuştur.

(4) Yoldaş Enver Hoca'nın Milli Kurtuluş Mü-
cadelesi boyunca kullandığı takma adlar
dan biri.

Anti-Faşist Arnavutluk Kadınlar Örgütünün Kurulması Hakkında Genelge

14.Nisan.1943

Sevgili Yoldaşlar, karşı mücadelede; hal Faşist işgalcilerle karşı mücadeleye; kimız için tayin edici olan bu mücadelede; kadın önemli bir rol oynuyor.(1) Milli Kurtuluş Mücadelenin bu önemli faktörü karşı sında örgüte daha çok görevler düşüyor. Ama baş göre, Arnavutluk Kadınlarının Anti-faşist Cephesinin teşkilidir.

Bu cephenin teşkilinde, her kategori ve her sosyal tabakadan kadınların geniş bir kitlesi alınmalıdır. Kadınların toplanması için Konferanslar en iyi araçlardır, ama bunlar pratik hayatın dışında meselerin tartışıldığı akademik toplantılar olmamalıdır. Bu toplantıları; kadınların kendi somut ihtiyaçlarından-göz altına alınmalar, tehditlere, kurşuna dizilmelere vs. karşı protestolardan, emek taleplerinden-oluşmalıdır. Bu toplantılarda ve konferanslarda, sadece yüksek politikadan söz edilmemeli, aynı zamanda da ihtiyaçlar, baskılar, faşizm hakkındaki hiçbir sevilmeyen düşünme hakkını mücadelenin gerekliliği ve bu Kurtuluş Mücadelesinde kadınlara düşen görevler üzerine konuşulmalıdır. Mücadele bize çalışmamız için gerekli malzemeyi sağlar. Zaman zaman duyurular, propaganda yazıları, çeşitli çağrılar, anlaşılır ve basit tarzda, kadınlarla birlikte hazırlanmalıdır. Böylelikle ve Partide ve gençlik organları tarafından, kadınlarda düşmana karşı kin uyandırılmalı, onların gaddarlıkları, kundaklıkları, kadınları ve çocukları katletmeleri ve diğer suçları anlatılmalıdır. Bu toplantılarda; sağlık, çocuk eğitimi, iyi bir ev kadınının çalınması ve görevleri üzerine de konuşulmalıdır. Belki onlara lüzumsuz ve tatsız gelebilir ama, kadın yoldaşlar ya da bu faaliyetlere elverişli olanlar, sabırlı olmalı ve kadınlarda bu bilgilerin gerekliliğini açıklamalıdır. Öncelikle köylerde okuma yazma bilmemeyi ortadan kaldırmak için ge-

gilli kurslar çok değerlidir ve cephenin teşkiline çok katkı olacaktır. Her şeyden önce mümkün olduğu kadar terzilik ve has-tabakıcılık kursları açılmalıdır, çünkü mücadele şimdi gündün güne daha çok keskinleşiyor. Şurası önemli vurgulamalıdır ki; eğitimli toplantılara, kurslara ve konferanslara, faşizme karşı mücadelede ya da bu şekilde yardımcı olmak isteyen tüm kadınlar katılmalıdır. Anti-faşist ya da Zogo'cu,"Bali Kombetar"dan yana yahut dindar olup olmadıklarına bakılmaksızın, hangi eğilimden ya da siyasi akımdan yana olursa olsunlar, düşmana karşı mücadeleden yana olan şehirden ve köylerden tüm kadınlar bunlara katılmalıdır. Bu bakımdan hiç bir sekerliğinin olmaması gerekir. Kadınların "Bali Kombetar"ın ekisi altında olduğu şehirlerde, onlarla tümüyle ve doğru işbirliği yapılmalıdır.

Konferanslardan anti-faşist Kadınlar Konseyi doğacaktır. Bu Konseyler şu şekilde teşkil edilecektir: Konferansın yapıldığı semten olan kadınların kendilerinin seçtiği Semt Konseyi meydana getirilecektir. Bir çok semtin konseyleri tarafından Şehir Konseyine katılacak bir kadın temsil edilecektir. Bu Konseyin gerekli görülen kadar üyesi olacaktır. Konseyler de meşguliyete ve ihtiyaca göre oluşturulabilir. Köyülilerin toplantıları ve konferansları, şehir Konseyine irtibat halinde olan Köy Konseyini seçer. Bu, Konseylerin oluşturulması en iyi demokratik tarz ve biçimdir ve gözü kez tercih edilir. Ama, sadece tek yöntem değildir. Eğer Konseyleri seçme imkanı yoksa, o zaman ilk önce Şehir Konseyi yukarıdan en elverişli ve aktif kadınlardan bir Konsey seçer. Bu Konsey, Şehir Konseyi tarafından atanmış ve semtlerdeki kadınlar tarafından seçilmemiş olan Semt Konseylerini örgütlemeyi üzerine alır. Her semt Konseyinde, şayet imkan varsa Partili bir kadın yoldaş bulun-

Arnavutluk Kadınlar Birliğinin Çağrısı

Bütün dünyanın ilerici kadınlarının uluslararası dayanışma günü olan 8 Mart doğaylaştırmak, Arnavutluk Kadınlar Birliği Genel Konseyi, ülkenin tüm kadınlarına bir çağrı yayınlamıştır.

Diğer şeylerin yanı sıra, çağrı şunları belirtmektedir: Yeni sosyalist Arnavutluk'un kadınları, bu muhteşem güne, özgür, mutlu, bütün emekçi halkın, bütün dünya kadın

larının siyasi ve sosyal kurtuluşları için, tüm insanlığın parlak geleceği için, faal insanlar ve zaptedilmeyen savaşçılar olarak bakılmaktadırlar.

Arnavutluk kadınları 8 Mart'ta Partinin safılarında ve bitirmez bir birlik içerisinde, dünyanın tüm ilerici kadınları ve halkları ile, demokrasi ve ilerleme için

STALİN'in ADI MODERN REVİZYONİZME ve YENİ OPÖRTÜNİZME KARŞI MÜCADELE BAYRAĞIDIR

Dünya işçi sınıfının önderi, büyük marksist-leninist Stalin'i 5 Mart 1953'te kaybettik. Leninizmin uygulayıcısı ve O'nun bütün sapsamalara karşı zafer dolu mücadelelerinde devam ettiren Stalin'in ölümü, Rusya proletaryası için, dünya proletaryası için ve emperyalizme karşı mücadelede bütün ezilen halklar ve milletler için büyük bir kayıptı.

Sağlığında gerçek yüzlerini gizleyerek SBKP(B)'nin yönetimine kadar girmeyi başaran Krugşev revizyonistleri, O'nun ölümünden sonra parti ve devlet yönetimini bütünüyle ele geçirerek Rusya'da kapitalizme geri döndüğü adım adım inşa ettiler.

Krugşev revizyonisti ve halefi Brejnev, Leninizmi ve sosyalist inşayı yıkamak için başta Stalin'in adına saldırdılar.

İçte proleterarya diktatörlüğünü bürokrat

burjuva diktatörlüğüne döndüren Krugşev-Brejnev revizyonistleri, Lenin'in, Stalin'in fikirlerine karşı, emperyalizm ve proletar devrimleri meselelerinde ve daha bir dizi temel meselerde marksizm-leninizme karşı mücadele ettiler.

1960'larda Stalin'e bağlı olmak modern revizyonizme karşı çıkmak demektir. Stalin'in adını bayrak yaparak marksizm-leninizm yolunda yürümek demektir.

Bugün Stalin'in fikirlerine bağlı olmak, marksizm-leninizm yolunda yürümek, "Üç Dünya Teorisi"ne, modern revizyonizmin ikiz kardeşi uluslararası yeni oportünist akıma karşı çıkmak demektir.

Stalin'in fikirleri ve bu fikirlerin sarımsız takipçisi marksist-leninist hareket yaşayacak, modern revizyonizm ve ikiz kardeşi uluslararası yeni-opörtünist akım tarihin çöplüğüne atılacaktır.

ENVER HOCA

nur. Ama şehir konseyinde bu durum kayıtsız-şartsız olmalıdır. Bu Konseyler kadınların isteklerinin gerçek bir ifadesi olacaktır. Onların görevleri, olabildiğince çok şehri ve köylü kadın Arnavutluk Kadınlarının Anti-faşist Cephesi'ne kazanmaktır. Bu kadınlar, ajitasyon ve propogandayla, münferetlerin tüm gereken lüzumlu eşyalarının teminiyle, eğitimli kurslarla vade partizanların ve gönüllülerin safılarının savaşçı genç kadınlar ve kadınlarla güçlendirilmesiyle ilgilendirler. Partili kadın yoldaşlar, en iyi kadın savaşçılar ve tüm diğer kadınlar için iyi birer örnek olmalıdırlar.

Eğer imkan varsa, şehir konseyinin bir üyesi ilgili bölgenin Milli Kurtuluş Konseyi'ne de katılabilir. Çeşitli toplantılardan, örgütsel bakımdan yararlanmalıyız ve en iyi ve en kararlı genç kız ve kadınlarla Örgetin Grupları oluşturmalıyız. Bunlardan örgütün safılarını kuvvetlendirecek yeni parti üyeleri doğacaktır.

MERKEZ KOMİTE ADINA

DOSTIÇA SELAMLAR

VALBONA 2

dipnotlar

(1) Aşağı-yukarı 6.000 Kadın ve genç kız el de silah Milli Kurtuluş Mücadelenesine katılmıştır.

(2) Yoldaş Enver Hoca'nın Milli Kurtuluş Mücadelesi boyunca kullandığı takma adlardan birisi.

11.k defa "AEP Ana Dükmanları"nda yayınlanmıştır, Gilt I. Tiran, 1960

Enver Hoca Yoldaş'ın Seçme Eserleri'nin I. cildinden Almanca'dan çevrilmiştir.

sosyal ve milli kurtuluş için mücadele eden herkesle dayanışma içinde ve proleter enternasyonalizmi uygulayarak kutlanmaktadır.

Son olarak, Arnavutluk Kadınlar Birliği Genel Konseyi, kadınların, şimdigeçmiş ve yeni-şömrügeliciliğe karşı, iki süper devlet, ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı, modern revizyonizme ve oportünizme vade tüm uluslararası gerici çiliğe karşı özgürlük, bağımsızlık, ve millî egemenlik için mücadele eden örgütleriğe açık tüm halklarla omuz omuza sürekli olarak dayanışmalarını ve askeri hazırlıklarının sağlanmalarını için çağrıda bulunmaktadırlar.

ATA,
31 Ocak 1978

Oportünizm

daha da ezilecektir

5 Şubat'ta Afşin'in Köyünde Köyünde "Üç Dünya Teorisi" üzerine Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu taraftarlarıyla, Aydınlık oportünizmi taraftarları arasında bir tartışma yapıldı. Tartışmaya 60-70 kişi katıldı.

Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu taraftarı konuşmacı arkadaşlar "Üç Dünya Teorisi"nin halka ve devrime düşman, emperyalizme hizmet eden özünü ortaya koydular.

Aydınlık oportünizmi taraftarı bu gerçekleri gizlemeye ve Brejnevlerin teorisinin ikiz kardeşi olan bu teoriye Brejnev'in karşı çıktığını söyleyerek teorisinin "devrimciliğini"boşuna göstermeye çalıştı.

Tartışma "Üç Dünya Teorisi"nin devrimi reddeden yüzünü, emperyalizme hizmet eden niteliğini ortaya çıkardı ve böylece marksizm-leninizmin doğru lüğünü ve oportünizmi yenilgiye uğratacağını bir kez daha gösterdi.

KADINLAR PROLETARYANIN BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞMEKTEDİR

Yığıt Amerikalı kadın dikim işçilerinin 8 Mart 1886'da "e-ğit işe, eşit ücret" sloganıyla direnişe geçmelerinden ve burjuvazi tarafından alçakça katledilmelerinden bugüne tam 101 yıl geçti. Onların canlarını feda ederek başlatırları kadınların yüce kurtuluş mücadelesi, bugün her zamandan daha çok bütün dünya emekçi kadınları tarafından devam ettirilmektedir.

Yığıt dikim işçisi kadınların bu haklı mücadelesi Clara nize, oportünizm, her türlü burjuva düşüncesine karşı mücadelede kendi sınıflarının saf-larında yer almışlardır. Kadın gerçek kurtuluş müca-delesini kapitalist toplumla bir-likte bağlar. Bugüne kadar ka-dın kendi sınıfının kurtuluşu için mücadele ederken, artık ken-di kurtuluşu için de mücadele etmeye başlamıştır. Kapitalist toplumla birlikte emekçiden baş ka satacak hiçbir mülki olmayan sınıf, proletarya da ortaya çık

Zetkin öncülüğünde 1910'da Ko-penag'da toplanan Sosyalist Kadınların İkinci Uluslararası Konferansı'nda, 8 Mart'ın Ulus-lararası Kadınlar Günü olarak kabul edilmesiyse bayraklaşmış, ve tüm dünya emekçi kadınları-nın kurtuluşu için bir çağrı olmuştur.

8 Mart, Türkiye'nin emekçi kadınları için de uyanmaları ve mücadeledeki yerlerini almaları için bir çağrıdır.

Bugün, kadınlarımız topluml-sal düzen tarafından ezilmek-tedir. Bugünkü komprador patron ağa düzeninde kadınlarımız er-keklerle eşit hakları yoktur. Ka-dınlara "eğit işe, eşit ücret" verilmemiştir, söz hakkı olma-yan kadın, alınıp satılabilen bir varlık gibi görülmektedir. Kadın üzerindeki baskı ve sö-mürü tarihinde özel mülkiyetin or-taya çıkmasıyla bağlar. Özel mülkiyetin, sömürhün doğuşu, kadını toplumsal üretimden ko-parmış, sadece çocuk yapmak, ye-mek pişirmek gibi ihtiyaçları, karşılamakla uğraşan, erkeğin kölesi, alınıp satılan bir mal durumuna düşürmüştür.

Toplum sınıflara ayrıldığın-da doğal olarak kadınlar da sı-nıflara ayrıldılar, yani ezilen sınıfın kadını ve ezen sınıfın kadını. Kadın toplumsal üretim-den koparılarak "ev kölesi" du-rumuna gelirken, ezen sınıfın kadını kendi sınıfıyla birlikte ezilen sınıfın ve ezilen sınıfın kadınının hakını durumuna geldi. Ezilen sınıfın kadını ken-di sınıfıyla birlikte üretici güc durumundaydı ve ezen sınıf gücünü zayıflattı. Bu anlamda ezen sınıfın kadını ile ezilen sınıfın kadını arasında ki fark; her ikisi de toplumsal baskıya maruz kalırken ezilen sınıfın kadınına katmerli bas-kiya, sınıf baskısına da maruz kalmıştıydı.

Sınıfsal sömürü ve baskının dışında kadın üzerinde varolan toplumsal baskı, özel mülkiyete ve sömürüye dayanan bütün top-lumsal düzenlerde devam etti.

Kadınlar, sınıflı toplum or-taya çıktığından bu yana sınıf-lararası mücadelede, kendi sı-nıflarıyla birlikte mücadele etmişlerdir. Köleci toplumdaki, köle sahiplerine karşı mücadelede, feodal toplumda, feodal bey-lere karşı mücadelede, kapitalist toplumda burjuvaziye karşı mücadelede, sosyalist toplumdaki, sosyalist inşa yolunda revizyo-

tu. Böylece insanlık tarihi i-çinde kapitalizm özel mülkiyeti ve sınıfları ortadan kaldıracak tek sınıf olan proletaryayı ya-ratmış oluyordu. O halde kadını gerçek kurtuluşuna göterecek tek sınıf da proletaryaydı. Kadının gerçek kurtuluş mücadelesi ile proletaryanın kurtuluş mücade-lesi bütünleşmiş oluyordu. Böy-lece kadının kurtuluş mücadele-si ile proletaryanın kurtuluş mücadelesi arasındaki bağ orta-ya çıkmış oluyor.

Özetlersek, kadının toplum tarafından baskı ve sömürü al-tında tutulmasının kaynağı özel mülkiyettir ve kadının tam kur-tuluşunu gerçekleştirecek olan-da özel mülkiyeti, sömürüyü ve sınıfları ortadan kaldıracak o-lan proletaryadır.

İşte bu nedenle ülkemizin cefakar kadınları bir yandan sö-mürü ve zulmün ortadan kalkması için, diğer yandan kadın üze-rindeki baskının kalkması için hergün daha büyük yığınlarla mü-cadeleye atılıyorlar. Onlar burjuvazinin açılmağa çalıştığı kölelik ruhunu ve yoz kültürünü bir kenara atarak, "Kadınlar ka-tılmadan devrim olmaz" şiarıyla mücadeledeki şerefli yerlerini alıyorlar. Bugün bu mücadele ge-lişirken, yolundan saptırıp sö-mürücü sınıflar için zararlı hale getirmeye, hatta gerici a-mağlara alet etmeye çalışılan ge-sitli dernekler vs. kurulumaktadı-r. Bu mücadele burjuva ve sos-yal-faşist dernekler tarafından kendi gerici amaçlarına alet edilmeye çalışılmaktadır. Kadı-nın toplum tarafından ezilmesi, ve baskı altında tutulmasından, sözde "yakınan" hakim sınıflar yoz burjuva klipleri durumunda olan kadın dernekleri kurmakta-dır. Kadın üzerinde baskı ve sö-mürünün kaynağının, onun cahil-liğinde, geri kalmışlığında ol-duğunu söyleyen bu dernekler,ka-dının sözde "kurtuluşu" için ka-nun karşısında eşit haklar iste-mektedirler. Kadına bazı hakla-rın verilmiş olduğu ülkeminde, bu hakların tam anlamıyla uyg-lanmadığı da bir gerçektir. Bu-gün kadına eşit hakların tanın-masından bahseden burjuvazi, aslında kadın üzerindeki baskı-nın kaynağı olan kendi sömürü-sünü gizleme çabasıdır. Ka-dına "eğit işe, eşit ücret" ver-meyen hakim sınıflar, kadına e-şit hakları tanımamasını yalnız-ca kağıt üzerinde kabul edebi-lir. Bu derneklerin amacı kadı-

Arnavutluk Kadınlar Birliği'ne telgraf

Arnavutluk Kadınlar Birliği Genel Konseyi'ne,
8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü'nde, başında Emver Hoça yoldaşın bulunduğu şanlı Arnavutluk Emek Partisi önderliğinde, kararlılıkla mücadeleye eden Arnavutluk kadınlarını emernas-yonalist duygularımızla selamlarız. Arnavutluk kadınlarının milli ve sosyal kurtuluş için faşist işgalcilere karşı mücadeledeki kahramanlığı, sosyaliz-min insanındaki fedakarlığı, AEP etrafındaki gelikten birliği, biz-zim için ve dünyanın bütün emekçi kadınları için büyük bir il-ham kaynağıdır.

Ülkemizde de geçekonda ma-hallelerinde, fabrikalarda, köylerde kadınlarımız uyanmakta, bağımsızlık ve demokrasi müca-dellesine hızla katılmaktadırlar. Marksist-leninistlerin önderli-ğindeki kadın hareketi eksik ve zaafılarına rağmen gelişip güç-lenecek, umut dolu bir hareket-tir. Modern revizyonistler saht-te kadın örgütleriyle kadınları muzın mücadelesini Rus sosyal-emperyalizminin uşağı sosyal-faşist bir iktidar kuma amaç-larına alet etmeye çalışmaktadırlar. Fakat Amerikan faşist ler gibi bunların gerçek yüzü de her geçen gün daha da açığa çıkmaktadır. Ne Amerikan faşistler, ne modern revizyonistler, ne de uluslararası yeni-O-nun kurtuluşu için mücadelede safılarını almasını önlemektedir. Kadının kurtuluşu için müca-dele ettiğiinden bahseden sosyal faşist "Hercici Kadınlar Der-neği"nin de amacı aynıdır. İş-çi sınıfının ve kadının kurtu-luşu için mücadele ettiğiinden dem vuran sosyal-faşist İKD, son Maden-İş grevinde olduğu gi-bi pratikte kimden yana olduğu-nu ortaya koymaktadır. İşçi si-nifını patronlara satan Maden-İş sendika eğelerinin şakşakçı-

CONTRA A DISCRIMINACAO SOCIAL
DA MULHER

lığını yapan İKD nasıl kadının kurtuluşundan bahsedebiliyor?Ka-dını gerçek kurtuluşa götürecektir olan işçi sınıfından yana olma-yan ve hele işçi sınıfını pat-ronlara satanlar ve onun yan-dagları, kadınların kurtuluş mücadelesine sahip çıkmazlar. Onların amacı yalnızca emekçi halk üzerinde kendi sosyal-fa-şist diktatörlüklerini kurmak-tır. Kadının baskı ve sömürüye, karşı mücadelesini kendi sömü-riçü emellerine alet etmektedir. Sosyal-faşist İKD yalnızca bu-nunla da kalmıyor, dergilerin sayfalarında, "Bir grevcinin ka-rası nasıl olmalıdır" başlıklı resimli yazısında, kocan grev-den döndüğünde güler yüzlü ol, ona yemek yap diyerek, kadına "ev kölesi" olmasını öğütüyor. Bunları öğütleyen İKD, değil ka-dınların kurtarmayı, kadınları illelebet "ev kölesi" durumunda tutmayı amaçlamaktadır.

Bunun yanısıra bugün emekçi kadınlarımızı, tarihte olduğu gi-bi yine kendi sınıfının safın-da baskı ve sömürüye karşı mü-cadele etmektedir. Gecekondu yu-rumlarında, 1 Mayıslarda, grev-

portünist akımın savunucuları bağımsızlık ve demokrasi müca-dellesinde kadınlarımızın mark-sist-leninist hareketin etrafın-da toplanmasını engelliyeniyer-cekler.

Arnavutluk kadınlarının ör-gütü Arnavutluk Kadınlar Birli-ği'nin, 8 Mart Uluslararası Ka-dınlar Günü vesilesiyle, emper-yalizme, sosyal-emperyalizme ve dünya gericiliğine karşı müca-delede dünya kadınlarına birlik ve dayanışma çağrısını kararlı-lıkla destekliyoruz. Uluslarara-sı yeni oportünist akımın iha-retinin de dünya kadınlarının mücadelesini ve birliğini engel-liyemeyeceğine inanıyoruz.

YASASIN ARNAVUTLUK KADINLAR BİRLİĞİ!
YASASIN ARNAVUTLUK VE TÜRKİYE EMEKÇİ KADINLARININ ENTERNASYONALİST DAVANIŞMASI!
YASASIN DÜNYA KADINLARININ BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASI VE SOSYALİZM İÇİN MÜCADELEDEKİ BİRLİK VE DAVANİŞMASI!

HALKIN BİRLİĞİ TARAFIARI
DEVRİMCİ KADINLAR

Bu telgraf, 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü dolayısıyla Hal-kın Birliği tarafından Kadınlar tarafından Arnavutluk Kadınlar Birliği Genel Konseyi'ne gönde-rilmiştir.

lerde, sendikal mücadelede, top-rak mücadelede, saflarını almaktadır.İşte bu mücadele i-çinde gerçek kadın örgütleri do-ğacak ve marksist-leninistlerin önderliğinde devrim mücadelesi-ne güç katacaktır.

8 Mart 1978, Türkiye eli e-mekçi kadınlarımızın kurtuluşları yo-lu üzerine dikilen, tüm halkımı-zın kurtuluşunu engelleyen em-peryalizme, sosyal-emperyalizme komprador burjuvazi ve toprak-ağalarınakarsı baktımsız ve de-mokratik Türkiye için kararlı-lıkla mücadele ettiklerini bir gün olsun.

8 Mart 1978, Türkiye eli emekçi kadınlarımız faşist diktatörlüğe, sosyal-faşizme ve iki süper dev-lete karşı tek cephele birliğin-i geliştirdiklerini bir gün ol-sun.

8 Mart 1978, Türkiye eli emek-çi kadınlarımızın ve baskı-nın kaynağı olan üretim araç-ları üzerindeki özel mülkiyete son vermek ve sosyalizmi kurmak amaçlarını kavramada ilerledik-leri bir gün olsun.

8 Mart 1978'de, Türkiye eli e-mekçi kadınlar, Arnavutluk Ka-dınlar Birliği'nin yapmış oldu-ğu çağrıya kararlılıkla destek-lemeli ve bütün ülkelerin kadın larıyla enternasyonal dayanış-mayı geliştirmelidirler.

YASASIN ULUSLARARASI KADINLARIN BİRLİK VE DAVANIŞMA GÜNÜ 8 MART!
YASASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYELİ KADINLARIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI İÇİN TEK CEPHEDE BİRLİĞİ!
YASASIN MARKSİZM-LENİNİZMİN İŞİKLİ YOLU!

H.Yolu tabanındaki devrimciler; oportünist şeflerle bağlarınızı keserek Marksist - Leninist harekete

Halkın Yolu 50. sayısında yayınına bir süre ara verdiğini açıkladı. Gerekeceğiz olarak da iki gizgi arastırıcılığı mücadelenin bir sonucu varmadığını gösterdi. Bu her bakımdan güttük ve tutarsız bir gerektir. Çünkü Halkın Yolu içindeki iki gizgi mücadelenin bir sonucu varmadığı, safılar bellidir. Halkın Yolu yazarları oportünist, uluslararası yeni oportünist akımın sağıni seçerken, devrimci tabanın çoğunluğu marksizm-leninizmi, uluslararası marksist-leninist hareketin safını seçmişlerdir. İşte Halkın Yolu yazarlarına iflas bayrağı çekti bu gerçektir.

Halkın Yolu'nun oportünist yazarları bir süreden beri sinisi yöntemlerle tabandaki devrimci kadrolara "Üç Dünya Teorisi"ni kabul ettirmeye çalışıyorlar. Bu çabanın en bariz örneği sözcümüne "Mao Zedung'u özümleme kampanyasıdır." Fakat böyle sinisi yöntemler uzun ömürlü olmaz, istenilen sonuca götürmez. Halkın Yolu'nun oportünist yazarlarını da arzuladıkları sonuca götürmeyecektir.

Bugün Halkın Yolu'nun tabanındaki devrimcilerle, oportünist şefleri birleştiren hiçbir ortak temel yoktur. Yol ayrı, iz ayrıdır. Oportünist şefleri marksist-leninist hareket birgök kezu uyandı, eleştirildi, ilerledikleriyoluun çıkamaz olduğunu, bataklık olduğunu hatırlattı, bu yolun terketmeye çağırıldı. Fakat onlar yanlışlarında ayak dirediler, bu uyarı ve eleştirilerle kulak asmadılar. Bir ara keskinlik, "sol" gevezelik vazemeye çabaladılar. Bu, saçıcı özü perdeleme girişimiydi. Marksist-leninist hareket palavra edebiyatının gerçek niteliğini ortaya koydu, Halkın Yolu yazarlarının ilkesiz birlik anlayışlarını yere çaldı. Aydınlık oportünistleriyle parti kurmaya çalışmaların, sonunun onlardan parlak Olamıyacagını sırtları belittirdi. Halkın Yolu'nun oportünist yazarları eleştirilerden öğrenmeye ve özeleştiri yapmaya yanaşmaz.

KIRŞEHİR:

EĞİTİM ENSTİTÜSÜ'NDE FAŞİST TERÖR DEVAM EDİYOR

Türkiye'nin hemen bütün eğitim enstitülerinde özellikle son iki yıldır uygulamakta olan faşist terör, Kırşehir Eğitim Enstitüsü'nde de sürmektedir. 1976-1977 ders yılında, bu okula da MHP ve Ülkü Ocakları'ndan kart getirenler girtiler. Faşist olmak, okula girebilmenin tek şartıydı. Kırşehir Eğitim Enstitüsü'ne 1976-1977 döneminde 470 öğrenci alındı. Bu öğrenciler içinde sadece bir kaç devrim sempitizanı vardı.

Okul ağıllar açılmaz, devrimcilerle karşı saldırı başlatıldı. Öğrenciler dövülerek okuldan kovuldular. İlk imtihanın iptalinden sonra yapılan imtihanında da, aynı öğrenciler okula alındı. İlave 100 faşist daha kaydedildi.

Bir faşist açığa şöyle haykırdı: "Arkadaşlar, burası yüksesok okul olmaz; burası Ülkü Ocacı'dır. Ülkü ocaklarında ise demokrasi yoktur, bu okulda da olmaz." Okulda, komünizme ve komünistlere küfürler yağdırılmaktadır. Bir öğrenci, faşist öğrenime sınıfta komünist olduğunu söyleyince, aldığı cevap şöyleydi: "Bulun çıkarmın, gerekini yapalım."

Öğrenciler zorla faşist seminerlere götürülmektedirler. Gelmeyenlerden para cezası alınmakta, tekrarı halinde dövülmektedir.

madılar, anti-marksist dünya görüşlerinin ifadesi olan ortayolu eklektik çizgilerini uzun süre yaşatabileceklerini zannettiler. El altından, sinisce marksist-leninist harekete kara çalmaya yelendiler, tahriyat ve entellektüel gevezelikle doğru fikirleri yürütülebileceklerini sandılar. Sınıf mücadelenin ateşinde paşavraya dönen anti-marksist çizgilerinin orasını burasını yammaya giriştiler, yama tutmadı. Marksist-leninist hareketin doğru fikirleri karşısındada ezildikçe, iflas etikçe daha sinisi yöntemlerle gamur atmaya başladılar. Bu tabandaki devrimci kadroların Halkın Birliği'nin tek doğru çizgisinde birleşmesinin önüne barikat kurma amacını taşıyordu. Onlar bu amaçla ilkesiz blok girişimlerine hararetle katılıp, marksist-leninist hareketi teoriletmeye gerici, tekkeci manevrasına iştirak ettiler. Ama bunlar da birbiri ardısına hareket üldür.

Marksist-leninist hareket üldürkenizde uluslararası yeni oportünist akıma karşı mücadele bayrağını açtığınızda, "darbecilik", "acelecilik", "sahte bayrak" vb suçlamalarıyla kara çaldılar, oportünizme karşı mücadelenin yafılatıldılar. İyiye oportünizmin dümen suyuna girtiler ve nihayet bataklıkta yerlerini aldılar. Zaten marksist-leninist çizgiye karşı çıkmanın sonu oportünizm bataklığıdır.

Oportünist şefler hala tabandaki devrimcilerle karşı kuzu postuna bürünüyor, oportünizmi kabul ettirmek için bütün hünerlerini gösteriyorlar. Grupçuluk tekkecilik onların gözünü karamıştır. Hülyaları oportünizm şampiyonluğunu Aydınlık'ın elinden almaktır. Bunun için onun "tekelini kırmaktan" bahsediyorlar. Ama bunu yaparken, dürtüst devrimcileri de paşelerin deni sütlüklemek, suç ortağı yapmak istiyorlar. "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci yüzünü devrimci laflarla süslemeyi de bu amaçla yapıyorlar. Ve yine bu yüzden sözcümüne "böbücülere"

le tehdit edilmektedirler. O kadar ki, bu durumdan bazı faşistler dahi hoşnut değildir, ancak harcanmamak için seslerini gırkaramamaktadırlar. Bu seminerlerde Ülkü Ocaklarında demokrasisi olmadıkça, başkana karşı gelinmeyeceği ve başkaları eleştiremeyeceği sık sık tekrarlanmaktadır.

Olaylarda tarafsız veya devrim sempitizanı öğrenciler zorla öne sürülerek devrimcilerle karşı karşıya getirilmeye çalışılmaktadır. A.E. adındaki faşist olmayan öğrenime sınıfta bir çok defa silah çeken faşistler, "ya geçirim, ya da seni yaşamam" biçiminde tehdit emişlerdir. Okulda devam zorunluluğu olduğu halde, devamsızlık yapan faşistlerin devamsızlık rı faşist yönetim tarafından silinmekte, faşist olmayan öğrencilerin ses çıkarması zorbaça önlenmektedir.

Faşistler kız öğrencilere de en adice baskıda ve hakarete bulunmaktadırlar. Bir defasında bir faşist, bütün sınıfın bir kız arkadaşın rızına geçmesini teklif edecek kadar adileşmiştir.

Devrimci kızlar faşist kızlara dövülmekte ve sürekli üzzerleri aramaktadır.

5 Haziran seçimleri öncesinde faşistler, bütün öğrenciler-

Katılın

"Yıkıcılar" veriyasın ediyor, "entrika ve komplolara kararlılıkla karşı durmaktan" dem vuruyorlar. Kimdir entrikacı, komplocu? El altından "Üç Dünya Teorisi"ni kabul ettirmeye çalışanlar oportünizmin sütrat maratonuna katılanlar dururken entrikacıları, komplocuları başka yerde aramaya gerek var mı?

Kimdir böbücü, yıkıcı? Tabandaki devrimci kadroların marksist-leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşmelerini engellemek için barikat kurular, marksist-leninist harekete gamur atmaya yeltenenler dururken böbücü ve yıkıcıları başka yerde aramaya gerek var mı?

Oportünist şeflerin tek gayesi tekelilerini ayakta tutmaktır. Bunun için tabandaki devrimcileri "böbücülük", "yıkıcılık" uncaısıyla korkutmaya ve böbülelikle etraflarında tutmaya çalışıyorlar. Oysa birlik siyasisi ve ideolojik bir temel dayanağına ihtiyacı vardır. Bu temel zemini kalmıyan birliğin meşruluğu da kalmaz. Mevlana tekkesine döner. Böyle bir birlik olmaz. Marksist-leninist birlik olmaz. Bugün Halkın Yolu'nun hiçbir varlık nedeni kalmamıştır. Halkın Yolu nun oportünist yazarları hangi yüzle devrimci kadrolardan kendilerini terkemelerini istiyorlar? Onları kendilerine bağlayan hangi ortak ideolojik-siyasi temel var? Oportünist şeflerin ideolojik-siyasi zemini bellidir. Onlar devrimci kadroları oportünizme boynun eğmeye çağırıyorlar, kendi bataklıklarına çekmeye çalışıyorlar.

Bugün üç dünyacı Halkın Yolu yazarlarıyla birlikte yürümek, karşı-devrim yoluna sapmak demektir. Halkın Yolu tabanında oportünizmi, oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni reddeden tüm samimi devrimciler, oportünist elebaşlarıyla birlikte yürümeyi reddetmelidirler. "Böbücülük", "yıkıcılık" uncaısını oportünist şeflerin suratına fırlatmalıdır. Çünkü oportünizmle birlik olmaz, ona karşı ancak savaşı-

lır. Bu savaş ise dostluk, haktır, gönül dinlemez. Savaşmanın alabildiğine hızlandığı günümüz şartlarında oportünizme karşı kararlı tavır takınarak, oportünist elebaşlarla bağları kesip marksist-leninist hareket safında yer almak, marksizm-leninizme, devrim davasına ve hal kımıza bağlılığın gereğidir. Proletarya partisinin kurulmasında tayin edici adımı atacak seviyeye ulaştığımız bugün, bunun büyük önemi vardır. Ülkemizdeki tüm proleter devrimcilerin birleşebileceği yegane ideolojik-siyasi zemin Halkın Birliğidir. Marksist-leninist çizgisinin marksist-leninist devrimci-

lerden akıma karşı uzlaşmaz olmak, parti görevine sımsıkı sarılmak, devrim yolunda ilerlemek bu marksist-leninist çizgide birleşmeye gerektirir.

Halkın Yolu'nun oportünist şefleri marksist-leninist hareketin bütün eleştirilerine rağmen oportünizmle marksizm-leninizm arasında ortayolu bir çizgi izlemekte diretiler. Oportünizmle uzlaşma, ortayolculuk onları bugün vardıkları yere oportünizmin safılarına götürdü. Halkın Yolu şefleri bunu deneyile ispatladılar. Halkın Yolu safılarındaki bütün devrimciler bu deneyi bakarak şeflerle uzlaşmanın da sonunun oportünizm bataklığı olacağını gördüler. Halkın Yolu tabanındaki tüm samimi devrimciler bu gerçeğin bilincinde hareket etmeli, üç dünyacı oportünist şeflerle bağlarını keserek ve özeleştiri yaparak marksist-leninist hareket safına katılmalıdır. Bugün Halkın Yolu safılarında geçirilen her dakika oportünizme hizmet ediyor, onu güçlendiriyor. Oportünizm maratonuna çıkan Halkın Yolu şeflerinin tekelindeki bağlarına yikalım, onları kadroleriyle başa bırakalım. Onların tabandaki devrimci unsurların marksist-leninist hareketin çizgisinde birleşmesini önlemek için kurduğumuz barikatları yerle edelim.

KAMUOVUNA AÇIKLAMA

15 Aralık ve 25 Ocak'ta bizler ADMA-YO devrimci öğrencilerine faşist katiller tarafından atılan bombalarla yaralanan arkadaşlarımızın tedavi olanmaları ve bacakları kesilen iki arkadaşımıza da takma bacak yaptırabilmek için bir bağış kampanyası açtık.

Tüm ilericli, yurtsever, demokrat, devrimciler başlıklarınıza aşağıdaki hesap numaralarına H.Baki Kırtçoğlu adına yaptırarak mücadelenize katkıları-nızı bekliyoruz.

Hesap No: Akbank (Kızılay Şubesi) 18649 İş Bankası (Kızılay Şubesi) 34405

ANKARA MİMARLIK MÜHENDİSLİK YÜKSEK OKULU ÖĞRENCİ DENEMEĞİ (A.M.M.A.Y.O-DER)

Bizler komprador patron-ağadüzeninin kurbanı olmuş mahkumlarız. Şunu biliyoruz ki, hakim sınıflar kendi bozuk düzenlerini sürdürülebilmek için kendilerini ne karşı olan yoksul halkı ezmekte zindanlarda, hapishanelerde yürümeye mahkum etmektedir. Zaten hapisshane vb. kurumları mecut düzeni ayakta tutabilmek için kurulumuştur.

Hep bir ağızdan haykırıyoruz ZİNDANLAR BOŞALDIN, GENEL AF!

BOĞAZLILYAN CEZAEVİNDEN 23 MAHKUM

HALK GECESESİ YAPILDI

İstanbul'da Halkın Birliği taraftarlarının düzenlediği oldu. İkinci 11 Şubat'ta Tepebaşı gazinosunda yapıldı.

Tepebaşı'nda yapılan geceye 2000 kişi katıldı. Gecein daha kalabalık olmayışının nedeni sadece sözlü propandasının yapılması ve aynı gün Halkın Kurtuluşu taraftarlarına "Gençlik Geceesi"nin yapılmasıydı. Tepebaşı'nda yapılan gecein esas o-lumlu yanı kitlenin büyük bir kesiminin emekçilerden olması ve slogan yarışının olmamasıydı. 1 Mayıs mahallesinde halkın geceye katıldığı. Sakin ve verimli geçmesinde diğer gecelerden farklı bir yanını oluştuyordu.

Gece saygı duruşu ile başladı. Bir arkadaşın konuşmasını vurguladı. M. Suphi, Neral, Ali Haydar, Atilla ve 1978 ocagında şehit edilen Selahattin, Nihat, İbrahim, Adnan yoldaşlarının kısaca mücadeleleri anlatıldı ve halkımızın bu yoldaşları unutmaya çağırıldı. "Bu halk dün İbrahimleri, Edgeleri, Pır Ahmetleri işkence de katledenleri daha unuttu. Fenmi, Altınbilekleri, Yağar Değerli'leri unuttu. Bu Halk evlatlarını ipe çektilerini kalem kıranları çok iyi tanımaktadı. Elverdikler, Türhüleri tanımaktadır."

Bu Halk Mahirleri Kızıldereli de top ateşine tutarak katledenleri'de daha unuttu. "Arkadaş konuşmasını "şehitlerimiz kanlı yerde kalmıyacaktır. Proleter devrimci hareket Komrador Patron Ağa Devletini yerle bir edecek Demokratik Halk İktidarını kuracak olan halkımızın mücadelesine önderlik ederek şehitlerimiz intikamlarını mutlaka alacaktır." diyerek bitirdi. Hamal Huso örgütlü ve birlik olmanın zorunluluğunu belirte-

rek devrimci türküler okudu. Daha sonra katkıs oyun iki oyun sergiledi. Oyundan önce ekipen bir arkadaşın bu oyunlarla ilgili bir açıklama yaptı. Şimdiye kadar gerek folkloruna faşistlerin sahip çıkmasına karşı devrimcilerin zaafılarından dolayı olduğunu belirtti. Geçmişliyetinin haklı tam hak eşitliğine mücadelesine değindi. Bütün milliyetlerden halkımızın ortak düşmanlarına karşı birleşerek mücadeleye emneni vurguladı. Arkadaş "Bundan sonra Proleter Devrimci hareket ezilen Kürt milletinin ve Milli azınlıkların folklorunu ve halk kültürünü pekiştirmeye yönelerek ve sahip çıkacaktır." dedi.

Bundan sonra Aşık Yıldız devrimci türküler söyledi. Serveri her türküsünün başında konuşmalar yaptı. Milli baskıyı teşhir etti. Halkı ve haksız savaslarından bahsetti. Sınıf savaşının sınıflar varolduğu sürece devam edeceğini vurguladı. Fato Bacı, kadınların kurtuluşunun ancak devrimle olacağını, kadınlarında erkeklerle birlikte mutlaka mücadeleye atılmalarının gerekliliğini söyledi. Kürge ve Kürge türküler okudu.

Vicdani, devrimci sanat ve kültür üzerine bir konuşma yaparak yaptıklarını halka sundu. "3 Dünya" ve "Dönükler" isimli türküler ilgi gördü. Daha sonra Ozanların halkın eleştirilerine açık olmalarının gerekliliğini vurguladı. Geceye şairler okundu emekçiler konuşmalar yaptılar. Şiirler ve konuşmalar faşistleri ve sosyal faşistleri teşhir edici devrimci bilinc ve inancı yansıttığı nitelikteydi. Devrimci bir hava içinde geçen gece and içilerek son buldu.

HIZIPÇİ ELEBAŞLARIN GİTTİĞİ YOLUN SONU KARŞI DEVRİMDİR

İstanbul'da Halkın Birliği taraftarlarına düzenlenen halk gecelerinin üçüncüsü 18 Şubat günü Kartal Belediye Dügün Salonu'nda yapıldı. Gecein ortalarından sonra Halkın Gücü hizbi, devrimcilere saldırarak, geceyi sabote etti, tamamlanmasını engelledi.

Kartal'daki halk gecesi olumlu bir havada başladı çoğu işçi 800'ü aşkın bir kitle salonu tıklım tıklım doldurmuştu. Sayı-ğı duruşundan sonra bir arkadaş devrimci devrimimizin mücadelesini anlatan bir konuşma yaptı. Arkadaş gecelerin devrimci mücadeleye açısında taşıdığı önem üzerinde durdu. Halktan bir ozandan sonra, Hamal Hüso türküler söyledi. Kafkas folklor ekibi, Kafkas folklorundan, üneler sundu. Fato Bacı, konuşma ve türkülerle büyük ilgi topladı.

Sahneye çıkma sırası Serveri'ye geldiğinde baştan itibaren geceyi sabote etmeye çalışan Halkın Gücü hizipçileri provokasyonlarını gerçekleştirdiler. Daha önce geceyi sabote etme girişimleri kararlaştırılmış olan, defalarca uyarılıp engellenen, defalarca uyarılıp engellenen hizipçiler mikrofonu saldıranarak ele geçirmeye çalıştılar. Hizipçilerin saldırısını gözü dönmüş iki karierist tezgahlandı ve yönettiler. Sandalye sopa ve şişelerle başlatılan bu gerici saldırı kararlılıkla önlenmedi, dogmatik hizipçiler mikrofonu ele geçiremediler ve garayı kaçmakta buldular. Ancak, provokasyon esas yönüyle amacına ulaşamadılar. Büyük bir üzüntü üzerine geceye katılan halk panikle kapılarak gerceyi terketti. Salonunda önemli hasar meydana geldi. Saldırıyı tezgahlayan iki karieristten birinin, bütün olaylarda aynı tavırı takınmakta provokasyon yaratmaya çalışmakta olduğu özellikle dikkat çekileydi.

Hizipçiler bu davranışlarıyla halka karşı zerre kadar sorumluluk duymadıklarını, hakim sınıfların her türlü provokasyonuna hizmet edebileceklerini ortaya koydular. Halkın Gücü hizbinin gerçekleştirdiği bir dizi provokasyon bunun kanıtıdır. Bunların başlıcalarını şöyle sıralayabiliriz.

- Hozat ve Ovacık'ta yapılan toplantılarda, Mazgirt'teki bir toplantıdaki tutumları, Tunceli'deki miting, yürüyüş toplantı ve olaylardaki tavırları. Bütün bu olaylarda Halkın Gücü Hizbi provokasyon yarattı, proleter devrimcilere saldırdı.

- 1 Mayıs Mahallesi olayları sırasında (2 Eylül) ve sonrasındaki tavırlarıyla buradaki komite seçimlerindeki tavırları. Bu olaylarda halkın güçlerini bölen ve devrimcilerin halkın gözündeki itibarını sarsan burjuva oyunlarına giriştiler.

- 18 Mayıs 1977'de İbrahim yoldaşı ama geceindeki tavırları. Bu geceyi sabote etmeye kalkın hizipçilerin provokasyonunu kararlaştırarak, önlenemeyen amaçlarına ulaşamadılar. Aynı gün forum'da İbrahim yoldaşın mezar törenini de sabote etmeye kalktılar, fakat başarısız olamadılar.

- 1 Eylül 1977'de Ali Haydar Yıldız ve Nuray Erenler yoldaşların mezarlarının açılış töreni sırasında, proleter devrimci lere saldırdılar. Halkın nazarda devrimcilerin prestijini sarstılar.

- Nihayet Kartal'daki gecede, proleter devrimcilere sal-

dıran hizipçiler, geceyi sabote ettiler, halkın gözünde devrimcilerin itibarını düşürdüler.

Hizipçi dogmatikler, küçük burjuva sınıf niteliklerinden doğan maccerci bir gizli izlemek te halka karşı sorumluluk ve halka güven duymamaktadırlar. Hizipçi şefler etraflarına topladıkları, devrim inanan kişileri bu yolla tutmaya çabalamaktadırlar. Sıyasî iflastarını, proleter devrimci hareketin hizipçi oportünizme karşı zararını örtbas etmeye çalışmakta saldırganlıkla ve proleter devrimci harekete düşmanlıkla ayakta kalmaya çabalamaktadırlar. İşte bütün bu nedenlerle, hizipçiler halkın ve devrimin aleyhine davranışlara, saldırılara, sonuçlarından en küçük bir sorumluluk duymaksızın girebilmektadırlar. Kendileri olumlu bir şey yapmazken, yapılan şeyleri yıkıma çalışmaktadırlar.

Kartal'daki saldırı, dogmatik hizipçilerin bu tavırlarının bir devamıydı. Onlar saldırdıya A. Muharrem Çiçek'in ölümlü üzerine konuşacağız diye bir kılıf dahi geçirmeye çalıştılar. Bu amaçla, 19 Mart'taki ölüm tarihini 19 Şubat olarak yutturmaya kalktılar. Ancak bu bahane de tutmadı. Bunun bir bahane olduğu o kadar açıktır ki, hizipçiler olaydan önce bir kız arkadaşına "gençlik, kavgaya çıkacak" demeyi imkân etmemişlerdir. Bu örnek hizipçilerin planlı bir provokasyonunun söz konusu olduğunu açıkça ispatlamaktadır o kadar ki hizipçiler halktan kişileri yaraladılar, özel olarak tahribat yaptılar. Camları, 50.000 lira değerindeki müzik ve seslendirme araçlarını bilhassakır dılar. Zaten hizipçi şefler, baştan itibaren provokasyon yaratmak istedikler. Geceye, bu amaçla katılmışlar bu amaçla çeşitli yerlerden topladıkları kişileri getirmişlerdi. Provokasyonları önlenip, halkta kendilerine karşı tepki büyüyünce, saldırıda bulunulmasına hizbin tabanındaki bir çok devrimci karşı çıktı. Ancak, gözü dönmüş karierist şefler, etraflarında tutabildikleri taraftarlarıyla saldırıyı başlattılar. Hizbin tabanından bir çok devrimci saldırıya katılmayı reddetti. Bu olay bize hizipçi şeflerle, tabandaki devrimci unsurları ayırdetmeyi öğretmiştir.

Halkın Gücü hizbinin şeflerinin gerici hesaplarını ve karşı-devrimci tavırlarını her yerde teşhir edelim. Bu hizbin tabanındaki devrimci unsurlara yaptıklarının yanlışlığını kavratalım, inancımızın ve enerjilerinin hizipçi şeflerin kariyerist amaçları uğruna kullanılmasını önleyelim, devranşlarının hakim sınıflara hizmet ettiğini anlatalım.

Halkın Gücü içinde yer alan devrimci şefleri bilmedikleri ki bu davranışları onları iflastan kurtaramaz. Tavırlarında israr ettiklerini takdide bütünyle karşı-devrimci provokatörler grubu haline dönüşecektir.

Halkımız bu tür gerici davranışları affetmemektedir ve affetmeyecektir.

Halkın Gücü içinde yer alan devrimci şefleri bilmedikleri ki bu davranışları onları iflastan kurtaramaz. Tavırlarında israr ettiklerini takdide bütünyle karşı-devrimci provokatörler grubu haline dönüşecektir. Halkımız bu tür gerici davranışları affetmemektedir ve affetmeyecektir.

ORTAĞI OLAN İKİ YOLUN BİRİNDİR

PARTİNİN YOLU

Millî Mesele ve

"Sömürgecilik" Meselesi

Üzerine

HALKIN BİRLİĞİNİN AYLIK TEORİK EKİ

HALK SAVAŞI YENİLMEZ

Kolombiya halkı, Kolombiya Komünist Partisi/Marksist-leninist'in önderliği altında on yıldan beri silahlı mücadele sürdürüyor. Bu mücadele'nin ilk kıvılcımları baş hedef olan yerli oligarşiye (hakim sınıfların küçük fakat kudretli bir kesimi) ve ABD emperyalizmine karşı ülkenin kuzeyinde ortaya çıkmıştı. Bugün bu kıvılcımlar büyük bir a-teştir.

Bu mücadele ategisinde Kolombiya KP/ML tarafından halkın silahlı kuvveti olarak Halk Kurtuluş Ordusu kuruldu. Bu on yıl içinde Halk Kurtuluş Ordusu eylemlerini devamlı sürdürdü ve önemli başarılar kazandı. Halkın siyasi bilinci yükseldi, düşmana karşı kını bilendi. Halk Kurtuluş Ordusu Kuzey Kolombiya'da geniş alanları kurtardı ve oralarda Alto San Jorge ve Alto Sinu da olduğu gibi halk iktidarının biçimi olan Halk Sovyetleri'ni kurdu.

Kolombiya partizanlarının yerli oligarşiye ve onun efenidisi ABD emperyalizmine karşı mücadele temelinde başarıyla yükselen silahlı mücadele, ülkenin güney doğusuna da yayılıyor. Lopez Michelsen'in Amerikancı faşist rejimi Halk Savaşı ategini sürdürmek için her yola başvuruyor. O, Halk Kurtuluş Ordusu'na karşı canice yok etme kampanyaları ve kurtarılmış alanlara karşı birçok askeri operasyonlarına girişiyor. Amerikan emperyalistleri de Kolombiyalı uşaklarını her yönde desteklemeyi ihmal etmiyorlar. Ancak bunların tümü halkın mücadelesini engelliyor, Kolombiya KP/ML silahlı mücadeleyle sürdürmede sebat ediyor.

Kolombiya KP/ML'nin organı "Kurtuluş" gazetesinde yayınlanan bir makalede şunlar belirtiliyor:

"Partimiz, uzun süreli silahlı halk savaşı yolunda sebat etmeyi görev edimmiştir. Bunun en önemli parçası Yurtsever Sovyetler'in ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun esas faktörler olduğu destek noktalarına ulaşmaktır."

ABD emperyalizminin yarı-sömürgeci olan Kolombiya önemli yeraltı ve yer üstü zenginlik kaynaklarına sahip 22 milyon nüfuslu bir ülkedir. Kolombiya Brezilya'dan sonra ikinci büyük kahve ambarrıdır. Dünya kahve üretiminin % 20'si Kolombiya'da gerçekleştirilmektedir. Buna karşın halkın büyük çoğunluğu yok sulluk ve sefalet içindedir. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları ise emperyalistlerle el ele kârlarına kâr katmaktadır.

«Silahsızlanma» yaygaraları savaş hazırlıklarını gizleyemez

ABD emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleri, "barış", "silahsızlanma", "güvenlik", "yumuşama" üzerine malum türkülerini okumaya devam ediyorlar. Halkların barış ve silahsızlanma isteklerini basit bir spekülasyon aracı yapan iki süper devlet dünya halklarının özgürlüğüne ve bağımsızlığına vahşice saldırımlarına çığınca sürdürüyor ve savaş hazırlıklarını gölgelemekte-dirler. Beyaz Saray ve Kremlin arasında zaman zaman yapılan görüşmeler, Avrupa güvenliği üzerine palavraların atıldığı Belgrad Konferansı ve Birleşmiş Milletler'de "yumuşama" ve "silahsızlanma" üzerine koparılan yaygaralar bu gerçeğin üzerini killeme çabasından başka birşey değildir.

İki süper devletin propaganda makinesine bakılırsa, onların tek endişesi dünya barışıdır. Oysa iki süper devlet silahsızlanmayı hiçbir şekilde düşümemektedir. Aksine silahlanma onların hegemonyacı siyasetlerinin temel direğidir. ABD emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleri yıllardır silahsızlanma üzerine demagoji yapmakta, sözde anlaşmalar imzalamaktadırlar. Onların bundan amaçları nükleer silahların yapımından vazgeçmek değil, bu silahları daha da mükemmelleştirmektir. Onlar halkları silahsızlandırmak için kendi silah stoklarını koruyup geliştirmek istiyorlar.

Bunun peşgök kanıtı vardır. İki süper devlet her yıl milyarlarca dolar ve rubleyle silahlanmaya, savaş hazırlıklarına ayırmakta ve bu yolda kullanmaktadır. Onlar milli ekonomiyi askerileştirmede dev adımlarla ilerliyorlar. Pentagon elebaşları ABD'nin menfaatinin yeni nükleer silahların üretimini gerektirdiğinden bahsediyorlar. ABD emperyalistleri XX-2 tipi kiralatırarısı fişzer peryalistleri için büyük fonlar ayırdılar. ABD Savunma Bakanlığı yetkilileri ise ABD'nin savaş bütçesinin 1980 yılı sonuna kadar 148 milyar dolara, 1985 yılına ise 200 milyar dolara ulaşacağını ifade ediyorlar.

juvazi ve toprak ağaları sınıfı ise emperyalistlerle elele kârlarına kâr katmaktadır.

Amerikan emperyalistleri Kolombiya endüstrisine tamamen hakimdirler. Yüzün üzerindeki ağır sanayi işletmesinin % 50'den fazlası Amerikan emperyalistlerinin elindedir. Yabancı yatırımların yalnız geçen yılki artış oranı % 40 olmuştur.

Kolombiya köyülülerinin ortalama %80'inin hiç toprağı yoktur. Bunların ekseriyeti toprak ağalarından belli bir zaman için 1-2 hektar toprak kiralamaktadırlar. Büyük toprak ağaları tarımsal işletmelerin %70'ine sahiptirler.

Kolombiya işçileri, köyülülerini baskı ve sömürüye hiçbir zaman baş egmemişler, büyük mücadelelere atılmışlardır. Örneğin 1948 yılında "Liberal Parti"nin önderinin caddede ortasında vurulması üzerine kendiliğinden bir ayaklanma başladı. Ülkenin birçok yöresinde köyülüler de buna katıldılar, kurtarılmış alanlar yaratıldılar. Hakim sınıflar buna azgın terörle karşılık verdiler. On yıl içinde, yani 1958'e kadar 500.000'in üzerinde işçi, köylü ve emekçi kaledildi.

1957 yılında iki fraksiyona (Muhafazakarlar-Liberaler) bölünmüş olan hakim sınıflar resmi bir protokolle devrimi boğazlamak amacıyla birleştiler, hükümet ve devlet kademelerini birleştirdiler. Gerçikğin birleşik kuvvetleri ve modern revizyonistlerin ihaneti karşısında devrim yenilgiye uğradı.

1964 yılında Kolombiya KP/ML'nin kurulumuyla halk kitlelerinin mücadelesi yeni bir atılım kazandı. Parti 17 Aralık 1967'de silahlı mücadeleyle bağlantı ve başarıyla bu günkü seviyeye ulaştırdı. Bugün halk kitlelerinin siyasi bilincinin ulaştığı seviyeyi, son seçimi sahtekarlığına katılma oranının % 20 olduğu ortaya koymaktadır.

Kolombiya KP/ML'nin önderliği altında halk savaşında sebat eden Kolombiya halkının sömürü ve baskıya son vereceğine, komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının iktidarını alaşağı edeceğine, emperyalistlerin özellikle de ABD emperyalistlerinin hakimiyetini yıkacağına, demokratik halk iktidarını kurup bağımsız ve demokratik Kolombiya'yı gerçekleştireceğine olan inancı tamdır.

Rus sosyal-emperyalistleri de rakiplerinden hiçbir şekilde geri kalmamaktadırlar. Re-kabet, dalışma artışıca, askeri materyaller Rus sosyal-emperyalistlerinin faaliyetlerinin ön planına çıkmaktadır. Sovyetler Birliği'nin savaş harcamaları her yıl ortalama % 10 artmaktadır. 1977 yılında Sovyetler Birliği'nin savaş bütçesi 120 milyar dolardı.

Büyük boyutlara ulaşan bu savaş harcamaları neyi gösteriyor? Bu, iki süper devletin dünyaya hakim olma saldırgan, hegemonyacı siyasetlerini hayata uygulamak için azamı gaba sarfettiklerini gösteriyor. Onların "barış", "güvenlik" nutuklarının sahteliği şüradan da bellidir ki, bir yandan askeri bloklar arası kuvvet indiriminden dem vurun larken, diğer yandan var güçleriyle saldırgan Varşova ve NATO paktlarını güçlendiyorlar. ABD emperyalizmi ve Rus sosyal-emperyalizmi; gelişmiş geçmiş bu en büyük, en tehlikeli iki sömürücü zaim dünyanın dört bir yanında halklara karşı şiddet, tehdit, şantaj ve komplolara başvuruyorlar, karanlı amaçlarına ulaşmanın bir aracı saydıkları askeri üslerini her bir yana kurmaya çalışıyorlar.

İki süper devletin tüm faaliyetleri, onların çikkin emellerinden asla vazgeçmediklerini, vazgeçmeyeceklerini gösteriyor. Barış ve güvenlik üzerine garlancaca nutukları halkların uyanıklığını körletmek amacı taşıyan bir aldatmacadır yalnızca.

Dünyanın ezilen milletleri ve halkları gerçeklerden ders çıkartıyor, tecrübe ediniyorlar. Ezilen milletler ve halklar her geçen gün iki süper devletin tarihin tanıdığı en büyük, en tehlikeli düşmanlar olduğunu daha fazla görüyor, onların savaşta doğru ilerlediğini kavıyorlar. Ve yine görüyorlar ki, onlar bu yolda atılmaları sebebişçe oynamamaktadırlar. Dünyanın dört bir köşesinden halklar doğrulup ayağa kalkıyor, özgür-lük, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolunda mücadeleye atılıyorlar. Karla kazanılan tecrübeler, iki süper devletin al-

Faşist diktatörlüğün yeni bir manevrası

Son zamanlarda, Madrid'in monarşist-faşist rejimi, Bask halkını ve dünya halklarını aldatmak için yeni bir oyun tezgahlamıştır. Karlos rejimi yayınladığı bir bildiri ile, İspanya'nın BASK bölgesine "geçici özerklik" tanıdığını ilan etmiştir. Bildiriye göre, BASK'taki her bölgeden üçer temsilci seçilecek ve bu temsilciler de "genel konseyi" oluşturacaklardır. "Genel Konsey" ise, "özerk hükümeti" temsil edecektir.

Karlos'un bu sahtekarlığına, Bask halkının cevabı onbinlerce kişinin katılımıyla, protesto mitingleri ve grevler olmuştur.

çünkü, sözde "genel konsey" in tüm faaliyetleri, bizzat Madrid tarafından kontrol edilecektir.

Bildiri, aynı zamanda, devletin güvenliği söz konusu olduğunda "genel konsey" in fevri edileceğini de belirtmektedir.

İspanyol halkını kandırmaya amaçlayan bu sahte "özerklik" in amacı, ülkenin "demokratikleştirildiğini" kabul etmektir.

Bask sorunu, devrimin meselesidir. İspanyol halkı, monarşist-faşist diktatörlüğü yıkıp halk iktidarını kurduğu zaman, Bask, Katalonya vb. sorunlar da çözülecektir.

İspanya Komünist Partisi (M-L)'in 2.Kongresinin belirttiği gibi, monarşist-faşist diktatörlüğü yıkmamız ve Federatif halk cumhuriyeti kurmanın tek yolu silahlı mücadele yoludur, halk savaşı yoludur.

Bask halkı, özgürlüğüne ve eşitliğe, tüm İspanyol halkı ile birlikte, İKP (M-L) Önderliği altında ulaşacaktır.

KARLOS SUN MONARŞİST-FAŞİST JUAN KARLOS REJİMİ!
YASASIN İKP (M-L) ÖNDERLİĞİNDEKİ İSPANYOL HALKININ MÜCADELESİ!

KISA HABERLER

ENDONEZYA

Onbinlerce öğrenci ve genç, faşist Suharto'nun gerici eğitim sistemini, baskı ve sömürüşünü protesto etmek için dersleri boykot etmiş ve bu boykot Suharto aleyhtarları bir mitinge dönüştürmüştür. Binlerce genç, gerici polis ve orduyla çatışmıştır. Endonezya gerçikliğinin ve halkının karışık mücadelesi her geçen gün gelişmektedir.

İRAN

Faşist Şah rejimine karşı İran halkının mücadelesi gün geçtikçe şiddetleniyor. Geçenlerde Kum şehrindeki gösterilerden sonra bu hafta da Tebriz'de, daha sonra ise tekrar Kum'da binlerce kişinin katıldığı gösteriler yapıldı. Faşist Şah'ın kuvvetleri bu gösterilerde halka karşı en vahşice saldırılarda bulunmasına, çok sayıda ölüme ve yaralı olmasına rağmen gösterilerin durma-dığı ve ülkenin başka yerlerine sıçrayabileceği bildirilmektedir. Amerikancı Şah aldığı bütün vahşi tedbirlere, uyguladığı bütün baskılara rağmen İran halkının mücadelesini durduramamaktadır. Şah'ın kaderi de, kendinden önceki emperyalist üşegli faşist satanetler gibi emekçi halkın haklı mücadelesi karşısında yolumaktadır. Bu sırada yolumaktadır. Birbirleri ne de sınıf işbirliği vazeden oportün-

genci, faşist Suharto'nun gerici eğitim sistemini, baskı ve sömürüşünü protesto etmek için dersleri boykot etmiş ve bu boykot Suharto aleyhtarları bir mitinge dönüştürmüştür. Binlerce genç, gerici polis ve orduyla çatışmıştır. Endonezya gerçikliğinin ve halkının karışık mücadelesi her geçen gün gelişmektedir.

NİKARAGUA

Nikaragua'nın geniş emekçi kitleleri diktatör Somoza'nın rejimine karşı kararlı bir mücadele başlatmışlardır. Amerikan emperyalizminin üşegli Somoza'yı, ıssızlığı ve hayat pahalılığını protesto etmek için 500.000'den fazla emekçi genel greve gitmiştir. Grevci emekçiler, gerici ordu ve polisle büyük çatışmalara girmiştir. Kırsal alanda ise, yurtseverlerin silahlı mücadelesi halk kitlelerinin geniş desteğini kazanmakta ve gerici emperyalist üşegli faşist satanetler gibi emekçi halkın haklı mücadelesi karşısında yolumaktadır. Bu sırada yolumaktadır. Birbirleri ne de sınıf işbirliği vazeden oportün-

gınca komplolarının ancak, bağımsızlık ve özgürlük uğruna kararlılıkla savaşarak, devrimci ruhu ve mücadelecilik birliği daima yüreklerde tutarak, halk demokrasisi ve sosyalizm yolunda azimle ilerliyoruz bozguna uğratılabileceğini göstermiştir, gösteriyor.